

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἑπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

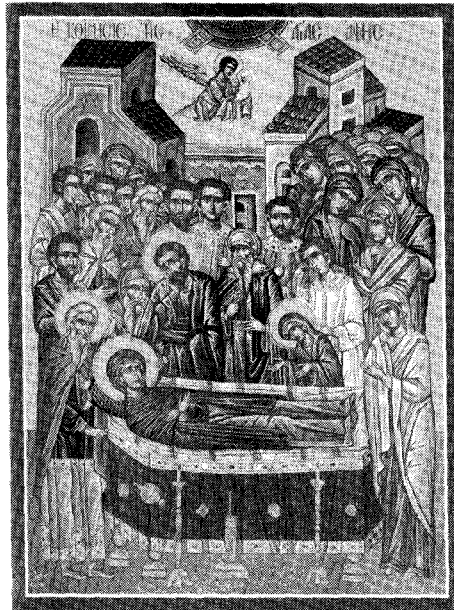
ΤΟΜΟΣ
14^{ος}

ΜΗΝ
Ἰούλιος

ἔΤΟΣ
2003

ΤΕΥΧΟΣ
138

Τὴν
ἀπαρχὴν
τῆς ἡμῶν
σωτηρίας,
φαιδρῶς ἡ
γεννήσασα,
σήμερον
ἐκ γῆς
μεθίσταται,
Ἄννα
ἡ πανσεβά-
σμιος.
Δεῦτε οὖν
φιλέορτοι
καὶ φιλό-
χριστοι,

τά τῶν ἀ-
σμάτων ἀν-
θι ἀναλα-
βόντες,
πρὸς αὐ-
τὴν ἀνα-
κράξομεν
Σῶφρον
Ἄννα, μα-
καρία ἡ
κοιλία
σου, ἡ
τὴν Μη-
τέρα τοῦ
Θεοῦ Λό-
γου βλα-
στήσασα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΠΡΟΜΗΤΟΡΟΣ ΑΝΝΗΣ
(Ἐικονογραφημένον Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθ. Ἐκκλησίας
ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπ. Περιστερίου Γαλακτίωνος Ἀθῆναι 2002)

ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ Η ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ

«... Έν πάση περιπτώσει όμως επί της ουσίας επισημαίνουμεν ότι πρέπει νά συνειδητοποιήσετε μίαν βασικήν αλήθειαν, ότι δηλαδή ούτε ο Σεβ/τος κ. Νικόλαος είναι ή αναγνωρίζεται ως «Τοποτηρητής», αλλά προηγουμένως ούτε και ή «παραίτησις» του Μακαριωτάτου κ. Ανδρέου αναγνωρίζεται, ούτε και ή έν γένει συμπαιγνία της 5.2.3003, ή οποία τελεί και έν υποδικία, δύναται νά γίνη άνεκτή. Επίσης δέν αναγνωρίζεται και ο αιδ/τος π. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου ως «Αρχιγραμματεύς», δι' ους λόγους εις τας επανειλημμένας Ένστάσεις και Καταγγελίας μας αναφέραμε, και αι όποιαι, όπως και πλείστοι άλλαι, δέν εξεδικάσθησαν Κανονικώς, ούτε και αι από 5.2.2003 και εξής πρόσφατοι Ένστάσεις και Καταγγελίαι..., όπως σās επιβάλλουν νά πολιτευέσθε, όλα είναι δυνατόν νά τά «επιτύχετε», όμως όλα είναι μάταια, ψευδή, αλλά και ψυχοκτόνα και έν τέλει, μή γένοιτο, φοβούμαι μήπως εκ των πράξεών σας, κριθήτε και ως Έκκλησιομάχοι και ίσως χειρότεροι των «πέντε»!... Η έλαχιστότης μου, παρά τά κατά σφυροήν κακουργήματά σας, ένεκα των όποιων συνεχώς αποκόπτεσθε μόνοι σας, αυτοαποκηρύσσεσθε και άλλοτριούσθε της Έκκλησίας, ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ δέ ένεκα των σκοπίμων παραλείψεων επί θεμάτων άπτομένων της Έκκλησιολογίας και της Αποστολικής Διαδοχής, δέν σās αποκόπτομεν και τυπικώς, και δέν σās αποκηρύσσομεν, ως έπρεπε κατά χρέος νά πράξωμεν, διότι έλπίζομεν μήπως τις εξ υμών, έστω και την δωδεκάτην ανανήψη και είψη τό σωτήριον «ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ».

(Από τό ύπ' αριθμ. 328/25.5.2003 έγγραφον του Σεβ. κ. Κηρύκου)

* * *

«...Δέν θά περάση εις την Έκκλησία ή ιερόσυλος συμπαιγνία της 5.2.2003, δηλαδή, Μακαριώτατε, ή παραίτησίς σας ως άντικανονική, άντορθόδοξος και εξαιρετικά ιερόσυλος δέν αναγνωρίζεται. Αν, ή Μακαριότης σας, παραμείνετε δέσμιος των έγκαθέτων και απέλθετε του κόσμου τούτου, (δέν ξερούμε ποίος θά απέλθη πρώτος, δι' αυτό άλλωστε γράφω και αυτά), μέ όσα σās βαρύνουν, φοβούμαι ότι και παρά του Χριστού θά κατακριθήτε και υπό της Έκκλησίας, θά καταδικασθήτε, (και μετά θάνατον) όχι μόνον έσείς, άλλά και ο Σεβ. κ. Νικόλαος, έ όποίος έν τη ματαιοφροσύνη του έχει χάσει τόν προσανατολισμόν του, αλλά και έμεις, αν σιωπήσωμεν. Τό αυτό φρονώ ότι ισχύει και διά τούς δύο τρεις Αρχιερείς, οι όποιοι είτε εξ άδιαφορίας, είτε εκ δειλίας, ή ύστεροβουλίας συνοδοιπορούν και συνεργούν εις τά σχέδια κατά της Έκκλησίας».

(Από τό ύπ' αριθμ. 67/26.5.2003 έγγραφον του Σεβ. κ. Παναρέτου)

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαίον ορθόδοξον, ιεραποστολικόν, βωικοδομητικόν
και άντιστασιακόν περιοδικόν

Ίδιοκτώτης: Ιερά Μητρόπολις Μεσοταίας και Λαυρεωτικής (Γ.Ο.Χ.)

Ήκδότης: † Ο Μητροπολίτης Μεσοταίας και Λαυρεωτικής Κήρυκος

Διευθυντής: Αντώνιος Μάρκον

Συντάσσεται υπό Ήρω Τρωπής

Προαιρετική Έπείσα συνδρομή 15 ΕΥΡΩ

Διά συνδρομές - άλλη λογαφία απευθύνεσθε:

Περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ», Ήμισκοπωτειον ΑΓ. Αϊκατερίνης,
Στρογγύλη 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπί Αττικής, Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

Διά κατάθεσιν συνδρομών μέσω Ήθνικης Τραπέζης:

Αριθμ. λογαρ. 081/753590-28

ΟΛΗΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ "ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ" ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής κ. ΚΗΡΥΚΟΥ

(Μέρος 5ον)

Είς τό προηγούμενο τεύχος κάναμε αναφοράν εἰς τήν πατριαστικήν συνεδρίασιν τῆς 25.4.2003, καθ' ἣν ὁ Σεβ. Νικόλαος, μέ τήν ψευδῇ καί ἀπατηλῇ «εἰσήγησίν» του,⁽¹⁾ ἐξηπάτησεν ὠρισμένους Ἀρχιερεῖς καί οὕτω «ἐξησφάλισεν» τήν ἀπάτην, ὅτι ἡ περί παραιτήσεως τοῦ Μακαριωτάτου ἱερόσυλος συμπαιγνία τῆς 5.2.2003 «συνάδει» δῆθεν «πρός τούς Ἱερούς Κανόνας καί τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας»!!! Κατά τήν ἰδίαν συνεδρίασιν των, καί πάντοτε ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πειραιῶς ὡς δῆθεν «Τοποτηρητοῦ», ἀπεφάνθησαν «ιεροσυνδικῶς», ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος, μετὰ ἀπό τό «φυλλάδιον ὑπό τόν τίτλον *«ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ»*, Τεύχος 1 Μάρτιος 2003,... ἔχει «φανερὰ ἐκπέσει τῆς πίστεως... καί διαχωρίζει τόν ἑαυτόν του τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σώματος...!». Ἐτσι προφανῶς ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος θά φοβηθῇ ἢ καί θά τρομοκρατηθῇ καί θά σπεύσῃ νά ἀσπασθῇ τήν ἐμβάδα τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου, ἢ τουλάχιστον θά σιωπήσῃ, ἂν δέν συνεργήσῃ ἔστω καί διά τῆς ἀπλῆς παρουσίας του, εἰς τās ἐπομένους συνεδριάσεις καί δῆ κατά τήν 17.5.2003 περί *«ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου»!* Τόσον ἡ ὡς ἄνω ἀνόητος καί ἐπιπολαία, ἀπό 25.4.2003 ὁμαδική ἀπόφασις, πλὴν ὅμως βαρύτατα βλάσφημος, περί δῆθεν *«ἐκπτώσεώς»* μας, ἐκ τῆς πίστεως ἢ *«χωρισμοῦ»* ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ὅπως καί ἐκείνη τοῦ Μακαριωτάτου, καθ' ἣν τὰ τελούμενα μυστήρια ὑφ' ἡμῶν τοῦ Μητροπολίτου Κηρύκου, *«χρηζοῦν ἐπανεξετάσεως διότι πάσχουν ἀκυρότητος»* (βλέπετε «Κ.Γ.Ο. Φεβρ. – Μαρτίου 2003 σελ. 48 στήλη β'), πέραν τοῦ ὅτι εἶναι ἄκρως βλάσφημα προδίδουν καί ὅτι ἡ περί τόν Μακαριωτάτον πατριαστική ὁμάς τῶν 5 Ἀρχιερέων ἔχουν οὐσιαστικά προκαλέσει σχίσμα, τό ὁποῖον τούς βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου, ἢ ὅτι καί δι' αὐτῶν τῶν βλασφημιῶν ἐπιμόνως ἐπιδιώκουν νά ἀποκηρυχθοῦν ὑφ' ἡμῶν καί δι' αὐτούς τούς λόγους.

Πρός ὀλοκλήρωσιν τῆς Ἱεροσύλου συμπαιγνίας

(συνέχεια ἐπὶ τῆς παρανόμου συνεδριάσεως στίς 25.4.2003)

Πρός ὀλοκλήρωσιν τῆς συμπαιγνίας των, ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος μᾶς ἐκοινοποίησεν ἀφ' ἑνός μίαν γενικήν πρόσκλησιν, διά νά λάβωμεν μέρος ὡς Κανονικόν μέλος εἰς τήν Ἐνδημοῦσαν τήν 17.5.2003, ἀλλά καί τήν σχετικήν μέ τήν διωξίν μας «ἀπόφασίν» του. Ἀμφότερα τὰ *«χαρτία»* ὡς ἄκυρα καί προκλητικά τὰ ἐπεστρέψαμεν διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 327/16.5.2003 ἐγγράφου μας. Παραθέτομεν ἀμφότερα τὰ χαρτία διά τήν ἱστορίαν:

(1) Βλέπετε σχετικῶς εἰς τό προηγούμενον Τεύχος τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς» σελ. 199-217.

«Αριθμ. Πρωτ. 1158

Έν Πειραιεὶ τῇ 14ῃ Μαΐου, 2003 (ὁρθ. ἑορτ.)

Θέμα: Σύγκλησις Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς μέλη τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου

Σεβασμιώτατοι Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, Χριστὸς Ἀνέστη!

Διὰ τῆς παρούσης καλοῦμεν ὑμᾶς εἰς Συνεδρίασιν τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου ἢ ὅποια θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν 17ην Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Μ. Μπότσαρη 8, Περιστερί) προκειμένου, κατὰ τὴν Ἀπόφασιν τῆς τελευταίας Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (25.4.2003), νά καθορισθῇ ἡ ἡμερομηνία Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Μετ' εὐχῶν

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Νήσων ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Καὶ ἡ ἐναντίον μας «ἀπόφασις» τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, καὶ τῶν περὶ αὐτόν, περὶ τῆς ὁποίας μόλις ἀνωτέρω ἀνεφέρθημεν στοιχειωδῶς, καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἐκοινοποιήθη τὴν 15ην Μαΐου (Π.Η.) μετ' ὅ ὑπ' ἀριθμ. 3187/10.5.2003 ἄκυρον διαβιβαστικόν, εἶναι ἡ κάτωθι:

«ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ 25.4.2003 ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ:

«Ἡ ἐκ νέου δὴλώσις ἐμμονῆς τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς θεολογικῆς θέσεως περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος ὡς «πρώτης ἀνάρχου Ἐκκλησίας», θέσιν τὴν ὁποίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει δι' ἀποφάσεώς της ἀπορρίπτει ὡς «πατερικῶς ἀμάρτυρον, δηλαδή μὴ παραδεδομένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐκ τούτου καινοτομίαν», τελευταίως δέ ἔχει καλέσει τὸν Σεβασμιώτατο νά ἐναρμονισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν «καθ' ὅσον πρόκειται περὶ θέματος πίστεως ὅπου δέν δικαιολογεῖται, οὔτε ἐπιτρέπεται διαφοροποιήσις».(2)

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκ νέου ἐπισήμου δηλώσεως ἐμμονῆς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Κηρύκου εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς θεολογικῆς θέσεως περὶ τῆς «τελείας κοινωνίας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» ὡς «πρώτης ἀνάρχου, αἰωνίας καὶ ἀοράτου Ἐκκλησίας» (φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ», τεῦχος Ιον, Μάρτιος 2003) θέσιν τὴν ὁποίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει δι' ἀποφάσεώς της ἀπορρίπτει ὡς «πατερικῶς ἀμάρτυρον, δηλαδή μὴ παραδεδομένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐκ τούτου καινοτομίαν» (Ἱ. Σ. Ἱεραρχίας τῆς 17.5.2000) τελευταίως δέ ἔχει καλέσει τὸν Σεβ. Μεσογαίας νά ἐναρμονισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν «καθ' ὅσον πρόκειται περὶ θέματος πίστεως, ὅπου δέν δικαιολογεῖται, οὔτε ἐπιτρέπεται διαφοροποιήσις» (Ἱ.Σ. Ἱ. τῆς 4.12.2002 ἐκ. ἡμ.) ἡ Ἱερά Σύνοδος κατόπιν συζητήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου κατὰ τὴν τακτικὴν Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 25ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὁμοφώνως ἀποφασίζει τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ «φανερὰ ἔκπτωσις πίστεως καὶ ὑπερφηανείας (ἐστίν) ἡ τὸ ἀφαιρεῖν τι τῶν γεγραμμένων ἢ τὸ ἐπιεσάγειν τι τῶν μὴ γεγραμμένων» κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, θεωροῦμε ὅτι ὅσοι Κληρικοί, μοναχοὶ ἢ λαϊκοὶ «διδόντες τόπον τοῖς βουλομένοις καινοτομεῖν» (Ἰωάν. Δαμασκηνοῦ Ὁμ. 3, 4, P.G. 94) ἀσπάζονται, πρεσβεύουν ἢ ὑποστηρίζουν τὴν ὡς ἄνω καινοτομίαν «μετέροντες ὄρια, ἃ ἔθεντο οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν» ἀλλοτριώνουν ἑαυτοὺς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως

(2) Σημ. συντ. Αἱ ὑπογραμμίσεις εἰς τὸ ἀνωτέρω κείμενον εἶναι τῆς συντάξεως καὶ ἐτέθησαν πρὸς χάριν τοῦ ἀναγνώστου, δηλαδή προκειμένου νά γίνῃ καταφανὴς ἡ ἐπανάληψις καὶ συνειδητοποίηση τὴν ἐπιμελῶς ἐφαρμοζομένην «Γκαίμελιστικὴν» μέθοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα ψεῦδος, μία προπαγάνδα ὅταν ἐπαναληφθῇ πολλές φορές θὰ εὐρεθοῦν ἀρκετοὶ οἱ ὅποιοι θὰ τὴν δεχθοῦν ὡς ἀλήθειαν!

καί διδασκαλίας ἐμμένοντες δέ εἰς τὴν ὑποστήριξιν ταύτης (τῆς καινοτομίας) διαχωρίζουν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος τῶν πιστευόντων «κατὰ τὰς τῶν Ἁγίων θεοπνεύστους διδασκαλίας καί τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβές φρόνημα».

Τέλος δέ, καλοῦνται ὅπως ἀπορρίπτοντες τὴν ἐν λόγῳ καινοτομίαν ὡς καὶ πᾶσαν καινοτομίαν (προσθήκην, ἀφαίρεσιν ἢ ἀλλοίωσιν τῆς παραδοθείσης πίστεως) ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας οὕτως ὥστε ἅπαντες ἅπερ παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων δεδιδάγμεθα, ταῦτα τοῖς ἐρωτῶσιν ἡμᾶς (νά) διαγγέλομεν» (Μ. Βασιλείου, ἐπιστ. 140) «οὐδέν περαιτέρω τούτων ἐπιζητούντες».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Νήσων Νικόλαος
Τοποτηρητὴς Ἱ. Ἀρχ/πῆς Ἀθηνῶν

Ο ΑΡΧΙΕΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ἱερεὺς Δημήτριος Τσαρκατζόγλου

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Ἀργολίδος Παχώμιος
† Ὁ Περιστερίου Γαλακτίων
† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γοργόνιος
† Ὁ Διανλείας Ἀνδρέας
Διὰ τὸν Σεβ. Φιλίππων κ. Χρυσόστομον
† Ἱερ/χος Νεόφυτος Τσακίρογλου

Δυστυχῶς τὸ ἀνωτέρω κείμενον τῆς φατριαστικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία τὸ ὑπογράφει, εἶναι ἀνεπίδεκτον ὁποιασδήποτε ἀναιρέσεως, διότι δέν στοιχειοθετεῖ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΙ-ΠΟΤΕ, ἐγγράφη δέ ἐν ἀπογνώσει, ἣ καὶ πρὸς ἐντυπωσιασμόν τῶν ἀφελῶν. Ὡστόσον ἐκ τοῦ ἰδίου τοῦ κειμένου προκύπτει ὅτι οἱ ὑπογράφωντες αὐτὸ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ νά κατανοήσουν τί ἄλλοι ἀποφασίζουν δι' αὐτούς, οἱ ὅποιοι τοὺς μεταχειρίζονται ὡς ὄργανά των εἰς ἀτιμίαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπιστρέφονται ὡς ἀπαράδεκτα

Ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀκύρων «χαρτίων», ἐφ' ὅσον εἴμεθα παραλήπται, ἀπαντήσαμεν μέ τὸ κάτωθι ἔγγραφόν μας:

«Α.Π. 327

Ἐν Κορωπίῳ τῇ 16.5.2003 (π.ή.)

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν, καὶ τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς κ. Νικόλαον, Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Κίτρους κ. Γοργόνιον, Βεροίας κ. Ταράσιον, Λαρίσης κ. Πανάρετον, Διανλείας κ. Ἀνδρέαν καὶ Φιλίππων κ. Χρυσόστομον

Μακαριώτατε, καὶ Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Διὰ τοῦ παρόντος Ἀρχιερατικοῦ μας ἐγγράφου, εὕρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν, νά ἐπιστρέψωμεν, ὡς ἀπαράδεκτα, τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν «χαρτία»:

α) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1158/14.5.2003 ἔγγραφον τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, τοῦ κατ' ἐξακολούθησιν παρὰ νόμῳ φερομένου ὡς «Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν». Διὰ τοῦ «χαρτίου» τούτου καλούμεθα νά λάβωμεν μέρος εἰς τὴν παρὰ νόμῳ συγκαλουμένην «Ἐνδημοῦσαν» τῆς 17.5.2003 διὰ τὸν προσδιορισμόν τῆς Ἱεραρχίας «διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου», καί

β) Τό υπ' αριθμ. 3187/10.5.2003 διαβιβαστικόν τοῦ παρανόμου Ἀρχιγραμματέως Ἱερέως Δημητρίου Τσαρκατζόγλου, μετὰ τοῦ συνημμένου ἀπὸ 25.4.2003 στρεβλοῦ καὶ βλασφήμου κειμένου, τοῦ ὡς «Ἀποφασίς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» ἐμφανιζομένου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπετολμήθη ἡ εὐθεΐα πλέον συκοφαντία, ὁμοῦ καὶ βλασφημία, περὶ δὴθεν «φανερᾶς ἐκπτώσεώς (μου) ἐκ τῆς Πίστεως», «ἀλλοτριώσεώς (μου) ἐκ τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας» καὶ «χωρισμοῦ (μου) ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικόν σώματος».

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς, διότι ἀναγκαζόμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς ὑμᾶς τὰς ἀνωτέρω βλασφήμους κατηγορίας, διότι, ὅπως διὰ τῶν ἐκατοντάδων σελίδων τῶν ἐγγράφων μας σᾶς ἀπεδείξαμεν, Σεῖς, Μακαριώτατε καὶ Σεβ/τοι κ.κ. Νικόλαε, Παχώμιε, Γαλακτίων καὶ Ἀνδρέα, συνεχῶς «ἐκκίπτετε φανερά ἐκ τῆς Πίστεως», Σεῖς «χωρίζεσθε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος», διότι παραβιάζετε τὴν Ἱεροσυνοδικὴν Τάξιν, καὶ συνεχῶς βλασφημεῖτε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ συγκεκριμένων ἀντικανονικῶν καὶ βλασφημῶν αποφάσεών σας, ἀλλὰ καὶ τῶν σοβαρῶν παραλείψεών σας εἰς θέματα Πίστεως, τὰ ὅποια ἐκλείσατε εἰς τὰ Ἀρχεῖα.

«ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ»

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι, αἱ ἀπὸ 5.2.2003 καὶ ἐφ' ἐξῆς αἱ ὑπὸ τὸν Σεβ/τον κ. Νικόλαον, ὡς «Τοποτηρητὴν», συνεδριάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεχειρήθη νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς δὴθεν «Ἐνδημοῦσαι Σύνοδοι», ἡ ὡς δὴθεν «Σύνοδοι τῆς Ἱεραρχίας», δὲν νομιμοποιοῦνται, καθ' ἡμᾶς, καὶ εἶναι ἀπολύτως ἄκυροι, ὡς κατ' ἐξακολούθησιν κατὰφωρα ἀντικανονικά. Ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, καθ' ἡμᾶς, ἐπ' οὐδενὶ νομιμοποιεῖται νὰ ἐμφανίζεται ὡς «Τοποτηρητῆς», διότι κατὰ τὴν 5.2.2003 ὑφ' Ὑμῶν τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, ἀλλὰ καὶ τῶν συμμετασχόντων δύο ἀκόμη Ἀρχιερέων, Ἀργολίδος κ. Παχωμίου καὶ Περιστερίου κ. Γαλακτίωνος, καὶ τοῦ παρανόμως συμμετέχοντος εἰς τὰς Συνόδους Διαουλείας κ. Ἀνδρέου, συντελέσθη μεγάλη ἱερόσυλος συμπαιγνία πρὸς συναλλαγὴν, ἡ ὁποία ἂν καὶ κατηγγέλθη Κανονικῶς, ὁμως δὲν ἀντιμετωπίσθη εἰσέτι κατὰ τὴν Κανονικὴν ἱεροσυνοδικὴν τάξιν καὶ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὴν δεοντολογίαν. Πέραν τούτων ἡ ὅλη διαδικασία ἡ ὁποία ἠκολουθήθη ὑπὸ τῆς μειοψηφίας ἐκείνης τῶν Ἀρχιερέων (τὴν 5.2.2003),⁽³⁾ ἀπέβη καὶ αὐθαίρετος καὶ ἀντιβαίνουσα καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν Κανονικὴν Τάξιν. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, ὅπως ἀκριβῶς σᾶς ἔχει ἀποδειχθεῖ, κατέστητε ὑπόδικοι διὰ σοβαρὰς Κανονικὰς παραβιάσεις, ἀλλὰ καὶ ἱεροσύλους συμφωνίας καὶ πράξεις, αἱ ὁποῖαι προσβάλλουν τὴν Ἀρχιερωσύνην σας καὶ σᾶς καθιστοῦν βλασφήμους, ἐνῶ ἐρμηνεύουν πλήρως τὴν ἀπὸ ἐτῶν ἄρνησίν σας νὰ ἀντιμετωπίσετε ὁμολογιακῶς σοβαρὰ θέματα Πίστεως, Ἐκκλησιολογίας, Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καὶ Κανονικῆς τάξεως, ἅτινα ἐπανειλημμένως σᾶς τὰ ἔχομεν ἐκθέσει ἀναλυτικῶς. Δυστυχῶς, ἡ ὅλη σας στάσις ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας ὑψηγορεύθη καὶ ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὰ ξένα Κέντρα τοῦ Νεοσημερολογιτισμοῦ (ὁ κ. Χριστό-

(3) Δηλαδή ἡ ἄμεσος ἀποδοχὴ τῆς «παραιτήσεως»... ἡ διὰ βοῆς αὐθημερόν ἐκλογὴ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ὁποία κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεώς μας ἐρμηνεύθη ὡς διορισμός «Τοποτηρητοῦ».

δουλος «ἔλυσε τό παλαιημερολογιτικόν») καί τοῦ Φλωρινισμοῦ, ἦτοι τῶν κ.κ. «'Αχαΐας» Καλλινίκου καί 'Αθανασίου Σακαρέλλου, προωθῆται δέ διά τῶν ἐνεργούντων ὡς ἐγκαθέτων των, ἀδελφῶν Τσακίρογλου καί Δ. Κάτσουρα, καί τινων μὴ ἐμφανιζομένων ἐπισήμως, ὡς π.χ. τοῦ κ. Βασ. Σακκά καί ἄλλων...

Μακαριώτατε, ἂν ὅπως ἐνεργήσατε ὡς ὁμάδα τὴν 5.2.2003, δέν συνέλθητε πάλιν καί δέν ΑΝΑΚΑΛΕΣΗΤΕ ὅσα ἀντικανονικῶς ἀντορθόδοξως καί βλασφημῶς, περί «παραιτήσεως» σας καί διορισμοῦ «Τοποτηρητοῦ», «ἀπεφασίσσατε», ἂν δέν σπεύσατε νά ἀνακαλέσητε τὴν ἐξαιρετικά βλάσφημον κατὰ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος διατύπωσιν σας, κατὰ τὴν εἰσήγησιν τῆς 5.2.2003, καθ' ἣν τὰ ὑφ' ἡμῶν τοῦ 'Επισκόπου Κηρύκου, «ἐπιτελούμενα μυστήρια εἰς τὴν 'Ενορίαν τοῦ 'Αγίου Δημητρίου θά χρειασθῇ νά κριθοῦν 'Ιεροσυνοδικῶς καί ἀποκατασταθοῦν ὡς πάσχοντα ἀκυρότητος»(!!!), ἂν δέν θελήσετε κἂν τὴν δωδεκάτην καί ἓνα, νά ιεραρχήσατε τὰ θέματα Πίστεως καί δέν φέρετε αὐτὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας, οὔτε ὡς ὀρθόδοξοι 'Αρχιερεῖς νομιμοποιεῖσθε, οὔτε εἰς Κανονικὴν καί 'Ορθόδοξον Σύνοδον δύνασθε νά συγκροτηθῇτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ «ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ» ΣΑΣ

Σᾶς ὑπενθυμίζω καί τό ὑπ' ἀριθμ. 223/1.11.2001 ἐγγραφόν μου,⁽⁴⁾ κατόπιν τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ συνεδριάσεις καί ἀποφάσεις σας πάσχουν ἀκυρότητος, καί ἔχουν βαρυτάτας συνεπειάς δι' Ὑμᾶς. Διά τοῦ ἰδίου ἐγγράφου μας ἡ ἐλαχιστότης μου περιτείχισαμεν ἑμαυτὸν ἐκ τῶν παρανόμων καί ληστρικῶν ἀποφάσεών σας, ἐνῶ μετὰ τὰς παρανομίας τῆς 5.2.2003, κατὰ 'Αρχιερατικὴν συνείδησιν, δέν συμμετέχονεν πλέον καί εἰς τὰς συνεδριάσεις σας, διότι ἀποτελεῖτε ἀντικανονικὴν, φατριαστικὴν καί βλάσφημον ὁμάδα. Αἱ ἀπὸ μακροῦ κατὰ τῆς ἐλαχιστότητός μου καί κατὰ παντός γνησίου ὀρθοδόξου ἀγωνιστοῦ ἀλλεπάλληλοι καί ἐναλασσόμεναι σκόπιμοι ἐπιθέσεις, διαβολαί, συκοφανταί καί «καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις», ὅπως καί ἡ ἀπὸ 25.4.2003 τοιαύτη, ὡς ἀντικανονικαί, ἡ δέ τελευταία καί ὡς στρεβλή καί βλάσφημος καί ὡς μὴ ὑπὸ Κανονικοῦ καί ἀρμοδίου 'Εκκλησιαστικοῦ ὀργάνου ληφθεῖσα, εἶναι ὅλαι παντελῶς ἄκυροι.

Διά τῆς ἐν λόγω τελευταίας «ἀποφάσεώς» σας σκοπῖμως καί ἐκ προθέσεως παραποιήσατε, καί τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ κειμένου μας ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΤΟ ΜΕΝ ΞΗΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΕΙ.» (Βλέπε «'Ενημέρωσις ἐπὶ ἐπικαίρων 'Εκκλησιαστικῶν Θεμάτων» Τεύχος 1ον, Μάρτιος 2003 καθὼς καί «Ο.Π.» Μαΐου 2003 Α.Τ. 136 σελ. 182-187). Δέν ἐλάβετε, ἐπίσης, ὑπ' ὄψιν καί τό ὑπ' ἀριθμ. 306/4.12.2002 ἐγγραφόν μας, τό ὁποῖον περιελάβομεν αὐτούσιον εἰς τό νεώτερον ὑπὸ στοιχεῖα 321/17.4.2003 ἐγγραφόν μας, (καί τό ὁποῖον εἶχατε εἰς χεῖρας σας τὴν 25.4.2003), εἰς τό ὁποῖον σημειώνομεν, ὅτι: «... κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 'Ιεραρχίας τῆς 4/17.12.2002, καί συμφώνως πρὸς τό ὑπ' ἀριθμ. 3174/25.9.2002 ἐγγραφον τοῦ Μακαριωτάτου, διά τοῦ ὁποίου μᾶς ἐζητεῖτο νά δηλώσωμεν τὴν θέσιν μας ἐπὶ τῆς

(4) Βλέπετε εἰς «Ο.Π.» Τόμος 12ο 2001 σελ. 263-264.

διατυπώσεως «περί ἀνάρχου...» κλπ., ἡμεῖς, κατ' ἐκείνην τὴν συνεδρίαν ἐδώσαμεν ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ἀναγνώσαντες ἐν Συνόδῳ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 306/4.12.2002 σχετικὸν ἔγγραφόν μας.⁽⁵⁾ Παρά ταῦτα ἐσυκοφαντήθημεν μέ «Ἱεροσυνοδικὴν ἀπόφασιν», ὅτι δῆθεν «ἡρνήθημεν» νά δώσωμεν ἀπάντησιν!!! Εἶναι ὁμως γεγονός, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφόν μας (Α.Π. 306/4.12.2003), δέν τὸ κατεθέσαμεν προκειμένου νά τὸ μελετήσωμεν καλύτερον, διὰ νά μὴν εὔρουν, τινές ὅπως σαφῶς ἐδηλώσαμεν, πάλιν ἀφορμὰς. Κατόπιν αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ βλέπομεν ὅτι ψάχνετε ἀφορμὰς, ἀναγκασόμεθα νά παραθέσωμεν τὸ συγκεκριμένον ἔγγραφόν μας,⁽⁶⁾ ὅπως τὸ ἀνεγνώσαμεν τὴν 4.12.2002, χωρίς διορθώσεις, δεσμεύονται δέ τόσοι ὁ Μακαριώτατος, ὅσον καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι νά τὸ διορθώσουν αὐτοὶ καὶ νά τὸ δημοσιεύσουν, ἄλλως θὰ παραμείνῃ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀνεντιμότης...». Ἀλήθεια, διατί τόσοι προκλητικῶς τὸ παραβλέψατε; Εἶχατε τοιοῦτον δικαίωμα; Διατί τοσαύτη ἀνεντιμότης; Διατί αὐτὸ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ὑποκρισία; Διατί ἀντὶ νά συγκροτηθῇ Κανονικῶς ἡ Ἱερά Σύνοδος προκειμένου νά ἐπιλυθοῦν κατὰ Θεόν ὅλα τὰ ἐκκρεμοῦντα θέματα, ἐπικαλεῖσθε, καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ πού σᾶς ἐγράψαμεν, τὰ περὶ δῆθεν «ἀμαρτύρου» καὶ «καινοτομίας», ἀλλὰ καὶ ἀποφαίνεσθε σχετικῶς κἀμνοντες λόγον περὶ δῆθεν «φανερᾶς ἐκπτώσεως (ἡμῶν τοῦ Ἐπισκόπου Κηρύκου) ἐκ τῆς Πίστεως», διότι δῆθεν «ἀφαιροῦμεν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἢ ἐπείσασθαι τι τῶν μὴ γεγραμμένων» καὶ ὅτι δῆθεν «χωρίζομεθα ἀπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σώματος...»; Αὐτά, μέ ἰδιαίτερον πόνον ψυχῆς σᾶς διαβεβαίουμεν, ὅτι ἀποδεδειγμένως ἀπὸ πολὺν καιρὸν συμβαίνουν εἰς Ὑμᾶς Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι κ. Νικόλαε, Παχώμιε, Γαλακτίων καὶ Ἀνδρέα. Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰδικῶς.

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, ἄς ἐπιτραπῇ εἰς ἐμέ τὸν ἐλάχιστον πάντων, καὶ πάλιν φιλαδέλφως, νά σᾶς ἐπιστήσω τὴν προσοχήν, ὅτι τὸ Φλωρινικὸν Κέντρον, μέ ὅσα σᾶς «ἐπιβάλλει» νά «ἀποφασίζετε» διὰ τῶν ὡς «ἐγκαθέτων» του δρώντων, σᾶς καθιστᾷ ὁσημέραι μίαν παλαιοημερολογιτικὴν παράταξιν, ὅπως αἱ ὑπόλοιποι καὶ ἴσως, μὴ γένοιτο, ἐάν συνεχίσετε ἔτσι, θὰ ἀποβῇτε καὶ ἡ χειροτέρα, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ συγκριτικὴ αὐτὴ διατύπωσις. Τὸ ὅτι ἡρνήθητε καὶ ἀρνεῖσθε νά λάβητε Κανονικὰς καὶ Ὁρθοδόξους ἀποφάσεις ἐναντὶ τῶν πέντε σχισματοαιρετικῶν, ἐναντὶ τοῦ ἄκρως βλασφήμου κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς «Ἀπαλλακτικοῦ Βουλευματος» 54/76, ἢ νά ἀντιμετωπίσετε καὶ προωθήσετε ἐντίμως ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ τὸ ἀνακινήθην ὑπὸ τῶν Φλωρινικῶν καὶ τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα θέμα τῆς παρωδίας τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου κλπ. φρονῶ, ὅτι σαφῶς σᾶς καθιστοῦν ἐπιόρκους καὶ σᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὴν τελικὴν πτώσιν. Κιν-

(5) Ταῦτα παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι δέν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά ἀπαντήσωμεν, καθ' ὅσον ἀφ' ἐνός εἶχομεν τοποθετηθεῖ ἐπανελημμένως ἐπὶ τοῦ θέματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐκκρεμοῦν κατ' ἀρχὴν θέματα ἀναφορικὰ μέ τὴν μεθόδου αὐτῆς τῆς σκευωρίας περὶ «ἀμαρτύρου» καὶ «καινοτομίας»... Βλέπετε περισσότερα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 302/13-26.11.2002 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ μου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εἰς τὴν «Ο.Π.» μηνὸς Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου 2003 (Τόμος 14ος, σελ. 13-22).

(6) Βλέπετε αὐτὸ εἰς τὴν «Ο.Π.» τοῦ μηνὸς Μαΐου 2003 καὶ εἰς τὰς σελίδας 176 καὶ 177.

δυνεύετε, κατά τās «ψευδοαποφάσεις» τών πέντε, τās όποιας, διά τής αντικανονικής καί άντορθοδόξου ένόχου στάσεώς σας, ένεργοποιείτε καί τās καθιστάτε, ούτως είπείν, ισχυράς, νά θεωρήσθε Σεΐς πλέον ώς «σχισματοαιρετικοί» καί «καθηρημένοι», δηλαδή άπλοί «καλόγεροι».

Δι' όλους αυτούς τούς ένδεικτικώς σημειωθέντας λόγους, ή έλαχιστότης μου, δέν άπεδέχθην καμμίαν έκ τών άλλεπαλλήλων προσκλήσεων του δήθεν «Τοποτηρητού» καί δέν έλάβομεν μέρος εις καμμίαν «Ένδημούσαν Σύνοδον» ή «Σύνοδον τής Ίεραρχίας» υπό τόν Σεβ. κ. Νικόλαον, προπάντων, διότι καί διά μόνης τής παρουσίας μου εις αυτός θά ένέκρινα τήν ιερόσυλον συμπαιγνίαν σας καί θά συμμετείχον εις αυτήν, όπερ μή γένοιτο ποτέ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Δεύτε νά άναστηθώμεν άληθώς καί ήμείς. ΑΜΗΝ

Έλάχιστος έν Χριστώ Άδελφός καί Συλλειτουργός Ύμωv

† Ο Μεσογαΐας καί Λαυρεωτικής ΚΗΡΥΚΟΣ

Αί παράνομοι συνεδριάσεις τής 17, 24 καί 30 Μαΐου 2003

Βεβαίως, τά ξένα κέντρα, διά τών έγκαθέτων των (του παρασυνοδικου κατεστημένου), δι' άλλην μίαν φοράν άπέδειξαν ότι δέν διακόπτουν τά σχέδια των καί δέν κάνουν πίσω! Έτσι ό Σεβ. κ. Νικόλαος τήν 17ην Μαΐου 2003 συνεδρίασεν άντικανονικώς καί ώς «ένδημούσα» μέ δύο Άρχιερείς μή μέλη τής Ένδημούσης, «του χειριού του» (ας μάς συγχωρηθῇ ή έκφρασις ώς πραγματική), καί «άπεφάσισεν» τήν «Έκτακτον σύγκλησιν τής Ί. Σ. τής Ί.» διά τήν Παρασκευή 24ην Μαΐου έ.έ., άποστείλας καί τήν 3189/20. 5.2003 σχετικήν πρόσκλησιν. Έπειδή όμως κατά τήν έν λόγω ήμερομηνία, δέν έξησφαλιζετο «άπαρτία», μόλις άργά τό έσπέρας κατά τήν παραμονή τής συνεδρίασεως, τηλεφωνικώς μάς έγνώσθη ότι άνεβλήθη αύτη. Μετά μίαν ήμέραν έλάβομεν άλλην πρόσκλησιν μέ τήν όποιαν προσδιώριζεν ώς νέαν ήμερομηνίαν τήν 30 Μαΐου 2003 ήμέραν Πέμπτην. Καί έπ' αύτών άπαντήσαμεν μέ τό κάτωθι έγγραφόν μας, τό όποον επίσης παραθέτομεν:

Α.Π. 328

Έν Κορωπίω τῇ 25.5.2003 (π.ή.)

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον Άρχιεπίσκοπον Άθηνών καί Πάσης Ελλάδος κ. Άνδρέαν, καί τούς Σεβ/τους Άρχιερείς: Πειραιώς κ. Νικόλαον, Άργολίδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Κίτρους κ. Γοργόνιον, Βεροίας κ. Ταράσιον, Λαρίσης κ. Πανάρετον, Διαυλείας κ. Άνδρέαν καί Φιλίππων κ. Χρυσόστομον

Μακαριώτατε, καί Σεβασμιώτατοι Άρχιερείς εύλογείτε.

Τό παρόν Άρχιερατικόν μας έγγραφον είχεν διαμορφωθεί ώς άπάντησις εις τήν Ή' αριθμ. 3189/20.5.2003 «Πρόσκλησιν» του Σεβ/του Πειραιώς κ. Νικολάου, έπειδή όμως άργά τό έσπέρας τής Πέμπτης τηλεφωνικώς μάς έγνώσθη ότι «αναβάλλεται ή συνεδρίασις» τής έπομένης (ήτοι Παρασκευή 24.5.2003), άνεστείλαμε τήν άποστολήν του, έλπίσαντες ότι ένδεχομένως κάποιοι από τούς Σεβασμιωτάτους Άρχιερείς νά είχαν αναλάβει τās ευθύνas των, καί μέ τήν Χάριν του Θεού προσδοκούσαμε διόρθωσιν έν

μετανοία, αγάπη, Κανονική τάξει και Ὁρθοδοξία. Ὑπ' αὐτάς τās προϋποθέσεις ἐσκεπτόμεθα νά ὁδηγηθῇ ἡ ἐλαχιστότης μου καί οἱ Ἐκκλησιαστικοί παράγοντες – συνεργάτες τῆς Μητροπόλεώς μας πρὸς αὐτήν τὴν κατεύθυνσιν.

Δυστυχῶς ὅμως μόλις μίαν ἡμέραν μετὰ, (σήμεραν Σάββατον 25.5.2003), ἐλάβομεν νέον ἔγγραφον «πρόσκλησιν τοῦ Τοποτηρητοῦ» (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3190/25.5.2003), ἡ ὁποία λέγει τὰ ἴδια, ὅπως καί ἡ προηγουμένη, καί ἐπομένως διεπιστώσαμε ὅτι ἀπλῶς ἐπρόκειτο περὶ ἀναβολῆς «διὰ τεχνικούς λόγους»!... Δηλαδή τὰ Κέντρα, τὰ ὁποῖα σχεδιάζουν, λαμβάνουν καί διατυπώνουν τās ἀποφάσεις κλπ., δέν ἦσαν κατὰ πάντα ἔτοιμα διὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, καί παρέπεμψαν τὸ θέμα διὰ τὴν προσεχῇ Πέμπτην. Κατόπιν τούτων εἰς τὸ ἀρχικόν ἔγγραφόν μας προσθέσαμε καί τὴν περῶσαν εἰσαγωγικὴν – πληροφοριακὴν παράγραφον, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ ἀμέσως τὸ ἀπαντητικόν κείμενόν μας ἐπὶ τῆς πρώτης, «προσκλήσεως» (Α.Π. 3189), ὅπως αὕτη εἶχε διαμορφωθεῖ, τὴν 20.5.2003.

Μακαριώτατε, καί Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς, εὐλογεῖτε.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3189/20.5.2003 ἐγγράφου, μέ τὸ ὁποῖον καλεῖτε τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς εἰς «*Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος δι' ἐκλογὴν Προκαθημένου, τὴν Παρασκευὴν 24ην ὁδεύοντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ε.*»,⁽⁷⁾ κατ' ἀρχάς ἐπιτρέψτε μου νά ἐρωτήσω: Ποῖος τελικὰ καλεῖ τοὺς Ἀρχιερεῖς καί ποῖος ἀποφασίζει τὴν «*Ἐκτακτον Ἱ.Σ. τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν 24.5.2003*»; Ἐρωτῶ, διότι τὸ ἔγγραφόν σας εἶναι τρικυμιῶδες, δηλαδή, ἐνῶ φέρει τὸν τίτλον: «*Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ*» ἀκολουθῶς γράφει: «*Μέ ἀπόφασιν τῆς Ἐνδημούσης Ἱ.Σ. τῆς 17/30.5.2003 συγκαλεῖται ἡ Ἱ.Σ. Ἱ.*». Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐπισημαίνομεν ὅτι πρέπει νά συνειδητοποιήσετε μίαν βασικὴν ἀλήθειαν, ὅτι δηλαδή οὔτε ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος εἶναι ἢ ἀναγνωρίζεται ὡς «Τοποτηρητής», ἀλλὰ προηγουμένως οὔτε καί ἡ «παραίτησις» τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἀνδρέου ἀναγνωρίζεται, οὔτε καί ἡ ἐν γένει συμπαιγνία τῆς 5.2.2003, ἡ ὁποία τελεῖ καί ἐν ὑποδικίᾳ, δύναται νά γίνῃ ἀνεκτὴ. Ἐπίσης δέν ἀναγνωρίζεται καί ὁ αἰδ/τος π. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου ὡς «Ἀρχιερατὴς», δι' οὓς λόγους εἰς τās ἐπανειλημμένας Ἐνστάσεις καί Καταγγελίας μας ἀναφέραμε, καί αἱ ὁποῖαι, ὅπως καί πλείστοι ἄλλαι, δέν ἐξεδικάσθησαν Κανονικῶς, οὔτε καί αἱ ἀπὸ 5.2.2003 καί ἐξῆς πρόσφατοι Ἐνστάσεις καί Καταγγελίαι.

Μακαριώτατε, καί Σεβασμιώτατοι, ἡ Ἀρχιερατικὴ μου συνειδήσις, πιστεῶω ὅτι δέν εἶναι περιδεής, ἀλλὰ ἀντικειμενικὴ, βασιζέται δέ ἐπὶ πραγματικῶν δεδομένων, ὅπως ἀπὸ μακροῦ καί μετ' ἐπιμονῆς προκύπτει ἀπὸ τὰ κείμενά μου. Δι' ἡμᾶς εἶναι ἡλίου φαεινότερον, ὅτι τὰ ξένα Κέντρα (τὰ ἴδια πού ἐκίνησαν καί τοὺς «πέντε») διὰ τῶν ἐγκαθέτων των, ἥτοι τῶν ἀδελφῶν Τσακίρογλου καί Δ. Κάτσουρα, κλπ., σᾶς ἐπέφεραν τὴν πλέον κακὴν ἀλλοίωσιν, ἡ ὁποία δέν σᾶς ἀλλοτριώνει ἀπλῶς, καί δέν σᾶς ἐκβάλλει μόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ, τολμῶ εἰπεῖν, ὅτι σᾶς καθιστᾷ ὁσημέραι καί διώκτας. Ἀπὸ Ἐπισκόπους καί φύλακας τῆς Πίστεως (τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς

(7) Καί κατὰ τὴν δευτέραν πρόσκλησιν τὴν Πέμπτην 30.5.2003.

Διαδοχής) σās μετέτρεψαν εἰς ἐκτελεστάς τῶν ἀλωτικῶν των σχεδίων κατὰ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αἱ δέ κατὰ περίπτωσιν «ὁμολογίαι» σας, ὅπως: «εἴμαστε ὁρθόδοξοι», «εἴμαστε ἀπό τόν Ἅγιο Πατέρα», «ποῖός ἀρνεῖται τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν», ὅταν θέτετε εἰς τὰ Ἀρχεῖα πᾶν **Ο,ΤΙ ΕΧΕΙ ΑΡΝΗΤΙΚΗΝ ΣΧΕΣΙΝ καί ΣΥΝΕΠΕΙΑΝ κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ΑΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ.**⁽⁸⁾

Ἐπανέρχομαι ἐπὶ τῆς «Προσκλήσεως» καί ὡς θεολόγος καί ὡς ὁρθόδοξος Ἀρχιερεὺς, (ὅσον μοῦ ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιβάλλεται) σās διαβεβαιῶ ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ φερομένου καί ὑπογράφοντος ὡς «Τοποτηρητοῦ» Σεβ. κ. Νικολάου, ἀπὸ τὴν 5.2.2003 καί μετὰ ἐνέργειά σας, ὡς «συγκλήσεις Συνόδων» (Ἐνδημούσης ἢ Ἱεραρχίας), δέν εἶναι διὰ Κανονικοὺς λόγους ἀπλῶς ΑΚΥΡΟΙ καί ἐπομένως οὐδέν Κανονικόν ἀποτέλεσμα παράγουν, διό καί δέν ἀναγνωρίζονται, ἀλλὰ ἐπαυξάνουν καί τήν ὑποδικίαν σας! Καθ' ἡμᾶς, μέσα ἀπὸ τόν τραγέλαφον τῆς ἀντικανονικότητος καί τῆς ἀντεκκλησιαστικῆς ἀντορθοδόξου πραγματικότητος, ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν 5.2.2003, μόνον αὐτό τό πραγματικόν ἀποτέλεσμα προκύπτει. Παρακαλῶ νά μελετήσετε ὅλα τὰ μετὰ τὴν 5.2.2003 ἔγγραφά μας, καί ἐφ' ὧν αὐτῶν νά ἀσκηθῇ Κανονικὴ καί τιμία κρίσις, ἢ ὁποία νά εἶναι ἠτιολογημένη καί ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς Κανονικῆς τάξεως καί τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, καί ἀσφαλῶς ὄχι ἐπὶ τῆς ἀπὸ 25.4.2003 εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, ἢ ὁποία, ἐπιτρέψτε μου νά εἶπω, ἀποτελεῖ προσωποποίησιν τοῦ ψεύδους, διότι καί «ἀμαρτύρος» εἶναι, καί εἰσάγει «καινοτομίας», ἀφοῦ ἀνατρέπει τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τοῦ θέματος «Παραίτησις Ἐπισκόπου» καί δεσμοθετεῖ νέους Κανόνας - Καινοτομίας.

Παρακαλῶ νά συνειδητοποιηθῇ ὅτι μέ τὴν ἄνευ προηγουμένου προπαγάνδα τῆς σκευωρίας περὶ δῆθεν «ἀμαρτύρου» καί «καινοτομίας», ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνωστὴν διατύπωσιν τοῦ ἔλογ/του Καθηγ. κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη, ὠρύξατε πράγματι βαθύν λάκκον, ἄλλ' ὁ Θεός, παρεχώρησεν, μέ τὴν προμνημονευθεῖσαν εἰσήγησιν, νά πέσετε ὑμεῖς εἰς αὐτόν ἀφοῦ πάλιν προπαγανδίζονται ὑφ' Ὑμῶν ὄχι ἀπλῶς «ἀμαρτύροι» θέσεις, ἀλλὰ καί ψευδεῖς, καί παραπλανητικαί, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέπουν τὴν δισχιλιετὴ Κανονικὴν τάξιν καί παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς τολμηρᾶς πράξεως, θά ἀσχοληθῶμεν εἰδικῶς εἰς ἐπόμενον ἔγγραφόν μας, μεμαρτυρημένως καί ὁρθοδόξως.⁽⁹⁾ Ἐδῶ, θά περιορισθῶμεν εἰς ἓνα δεῖγμα μόνον τῆς ψευδοῦς, διαστροφικῆς καί ἀπατηλῆς προπαγάνδας, τὴν ὁποῖαν ἐνεργήσατε μέ τὴν εἰσήγησίν σας. Διὰ νά περάσῃ τό ψεῦδος - ἀπάτη ὅτι δῆθεν προβλέπεται οἰκειοθελής παραίτησις Ἀρχιερέως δι' ὅποιονδήποτε λόγον, μεταξύ ἄλλων παραδειγμάτων ἀναφέρετε καί αὐτό τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Λουκάρεως! Διαβεβαίωνετε δι' αὐτῆς τῆς εἰσηγήσεως τῆς 25.4.2003, ὅτι ὁ ἐν λόγω Οἰκουμενικός Πατριάρχης «παραιτούμενος καί ἐπανερχόμενος ἐπατριάρχενσε ἑξὶ φορές». Αὐτό ὅμως εἶναι ΨΕΥΔΟΣ καί ἀποτελεῖ ΑΠΑΤΗΝ, ἢ ὁποία ἔχει συνεπείας

(8) Σημ. «Ο.Π.»: Καί ὁ κ. Χριστόδουλος ὁμολογεῖ ὅτι καί ὁ ἴδιος καί οἱ περὶ αὐτόν εἶναι «Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Πατέρες»!

(9) Σημ. «Ο.Π.»: Ἡ παροῦσα γράφεται τὴν 23.5.2003, ἐνῶ τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνετέθη ἀμέσως εἰς τόν θεολόγο κ. Ἐλ. Γκουτζίδη. Βλέπετε σχετικῶς «Ο.Π.» μηνός Ἰουνίου 2003 σελ. 199-217.

ἐπὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ, τὸν ὁποῖον καὶ ὡς ἄνθρωπον μηδενίζει καὶ τὸν θέτει εἰς τὴν ἄρνησιν,⁽¹⁰⁾ ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀρχιερέα τὸν κρημνίζει, διότι τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη καταφέρονται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ποία ὅμως ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ;

Κατ' ἀρχὴν ὁ Κύριλλος ὁ Λούκαρις ἐξελέγη Οἰκουμενικός Πατριάρχης τὴν 4 Νοεμβρίου 1620, ἦτο δὲ «ἐπ' ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ διαβόητος»! Ὅτι ὅμως κάμνουν σήμερον τὰ ξένα Κέντρα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὰ ἔκαμναν τότε καὶ οἱ δυτικοὶ (Ἰησουῖται) κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας... Ἔνεκα τοῦ ἀγῶνος του κατ' αὐτῶν καὶ τῆς δυνάμεως πού εἶχαν οἱ εἰσχωρήσαντες εἰς τὸν χώρον τῆς Ὁρθοδοξίας ραδιοῦργοι Παπικοὶ Ἰησουῖται, ὁ Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρις ἀπὸ τὸ 1623 μέχρι τὸ 1638, «...πεντάκις κατεβιβάσθη βιαίως τοῦ Θρόνου, ἰησουϊτικαῖς ραδιουργίαις καὶ τῇ ἐπεμβάσει τῶν ρωμαιοκαθολικῶν πρεσβευτῶν, ἀλλὰ καὶ πεντάκις ἐπανῆλθεν εἰς αὐτόν τῇ ἀξιώσει Κλήρου καὶ Λαοῦ...». Αὐτὸς ὁ μέγας Οἰκουμενικός Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρις, εἰς τὴν εἰσηγήσιν παρουσιάζεται ὡς δῆθεν οἰκαιοθελῶς, ἢ ὅτι δι' ἄλλους λόγους «παρητήθη καὶ ἐπανῆλθεν ἔξι φορὲς»!!! Καὶ τοῦτο γίνεται διὰ νὰ δικαιολογηθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀπὸ 5.2.2003 παρὰ Κανόνας παραίτησις τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἡ ἱερόσυλος συμπαιγνία πρὸς συναλλαγὴν. Προσοχή, ὅμως, δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ μοναδικὸν ψεῦδος, μέ τὸ ὁποῖον ἐξηπατήθησαν τὴν 25.4.2003 οἱ ἀναγκασθέντες, ἀκόμη καὶ μέ ἀσθενοφόρῳ νὰ προσέλθουν Ἐπίσκοποι. Καὶ ὅλα τὰ σωρηδὸν παρατεθέντα πλείστα παραδείγματα αὐτῆς τῆς Εἰσηγήσεως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀπατηλά.

Κατόπιν καὶ τούτου, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Χριστὸς μᾶς παρατείνει τὸ νῆμα τῆς παρούσης ζωῆς, ἀφ' ἧς ὅμως ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα, παρακαλῶ φροντίστε κάποιος νὰ σᾶς διαφωτίσῃ, διότι ὁ ΣΑΤΑΝΙΚΟΣ ἢ οἱ ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΝΟΕΣ, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν καὶ αὐτὴν τὴν εἰσηγήσιν, τολμῶ εἰπεῖν, ἐξεπέρασαν καὶ τὸν πονηρόν...⁽¹¹⁾ Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀοριστολογιῶν, ἀμαρτύρων, ψευδολογιῶν καὶ ἀπάτης, ἡ εἰσηγήσις τῆς 25.4.2003 καινοτομεῖ, διότι εἰσάγει καὶ θεσμοθετεῖ νέαν Κανονικὴν τάξιν ἐπὶ τοῦ θέματος «Παραίτησις Ἀρχιερέως», ἀπολύτως εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐκδηλωθείσης συμπαιγνίας τῆς 5.2.2003. Κάμετε παρακαλῶ ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θά ἐπανέλθωμεν συστηματικῶς, διὰ νὰ ἴδῃτε καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ δεινὸν κατάντημα εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἔφεραν. Ἐστώσον, νὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅτι ἡ περίπτωσις τῆς «παραίτησεως» τοῦ Μακαριωτάτου. οὐδὲν προηγούμενον ἔχει, εἰ μὴ μόνον τὴν παραίτησιν - προδοσίαν τοῦ πρώην Φλωρινῆς Χρυσοστόμου. Βλέπετε τὴν παραίτησίν του εἰς τὸ βιβλίδιον τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου, «ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ», Ἱεραποστολικά Ἐκδόσεις, Ἀθῆναι 1984, σελ. 33-36.

Σεβ/τε κ. Νικόλαε καὶ λοιποὶ Σεβασμιώτατοι, καὶ πρώτιστα Μακαριώτατε, ὅπως σᾶς ἐπιβάλλουν νὰ πολιτεύεσθε, ὅλα εἶναι δυνατόν νὰ τὰ «ἐπιτύχετε», ὅμως ὅλα εἶναι μάταια, ψευδῇ, ἀλλὰ καὶ ψυχοκτόνα καὶ ἐν τέλει, μὴ γένοιτο, φοβοῦμαι, μήπως, ἐκ τῶν

(10) Διότι ψεύδεται διὰ νὰ ἀπατήσῃ, ἐνῶ μόνον ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους κάμνει αὐτό.

(11) Ἄλλωστε, κατὰ τοὺς Φλωρινικοὺς, πίσω καὶ ἀπὸ τὸν σάλον περὶ «εἰκονομαχίας» τῶν «πέντε», καὶ ἀπὸ τὸν σημερινόν περὶ «ἀμαρτύρου» κρύπτεται ἐκεῖνος ὁ ἴδιος ...«πειρασμός», ἦτοι ὁ κ. Σακαρέλλος. Ἄλλη παράταξις τῶν Φλωρινικῶν ἐχαρκτήρισεν τὸν ἴδιο κύριο (τὸν Ἀθ. Σακαρέλλον) ὡς «Σατανέλον»! (Βλέπετε σχετικῶς καὶ εἰς τὴν σελ. 277-279 τοῦ παρόντος). Ἡμεῖς πάντως τὸν ἐγνωρίσαμε ὡς τὸν μεγαλύτερον διώκτην τὸν ὁποῖον διαθέτει περίπου ἐπὶ 30 συνεχῇ ἔτη ὁ Νεοημερολογιτισμός, εἶναι ἓνας «προβατόσχημος λύκος», ὁ ὁποῖος, μέ τὸν ἕτερον πού ἀκούει στὸ ὄνομα Καλλίνικος Σαραντόπουλος, μετέρχονται κάθε δολιὰν καὶ καταχθόνιον μέθοδον, καθὼς καὶ τὸ «διαίρει καὶ βασιλεύει», ὅταν τὰ σχέδια τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ ἀποτυγχάνουν.

πραξιών σας, κριθῆτε καί ὡς Ἐκκλησιομάχοι καί ἴσως χειρότεροι τῶν «πέντε»! Διατί παρακαλῶ δέν ἀγγίζει τήν πνευματική σας εὐαισθησία τό κατάντημα καί τό τέλος αὐτῶν τῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων; Διατί σᾶς ἔθεσαν τά ἴδια σκοτεινά Κέντρα ὀπίσω αὐτῶν; Ἡ ἐλαχιστότης μου, παρά τά κατὰ συρροήν κακουργήματά σας, ἐνεκα τῶν ὁποίων συνεχῶς ἀποκόπτεσθε μόνοι σας, αὐτοαποκηρύσσεσθε καί ἀλλοτριούσθε τῆς Ἐκκλησίας, καί ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ἐνεκα τῶν σκοπίμων παραλείψεων ἐπὶ θεμάτων ἀπομένων τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, δέν σᾶς ἀποκόπομεν καί τυπικῶς, καί δέν σᾶς ἀποκηρύσσομεν, ὡς ἔπρεπε κατὰ χρέος νά πράξωμεν, διότι ἐλπίζομεν μήπως τις εἰς ὑμῶν, ἔστω καί τήν δωδεκάτην ἀνανήψη καί εἴπη τό σωτήριο «ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ».

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι, διὰ τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας, παρακαλῶ νά συνέλθωμεν ἐκ τῆς μέθης, τῆς ματαιοφροσύνης, τῆς σκοπιμότητος, καί ἐν εἰλικρινεῖ μετανοίᾳ νά ἀνακληθοῦν ὅσα ἀπετολμήθησαν τήν 5.2.2003, ἄλλως ἢ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῶν Κανονικῶν καί Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων Τῆς καί Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων, θά κρίνῃ αὐτάς τάς ἱεροσουλίας. Ἀλλοίμονον, ὅμως, εἰς πάντα συνεργοῦντα, καί μή διαχωρίζοντα τάς εὐθύνas του, ἀλλά εἴτε ἐκ δειλίας, εἴτε ἐξ ὑστεροβουλίας ἢ ἐξ ἄλλων λόγων συνεγκληματεῖ κατὰ τῆς Κανονικῆς Τάξεως, ἱεροσυλεῖ καί διχάζει Κλήρον καί Λαόν. Αἱ μισαλλοδοξίαι καί ὅσα καλλιεργοῦνται ἐσχάτως μέ μαθηματικήν ἀκρίβειαν ὁδηγοῦν εἰς τήν κήρυξιν τοῦ ἤδη οὐσία τετελεσμένου τρίτου σχίσματος, τό ὁποῖον ἀπαιτοῦν πάλιν τά ἴδια Κέντρα.

Υ.Γ. Ὅσον ἀφορᾷ τήν νεωτέραν πανομοιότυπον πρόσκλησίν σας (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3190/25.5.2003), πρὸς τό παρόν δέν προτιθέμεθα νά κάνωμεν πρόσθετα σχόλια, πλὴν μόνον ὅτι ἀμφότεραι αἱ προσκλήσεις δέν ἀναγνωρίζονται καί ἀπορρίπτονται ὡς προερχόμεναι παρά ἀναρμοδίῳ προσώπῳ καί ἀποσκοποῦσαι νά ἐξυπηρετήσουν περαιτέρω τήν συμπαιγνίαν τῆς ἱεροσύλου συναλλαγῆς.

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

*

Ἐνίστανται καί ἄλλοι Μητροπολίται

Κατά τῶν νέων αὐτῶν προκλήσεων παρεμβαίνει καί ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Πανάρετος, μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 67/26.5.2003 ἔγγραφόν του, ἐνῶ ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Βεργίας κ. Ταράσιος, κατὰ μέν τήν 25.4.2003 παράνομο συνεδρίασιν διεμαρτυρήθη καί ἀπεχώρησεν, κατὰ δέ τήν 30ήν Μαΐου δέν προσῆλθεν καί δέν ἔλαβεν μέρος εἰς τήν παρωδίαν τῆς «ἐκλογῆς» τοῦ δῆθεν «νέου Ἀρχιεπισκόπου» ἐνῶ αὐθημερόν, ἀπέστειλε τό ἀπό 30.5.2003 κείμενόν του. Εἰς τήν συνέχεια παραθέτομεν τά ἐν λογῷ ἔγγραφα τῶν Σεβ/των Λαρίσης κ. Παναρέτου καί Βεργίας κ. Ταρασίου. Τό κείμενο τοῦ Σεβ/του Λαρίσης ἔχει οὕτω:

Α.Π. 67

Ἐν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἀποστόλων - Τιμίου Σταυροῦ τῇ 26.5.2003

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ 318 ΠΑΤΕΡΩΝ

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν, καί τοὺς Σεβ/τους Μητροπολίτας Πειραιῶς κ. Νικόλαον, Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, καί Διαυλείας κ. Ἀνδρέαν

Κοινοποιήσις: Σεβ/τους Μητροπολίτας Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον, Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γοργόνιον, καί Βεργίας καί Ναούσης κ. Ταράσιον.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε κ. Ἀνδρέα καί Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί, περίλυπος τήν ψυχὴν καί ἀλγῶν τῇ καρδίᾳ ἀναγκάζομαι πάλιν νά ἀπαντήσω εἰς τὰς νέας προκλήσεις τοῦ ὡς ἀμετανοήτου ἐμφανιζομένου ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ, Σεβ. κ. Νικολάου, ὁ ὁποῖος μέ τὰς ὑπ' ἀριθμ. **3189/20.5.2003** καί **3190/25.5.2003** νέας προκλητικές του προσκλήσεις *«συγκαλεῖ ὡς δῆθεν Τοποτηρητὴς ἐκτάκτως τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου»*, δηλαδὴ τῆς «ἀφεντιᾶς» του. Καί εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Σεβ/τος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός κ. Νικόλαος εἶναι πρῶτα θῦμα τοῦ ἑαυτοῦ του καί μετὰ τῶν κακοήθων ἐγκαθέτων, καί συμπεριφέρεται ὡς ζαλισμένος ἀπὸ τὸν ἄκρατον οἶνον τῆς ματαιοφροσύνης του, ἀλλὰ Σεῖς οἱ δυὸ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι συνοδοιπορεῖτε, δέν σκέπτεσθε; Δηλαδὴ, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, ἐνεργεῖτε ἄνευ λόγου, ἄνευ Ἀρχιερατικῆς συνειδήσεως καί εὐθύνης;

Μακαριώτατε κ. Ἀνδρέα καί Σεβασμιώτατοι Πειραιῶς κ. Νικόλαε, Ἀργολίδος κ. Παχώμιε καί Περιστερίου κ. Γαλακτίων,⁽¹²⁾ φρονῶ ὅτι εἶναι μᾶλλον ματαιοπονία νά σᾶς γράφω πάλιν, ἀφοῦ τὰς μέχρι σήμερον Κανονικάς καί Ὁρθόδοξους παρεμβάσεις μου μέχρι καί τὰς Διακηρύξεις – Ὁμολογίας μου κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν ἐτῶν 2002 καί 2003, παρὰ πᾶσαν ὀρθόδοξον ἐπιταγὴν, ὅχι ἀπλῶς τὰς ἀγνοήσατε, ἀλλὰ τελικὰ ἡ φατριαστικὴ ληστρικὴ ὁμάδα σας ἔφθασε καί εἰς τὴν ἐξωφρενικὴν «ἀπόφασιν» νά ζητήσετε νά τὰς ἀνακαλέσωμεν!... Φιμωθήτωσαν τὰ ἀπύλωτα στόματα τοῦ Ἰδοῦ, τὰ ὁποῖα σᾶς ὑπαγόρευσαν τοιαῦτα κατὰ τὸ Καϊαφικόν συνέδριόν σας τῆς 5.2.2003.

Εἶναι τελείως περιττόν νά γράφω πάλιν ἀπαντητικῶς ἐπὶ τῶν νέων προκλήσεων τοῦ δῆθεν «Τοποτηρητοῦ» Σεβ. κ. Νικολάου, ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, ἤτοι τῆς ἱεροσύλου συμπαιγνίας σας τῆς 5.2.2003 καί ἐξῆς, σᾶς ἀπέστειλα σειρὰν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπλῶς μνημονεύω διὰ τὴν ἱστορίαν, καί διότι πρέπει νά τὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας: **60/9.2.2003**, **61/10.2.2003**, **63/20.2.2003**, **65/1.4.2003** καί **66/23.4.2003**. Βέβαια τί εἶναι αὐτὰ τὰ ἱδικά μου ἐγγράφα ἐμπρὸς σ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀρμοδίως καί Κανονικῶς σᾶς ἀπέστειλεν ὁ Σεβ/τος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Κήρυκος; Δυστυχῶς, Σεβ/τοι Ἀδελφοί, πιστεύω ὅτι ἡ συμπεριφορὰ σας δέν εἶναι ἀπλῶς ἀντικανονικὴ καί δέν τὴν διακρίνει ἡ πλήρης ἀσυνέπεια, ἀλλὰ εἶναι καί ἀντικοινωνικὴ, ἀφοῦ προκύπτει καθαρά αὐταρχικὴ, ληστρικὴ καί ἀσφαλῶς ἀντιχριστιανικὴ.

Ἐπανελημμένως σᾶς ἐγράψαμε φιλαδέλφως, ὑπεδείξαμεν, διεμαρτυρήθημεν, κατηγγελάμεν, ἀλλὰ σεῖς ὡς νά μή βλέπετε καί νά μὴν ἀκούετε, μᾶς ὑβρίζετε μέ τὸν τρόπον σας, ἐνῶ τείνετε ὧτα εὐήκοα καί ἔχετε ὀρθάνοικτα τὰ μάτια σας εἰς ὅ,τι σᾶς ὑπαγορεύουν τὰ ξένα Κέντρα. Τουλάχιστον διαβάστε καί μελετήστε τὰ εἰκὰ σας ἐγγράφα, ἀποφάσεις κλπ., διαβάστε τουλάχιστον τὸν «ΚΗΡΥΚΑ» γιὰ νά δῆτε τί προφασισθήκατε, τί ἐσκευωρήσατε καί ἂν ἔμεινε ὀλίγη ὀρθόδοξος συνείδησις, ὀλίγη συνέπεια, ὀλίγη ἐντροπή, ἂν τελικὰ πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν καί τὴν Ἐκκλησίαν Του, ἀνησυχέστε, καί ἡμεῖς κατὰ καθήκον θά ἀναποκριθῶμεν. Σκεφθῆτε, κάνετε ἕνα αὐτέλεγχον, νά διερωτηθῆτε διὰ ποίας ἁμαρτίας, διὰ ποίας βλασφημίας ἐσκοτίσθημεν,

(12) Τὸν Σεβ/τον Διαυλείας κ. Ἀνδρέαν, ὅσον καί ἂν εὐλαβοῦμεθα τὴν Ἐπισκοπικὴν του ιδιότητα, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος τὴν ἔχει ὡς «ἡρνημένην» ἐνεργῶν ὡς τυφλὸς ὑποτακτικὸς τῶν Τσακίρογλου, ὅς μοῦ συγχωρεθῇ νά μὴν τὸν ὑπολογίζω καί δι' αὐτόν τὸν λόγον, ἀλλὰ καί διότι κακῶς συμμετέχει εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Συνόδων.

ἀλλὰ καὶ διατὶ θέλετε νὰ παραμένετε εἰς τὸ σκότος. Τὸ σφάλλειν ἐκ συναρπαγῆς ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ ἐμμένειν ἢ ἀμαρτάνειν ἐκ προθέσεως εἶναι Σατανικόν.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, δι' ἐμέ τὸν ἐλάχιστον ἐν Ἀρχιερεῦσιν καὶ διὰ πάντα ἄλλον γνήσιον καὶ πιστὸν Ἀρχιερέα – Ἱερέα, ἢ ἀπλοῦν πιστὸν μέλος τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τίποτε, οὔτε ἐκ τῶν θεμάτων Πίστεως, Κανονικῆς τάξεως, δικαιοσύνης, οὔτε τὰ Κανονικῆς φύσεως ἐγκλήματα, ληστρικαὶ ἀποφάσεις, ἐνέργειαι καὶ πράξεις, οὔτε τὰ βουλεύματα, οὔτε ἄλλαι βλάβημοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις, οὔτε παραλείψεις ἐπὶ θεμάτων Πίστεως, δέν μποροῦν νὰ πάνε Ἀρχεῖο. Ὅσον ὅμως σεῖς τὰ θάπτετε, τόσον αὐτὰ διογκώνονται καὶ σᾶς ἐκδικοῦνται. Νὰ τὸ τελευταῖον κατάντημά σας, τοῦ ὁποίου αἱ διαστάσεις ὅλο καὶ μεγαλώνουν.

Νὰ εἰσθε τελικὰ βέβαιοι, ὅτι ὅσον περισσότερο κλυδωνίζετε τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, τόσον περισσότερα ναυάγια καὶ πτώματα θὰ ἐκβρασθοῦν. Ὅποιος πιστεῖ εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, νομίζω, βλέπει ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι σημεῖα τῶν ἐσχάτων καιρῶν καὶ ἐνισχύεται ἡ πίστις του καὶ τὸν ἐπισκιάζει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Ποτέ ἡ Ἐκκλησία δέν μέτρησε ὁπαδούς, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀληθινὰ πιστοὺς καὶ ὄντας διὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, ἔστω καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ ὥρα πού αὐτοὶ θὰ εἶναι δύο ἢ τρεῖς.

Διὰ νὰ μὴν ἀφήσω οὐσιαστικὸ κενό, διότι ξεκίνησα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς νεας προσκλήσεις τοῦ δῆθεν «Τοποτηρητοῦ» (Ἀριθμ. Πρωτ. 3189/20.5.2003 καὶ 3190/25.5.2003) καίτοι ἰσχύουν αἱ προηγούμεναι ἀπαντήσεις αὐθις τε ἀπαντῶ.

Δέν θὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησία ἡ ἱερόσυλος συμπαιγνία τῆς 5.2.2003, δηλαδὴ, Μακαριώτατε, δέν ἀναγνωρίζεται ἡ παραίτησίς σας ὡς ἀντικανονικὴ, ἀντορθόδοξος καὶ ἐξαιρετικὰ ἱερόσυλος. Ἄν, ἡ Μακαριότης σας, παραμείνῃ δέσμιος τῶν ἐγκαθέτων καὶ ἀπέλθῃ τοῦ κόσμου τούτου (δέν ξέρομε ποῖος θὰ ἀπέλθῃ πρῶτος δι' αὐτὸ ἄλλωστε γράφω καὶ αὐτὰ) μέ ὅσα σᾶς βαρύνουν, φοβοῦμαι ὅτι καὶ παρὰ τοῦ Χριστοῦ θὰ κατακριθῇτε καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ καταδικασθῇτε, (καὶ μετὰ θάνατον) ὄχι μόνον ἐσεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ ματαιοφροσύνῃ του ἔχει χάσει τὸν προσανατολισμὸν του, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς, ἂν σιωπήσωμεν. Τὸ αὐτὸ φρονῶ ὅτι ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς δύο τρεῖς Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας, εἴτε ἐκ δειλίας, ἢ ὑστεροβουλίας συνοδοιποροῦν καὶ συνεργοῦν εἰς τὰ σχέδια κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἀναγνωρίζεται λοιπὸν ἡ «παραίτησίς» σας, δέν ἀναγνωρίζεται ὁ «Τοποτηρητής», δέν ἀναγνωρίζονται τὰ πατριαστικά Καίσαφικά συνέδρια, ὅσο καὶ ἂν αὐτὰ ἐμφανίζονται ὡς «Ἐνδημοῦσαι», ἢ «Σύνοδοι Ἱεραρχίας» καὶ δέν θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἄλλο παρ' ἐλπίδα τὴν προσεχῇ Πέμπτην θέλετε ἀποφασίσαι, ὅπως καὶ ἡ «ἐκλογὴ νέου Ἀρχιεπισκόπου».

Ἐπομένως αἱ προσκλήσεις 3189 καὶ 3190 ἀποδοκιμάζονται, ἀπορρίπτονται, καταδικάζονται καὶ σᾶς ἐπιστρέφονται ὡς βδελυκταί.

Μέ ἀληθῇ ἀδελφικά συναισθήματα, ἀλλὰ καὶ θλίψιν, πόνον καὶ ἀγωνίαν

Διατελούμεν

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Παραθέτομεν καὶ τὸ ἀπὸ 30.5.2003 ἔγγραφον τοῦ Σεβ/του Βεργρίας κ. Ταρσίου, τὸ ὁποῖον ἐστάλῃ αὐθημερόν, ἅμα τῇ «ἐκλογῇ»:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΛΟΥΤΡΟ ΗΜΑΘΙΑΣ

Έν Λουτρῷ Ἡμαθίας τῇ 30.5.2003

ΠΡΟΣ

τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον
Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Σήμερα 30.5.2003, λίαν πρωί καί περί ὥραν 4ην, ἄρχισα νά γράφω αὐτήν τήν ἐπιστολή, διότι λυποῦμαι ἀφάνταστα, ἐκεῖ ὅπου ἔχουν φθάσει τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα καί θέλω νά βοηθήσω μέ τήν ταπεινή μου ἄποψι. Ἐκεῖ πού ἐφθάσαμε πρέπει νά ἐπιστρατεύσουμε ὅλες μας τίς δυνάμεις.

Τό ὅτι σήμερα Πέμπτη θά γίνη ἡ συνεδρίασις, μόνο ἀπό πληροφορίες τό γνωρίζω. Δέν ἔλαβα μέχρι σήμερα καμμία πρόσκληση γιά νά ἔλθω στή σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας, παρά τό γεγονός, ὅτι πῆγα καί τήν Τρίτη καί τήν Τετάρτη στά Ταχυδρομεῖα. Γιατί αὐτό; Αὐτό εἶναι σοβαρή παράλειψις καί προσβάλλει τήν Κανονικότητα τῆς συγκλήσεως. Διά τοῦτο ἔχω κάθε δικαίωμα νά ζητήσω τήν ἀναβολή.

Σεβασμιώτατε, σᾶς παρακαλῶ μή ταλαιπωρεῖτε ἄλλο τήν Ἱεραρχία. Μόνον συγκαλέστε τήν Κανονικήν Ἐνδημοῦσα, καί αὕτη νά βάλῃ τὰ πράγματα στή σειρά τους. Διότι ἡ Κανονική Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, ἄν λειτουργήσῃ σωστά καί μέ ὁμοφωνία στά σοβαρά θέματα, ἀλλά καί μέ τακτική ἐπικοινωνία μέ τοὺς λοιποὺς Ἱεράρχας μπορεῖ νά λύσῃ ὅλα τὰ προβλήματα. Τό δέ περισσόν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστί.

Σκέπτομαι τὰ ὅσα συμβαίνουν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Βλέπουμε τόσα γύρω μας καί ἐμεῖς ἐπιμένουμε «σῶνει καί καλά» στίς ἐκλογές. Ἐδῶ, ὅμως, ἐφαρμόζεται ἡ παροιμία «Γιάννης κερνᾷ, Γιάννης πίνει». Ἡ κατάστασι θυμίζει δικτατορία. Ὁ πάτερ Ξυγένιος εἶπε: «Τὰ πρῶτα χέρια ἔφυγαν, ἐμεῖς εἴμαστε τὰ δεύτερα χέρια. Ζήσαμε ἓνα Βυζάντιο 360 Μοναχῆς καί 170 Μοναχοί»... Τὰ τρίτα χέρια εἶναι αὐτοὶ πού δέν ζήσανε τόν Ἅγιο Πατέρα. Καί σήμερα τὰ πράγματα ποῦ βαδίζουν; Ἐνας ἐξευτελισμός. Μίσῃ καί ἐμπάθειες... καί ὕστερα κοινωνοῦμε μέ αὐτά τὰ πάθη. Δέν μέ ἀναπαύει καθόλου αὕτη ἡ κατάστασι. Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος πάντων, εἶμαι 70 ἐτῶν, βρίσκομαι σέ μεγάλη ἀπόστασι καί εἶμαι πολύ κουρασμένος, ἀπό τὰ πολλά διακονήματα σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ζωῆς μου. Ἡ ἀγάπη μου ὅμως πρός ὅλους παραμένει. Μόνον σᾶς παρακαλῶ νά βοηθήσετε ὅλοι νά ἐπανέλθῃ ἡ Κανονική τάξις. Ἐνημέρωσα ἀπό χθές εἰς τὰ Γραφεῖς, γιά τίς παραλείψεις ὅσον ἀφορᾷ τήν πρόσκλησι καί τὰ ὑπόλοιπα Κανονικῆς τάξεως θέματα. Πιστεύω, ὅτι σᾶς ἔχουν κοινοποιηθῇ. Ἐλπίζω νά ἀκούσετε τήν παράκλησίν μου, ὥστε νά μᾶς δοθῇ ἡ δυνατότης νά συζητηθοῦν ὅλα τὰ ἐκκρεμοῦντα σοβαρά θέματα καί τότε πολὺ εὐχαρίστως νά προχωρήσουμε σέ ἐκλογές μέ τήν παρουσία ὅλων τῶν Ἀρχιερέων καί ὄχι μέ αὐτό τόν τρόπο. Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† Ὁ Βερροίας Ναούσης καί Καμπανίας
ΤΑΡΑΣΙΟΣ

Ὡς ἦτο βεβαίως ἀναμενόμενον δέν ἐλήφθη καί τοῦτο κἂν ὑπ' ὄψιν, διότι τὰ σχέδια προέβλεπον τήν ἄμεσον «ἐκλογήν», διότι δέν ὑπῆρχαν ἄλλα περιθώρια...

Περί συναντήσεως

Κατόπιν της άποτυχούσης προσπάθειας νά μās έκφοβίσουν διά τής από 25.4.2003 δήθεν Συνοδικής αποφάσεώς των έναντίον μας, άλλαξαν μέθοδον αντιμετώπισεώς μας, όπως συνήθως πράττουν. Προκειμένου νά λάβωμεν μέρος εις τήν ως «Ίεράν Σύνοδον τής Ίεραρχίας» «συγκαλουμένην» πρὸς έκλογήν «νέου Ἀρχιεπισκόπου», ἐκινήθησαν ὠρισμένα πρόσωπα νά μās πείσουν, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Πειραιῶς προτίθεται νά λύσῃ ὅλα τὰ ἐκκρεμούντα θέματα, καί πρέπει νά δείξωμεν κατανόησιν πραγματοποιοῦντες προσωπικήν συνάντησιν μαζί του. Ὅπως εἶναι δεδομένον ἡμεῖς δέν ἀποφεύγομεν καμμίαν προσωπικήν συνάντησιν μέ ὁποιονδήποτε, τηρουμένων βεβαίως κάποιων ἀρχῶν ἀξιοπρεπείας, καί προϋπαρχουσῶν κάποιων ἐγγυήσεων. Δέν ἀποκρύπτομεν, ὅτι ὅταν τό βράδυ τής Πέμπτης 23 Μαΐου ἐπληροφορήθημεν τήν ματαίωσιν τής συνεδριάσεως τής ἐπομένης (Παρασκευῆς 24.5.2003), ἠλπίσαμεν ὅτι ἴσως ὑπάρχουν κάποιοι προϋποθέσεις διά μίαν συνάντησιν. Δυστυχῶς ὅμως ἀπεγοητεύθημεν, διότι μίαν ἡμέραν μετὰ ἐλάβομεν νέαν πρόσκλησιν καί διεπιστώσαμεν ὅτι ἐπρόκειτο ὄχι περί ματαιώσεως, ἀλλά μιᾶς ἀναβολῆς διά τήν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῶν «ἐπιχειρήσεων». Κατόπιν τούτου καί ἐπειδῇ ἡ συστηματική προπαγάνδα περί συναντήσεώς μας μετὰ τοῦ Σεβ. Πειραιῶς ἐντείνοντο τῷ ἀπεστείλαμεν τό ὑπ' ἀριθμ. 329/2.5.2003 (π.ῃ.) ἐγγραφόν μας ἐπὶ τοῦ ὁποίου μās ἀπήντησεν μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 1163/28.5.2003 ἐγγραφόν του. Ἐπ' αὐτῶν θά ἀναφερθοῦμε εις ἐπόμενον τεῦχος, ὅπως καί ἐπὶ τής ἀκύρου «ἐκλογῆς» (30.5.2003) ὅσον καί ἐπὶ τοῦ θεάτρου τής «ἐνθρονίσεως» κατά τό ἐσπέρας τής Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος 3.6.2003. Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ἓνα στιγμιότυπον ἐξ αὐτῆς τῆς «ἐνθρονίσεως» διότι εἶναι κοινῶς παραδεκτόν ὅτι μία φωτογραφία λέγει περισσότερα ἀπό χίλιες λέξεις. (Συνεχίζεται)

ΑΠΟ ΤΟ «ΘΕΑΤΡΟΝ» ΤΗΣ 3.6.2003: Δεσπόζουν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Πειραιῶς κ. Νικόλαος καί Ἀργολίδος κ. Παχώμιος, ὁ δεύτερος ὑποβαστάζων τόν «νέον Ἀρχιεπίσκοπον» νά κατέλθῃ τὰ εὖ μόλις σκαλοπατία τῆς σολέας! Πῶς ἐρμηνεύεται αὐτό; Μήπως ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» του εἶναι πῶ ἀσθενής ἀπό τόν παραιτηθέντα; Μήπως ἐκφράζει εὐγένεια ἢ δουλικότητα τοῦ δευτέρου καί ἐκφρασιν «μεγαλοπρεπείας» διά τόν πρῶτον. Ἱερόσυλον θέατρον ἐπαίξεται, καί ἐπομένως ἐπετρέποντο τὰ πάντα, διά νά ἐπιτύχῃ ἡ παράστασις μέ τούς εὐάριθμους θεατάς, ὅπως καί τούς «ἐπιστρατευθέντας» ἐκ τῶν τεσσάρων σημείων τῆς γῆς...

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΟΜΒΩΝ

ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ (+1922) ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ συμβιβασμός καί ἡ ὑποχώρησις εἶναι ἄρνησις τῆς Ἐκκλησίας

Βρισκόμαστε στά 1922. Ἡ Ἀπόφασις τοῦ ἀθεϊστικοῦ Κράτους εἰς τήν Ρωσίαν ἦτο νά κατασχεθοῦν βιαίως τά ἱερά σκευή καί τά τιμαλφῇ τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρ τοῦ λαοῦ. Ὁ Μητροπολίτης Πετροπόλεως Βενιαμίν ἀντιστέκεται. «Ἡ βιαία κατάσχεσις, εἶπεν, εἶναι ἱεροσυλία. Ἐμεῖς μόνοι μας θά δώσουμε τά τιμαλφῇ στόν λαόν». Κάποιοι Ἱερεῖς ἀντέδρασαν. Ὅχι, εἶπαν, ὁ Βενιαμίν εἶναι «ἐχθρός τοῦ λαοῦ». Καί τόν ὠδήγησαν σέ δίκη... ὡς «ἐχθρό τοῦ λαοῦ». Ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ Κληρικοί πού ἤδη συμβιβάσθηκαν μέ τό ἀθεϊστικό καθεστώς καί ἀπετέλεσαν τήν λεγομένη «Ζῶσα Ἐκκλησία», ἓνα σχῆμα μέ τό ὅποῖον ὑπετασσετο ἡ Ἐκκλησία στό ἄθεο τυραννικό καθεστώς, σάν αὐτά πού κατασκευάζουν καί σήμερα γιά νά ὑποτάξουν τήν Ἐκκλησία στόν Παλαισημερολογιτικό καί εὐρύτερο Οἰκουμενισμό. Οἱ Κληρικοί αὐτοῦ τοῦ σχήματος τῆς λεγομένης «ζώσης ἐκκλησίας» ἦσαν οἱ κύριοι μάρτυρες κατηγορίας εἰς τό «δικαστήριον»... Ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν ἀπολογούμενος στό τέλος τοῦ δικαστηρίου εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Δέν ξέρω τί θά ἀποφασίσετε γιά μένα ζωή ἢ θάνατο, μά ὅ,τι καί ἂν ἀποφασίσετε, θά τό δεχθῶ μέ τήν ἴδια ψυχική ἄνεσι καί γαλήνη, στρέφοντας τά μάτια μου πρὸς τόν οὐρανόν. Ὅ,τι καί ἂν ἀποφασίσετε γιά μένα, θά κάμω τό σημεῖο τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ (καί λέγοντας αὐτά ἔκανε τόν σταυρό του μέ εὐλάβεια) καί θά πῶ δόξα σοι Κύριε. Γιά ὅλα. Γιά ὅλα». Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου βγῆκε στίς 5 Ἰουλίου 1922. Ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν μαζί μέ ἄλλους ἐννέα καταδικάσθηκαν σέ θάνατο. Πρὶν τήν ἐκτέλεσίν του ὁ Μητροπολίτης ἔστειλε μιᾷ θαυμάσια Ἐγκύκλιο ἐπιστολή στούς κληρικούς του, εἰς τήν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων τονίζει ὅτι «Ὁ συμβιβασμός εἶναι καταστροφή τῆς Ἐκκλησίας» κάτι τό ὅποῖον πρέπει νά λάβωμεν καί ἡμεῖς ὑπ' ὄψιν σήμερα. Τήν παραθέτουμε:

«Παῖδι καί ἔφηβος διάβαζα πολὺ τοὺς βίους τῶν ἁγίων. Μέ ἐνθουσίαζε τότε ὁ ἡρωϊσμός τους, ἡ ἅγια ἐμψύχωσί τους. Μά καί λυπόμουν πολὺ βαθιά πού δέν εἶχαμε πιά τοὺς ἰδίους καιροὺς καί δέν μᾶς ἦταν πιά δυνατόν νά δοκιμάσουμε αὐτά πού ὑπέμειναν ἐκεῖνοι. Ἀλλά νά! Οἱ καιροὶ ἄλλαξαν. Καί ἀνοίγεται καί μπροστά σέ μᾶς ἡ δυνατότητα νά ὑποφέρουμε καί μεῖς γιά τόν Χριστό, ἀπό δικούς καί ξένους! Εἶναι βέβαια βαρὺ —πολὺ βαρὺ— νά ὑποφέρη κανεὶς! Μά κατά τό μέτρο τῶν παθῶντων μας μᾶς στέλνει ὁ Κύριος καί τήν παρηγορίαν καί τήν δύναμή του.

Ὅμως τί δύσκολο νά περάσῃ κανεὶς αὐτόν τόν «Ρουβίκωνα»! Τί δύσκολο νά ἐπαφεθῇ κανεὶς ὁλοκληρωτικά στό θέλημα τοῦ Θεοῦ! Ὅταν γίνη αὐτό, τότε ὁ ἄνθρωπος ὑπερπερισσεύει ἀπὸ παρηγορία, δέν αἰσθάνεται οὔτε παθήματα καί μέσα στά μαρτύρια, γεμάτος ἀπὸ ἐσωτερικὴ εἰρήνην προσελκύει κι ἄλλους πρὸς τό μαρτύριον, γιά νά αἰσθανθοῦν καί αὐτοὶ τήν κατάστασιν αὐτὴν στήν ὁποία εὐρίσκεται ὁ μακάριος μάρτυρας. Γι' αὐτὰ μιλοῦσα προηγουμένως σέ ἄλλους, ἀλλά τά δικά μου παθήματα δέν εἶχαν φτάσει στό κατακόρυφο. Τώρα φαίνεται ὅτι ὑποφέρουμε σχεδόν τά πάντα: Τήν φυλακή, τό δικαστήριον, τόν δημόσιον χλευασμό, τήν καταδίκη σέ θάνατο, τόν ἐμπαιγμό τοῦ ὄχλου, τήν ἀνθρώπινη ἀχαριστία, τήν προδοσία, τήν ἀστάθεια καί τά ὅμοια, τήν ἀνησυχία καί τήν εὐθύνη τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καί μάλιστα γι' αὐτήν τήν Ἐκκλησία.

Τά μαρτύρια φτάσανε σήμερα στο άπογείο τους! Καί ἡ παρηγορία τοῦ Θεοῦ σ' ἐμᾶς εἶναι τώρα ἀπέραντη! Εἶμαι γεμάτος χαρά καί γαλήνη. Ὅπως πάντοτε! Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωή μας, τό φῶς μας, ἡ ἀνάπαυσή μας. Κοντά καί μαζί Του εἶναι πάντοτε καλά. Καί παντοῦ καλά! Γιά τήν τύχη τῆς Ἐκκλησίας δέν φοβᾶμαι. Πίστη χρειάζομαστε. Περισσότερη πίστη. Καί ιδιαίτερα ἐμεῖς οἱ ποιμένες της. Πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε τήν ἐλπίδα στόν ἑαυτό μας, στήν ἐξυπνάδα μας, στήν μόρφωσί μας, στίς δυνάμεις μας καί νά δώσουμε τόπο στή χάρη τοῦ Θεοῦ!

Παράξενες εἶναι οἱ ἀπόψεις μερικῶν, ἐνδεχομένως ἐξόχων ἱερέων —ἐννοῶ τόν Πλάτωνωφ— ὅτι πρέπει νά φυλάξουμε τίς ζωτικές δυνάμεις, δηλαδή γιά χάρη τους νά ὑποχωροῦμε στά πάντα. Καί ὁ Χριστός τότε; Τί μᾶς χρειάζεται ὁ Χριστός; Ὅχι, τήν Ἐκκλησία δέν τήν σώζουν οὔτε οἱ Πλάτωνωφ, οὔτε οἱ Τσεπούριν, οὔτε ὁ Βενιαμίν! Ὁ Χριστός τήν σώζει! Ἡ ἀποψη αὐτή στήν ὁποία κολλήσανε μερικοί, εἶναι ἡ «καταστροφή τῆς Ἐκκλησίας»!

Ὅταν πρόκειται γιά τήν Ἐκκλησία, δέν ἐπιτρέπεται νά σκεπτόμαστε τόν ἑαυτοῦλη μας! Δέν ἐπιτρέπεται νά θυσιάζουμε τήν Ἐκκλησία γιά νά σώσουμε τό «τομάρι» μας. Ἡ ἐποχή μας εἶναι γιά μᾶς δικαστήριο! Οἱ ἄνθρωποι θυσιάζουν τά πάντα γιά τίς πολιτικές τους πεποιθήσεις! Κοιτᾶτε τί θυσίες κάνουν οἱ Ἑσέροι (σοσιαλεπαναστάτες) καί οἱ ἄλλοι κομματικοί. Ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, καί ειδικότερα οἱ ἱερεῖς, δέν θά πρέπει νά δεῖξουμε ἀνάλογη τόλμη καί ἀνδρισμό μέχρι θανάτου, ἂν ἔχουμε ἔστω καί λίγη πίστη στόν Χριστό καί στήν αἰώνια ζωή;

Τό ξέρω, εἶναι ἄσχημο πρᾶγμα νά συμβουλευῇ κανεῖς τοὺς ἄλλους... Ἡ ἱερατική σας συνείδησι θά σᾶς ὑπαγορεύσῃ —πιστεύω— τί πρέπει νά κάμετε... Στέλνω τήν εὐλογία μου στόν κληρο. Γράφω ὅ,τι ἔχω στήν καρδιά μου. Οἱ σκέψεις μου εἶναι συνδεδεμένες μέ τίς δύσκολες ἡμέρες πού διέρχομαι. Γι' αὐτό δέν μπορῶ νά ἐπεκταθῶ σέ ἄλλα πνευματικά θέματα.

† Μητροπολίτης Πετροπόλεως Βενιαμίν

Ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν μαζί μέ ἄλλους τρεῖς ὁδηγήθηκαν στόν τόπο τῆς ἐκτέλεσης ἔξω ἀπό τήν Πετρούπολη.... Βάδισε ἥσυχα πρὸς τόν τόπο τῆς ἐκτέλεσης, μονολογώντας προσευχές. Σέ λίγο ἀκούστηκαν οἱ κροταλισμοί τῶν ὅπλων καί τά σώματα τῶν μαρτύρων ἔπεσαν στό ἔδαφος...

«...Μακαριώτατε κ. Ἀνδρέα καί Σεβασμιώτατοι Πειραιῶς κ. Νικόλαε, Ἀργολίδος κ. Παχώμιε καί Περιστερίου κ. Γαλακτίων, φρονῶ ὅτι εἶναι μᾶλλον ματαιοπονία νά σᾶς γράφω πάλιν, ἀφοῦ τᾶς μέχρι σήμερα Κανονικάς καί Ὁρθόδοξους παρεμβάσεις μου μέχρι καί τᾶς Διακηρύξεις - Ὁμολογίας μου κατὰ τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν ἐτῶν 2002 καί 2003, παρὰ πᾶσαν ὀρθόδοξον ἐπιταγὴν, ὅχι ἀπλῶς τᾶς ἀγνοήσατε, ἀλλὰ τελικὰ ἡ φατριαστικὴ ληστρικὴ ὁμάδα σας ἐφθασε καί εἰς τήν ἐξωφρενικὴν «ἀπόφασιν» νά ζητήσετε νά τᾶς ἀνακαλέσωμεν!... Φιμωθήτωσαν τὰ ἀπύλωτα στόματα τοῦ Ἄδου, τὰ ὁποῖα σᾶς ὑπαγόρευσαν τοιαῦτα κατὰ τό Καϊαφικόν συνέδριόν σας τῆς 5.2.2003.

(Ἀπὸ ἐπιστολὴ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Παναρέτου ὑπ' ἀριθμ. Πρ. 67/26.5.2003)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ "ΕΙΣΗΓΗΣΙΝ" ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Κ. ΝΙΚΟΛΛΟΥ

Υπό του Θεολόγου ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΚΟΥΤΖΙΑΗ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΞ ΕΠΟΨΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

Γ' ΜΕΡΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ τεύχους τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 2003)

Εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα μας παρουσιάσαμε τὰ σχετικά μετὴν Φλωρινικήν καὶ ἡμετέρων σκευωρίαν περὶ «ἀμαρτύρου» καὶ «καινοτομίας» ἱστορικά στο.χεῖα, ἀπὸ τὸ 1997 μέχρι καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1288 ἀπὸ 12/25.2.2000 ἔγγραφον τοῦ Μακαριωτάτου. Μὲ αὐτὸ ὡς γνωστὸν, οἱ συντάκται τοῦ ἐξέθεσαν τὴν Μακαριότητά του, διότι ἀφ' ἐνός ὅλως ἀναληθῶς ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἀπαντήσαμε εἰς τὸ ἀπὸ 19.10.1999 μὲ ΑΠ 1281 ἔγγραφον τοῦ Μακαριωτάτου, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐγνώριζε τὸ «πόρισμα» καὶ τὴν «πρότασιν» τῶν θεολόγων εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξαν κατὰ τὴν θεολογικὴν σύσκεψιν τῶν τὴν 10.10.99. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν ἀπαντήσαμε εἶναι ἀνεπίτρεπτον ψεῦδος, διότι ἡμεῖς εὐσεβᾶστως, εὐγενῶς καὶ μὲ εὐθύνη ΑΠΑΝΤΗΣΑΜΕΝ μὲ τὸ ἀπὸ 25.11.99 ἔγγραφον μας. Δι' αὐτοῦ ἐδηλώσαμεν ὅτι σεβόμεθα τὸ πόρισμα καὶ τὴν πρότασιν τῶν εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ θεολογικὴ σύσκεψις, καὶ ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἀνταποκριθῶμεν, μὲ τὴν μόνην προϋπόθεσιν νὰ μᾶς δοθοῦν ἀντίγραφα καὶ τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῶν Πρακτικῶν τῆς συγκεκριμένης ὑψηλῆς θεολογικῆς συσκέψεως διὰ νὰ λάβωμεν γνῶσιν καὶ νὰ ἴδωμεν ποῦ ἐστηρίχθη τὸ πόρισμα καὶ ἡ πρότασις. Μολοντί δὲ ἐπανειλημμένως ἐξητήσαμε τὰς Γνωματεῦσεις καὶ τὰ Πρακτικά, ὁ δὲ Μακαριώτατος, μᾶς ἐδήλωνεν προφορικῶς ὅτι θὰ δώσῃ ἐντολὴ νὰ μᾶς ἀποσταλοῦν, τελικὰ μὲ τὸ ἐν λόγῳ ὑπ' ἀριθμ. 1288 ἀπὸ 12/25.2.2000 ἔγγραφον του, μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς δοθοῦν αὐτά, διότι τὸ ἀποκλείουν «λόγοι ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικοί...»!!! Ἄν αὐτὸ δὲν εἶναι πλήρης γελοιοποίησις, ἀλλὰ καὶ ἀποκάλυψις τῆς ὅλης σκευωρίας τῶν «Φλωρινικῶν» καὶ τῶν ἡμετέρων, οἱ ὅποιοι ἐνεργοῦν ὡς ἐγκέθετοί των, τότε τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι; Τὴν 10.10.1999 συνεδριάζουν, ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ θεολόγοι, εἰσηγοῦνται, γνωματεύουν, συσκέπτονται, ἀποφασίζουν, κοινοποιοῦν τὰ «πορίσματα» καὶ τὰς «προτάσεις» των, ζητοῦμε αὐτὰ τὰ «ντοκουμένα» καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων μᾶς ἀπαντοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ΠΡΑΚΤΙΚΑ, οὔτε αἱ περιβόητοι ΘΕΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ, ἐνῶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς 17ης καὶ 18ης Μαΐου 2000, οἱ Ἀρχιερεῖς φέρονται ὡς νὰ ἀποφαίνωνται καὶ νὰ ἀποφασίζουν μὲ βασιν αὐτάς τὰς «γνωματεῦσεις»!!! Μετὰ ἀπ' αὐτὰ ἀπορεῖ κανεὶς μὲ τὸ θράσος ἢ τὸν περραλογισμό καθ' ὃν δῆθεν δὲν ἀπαντήσαμε! Αὐτὸ, ἐπαναλαμβάνω δὲν εἶναι, ἀπλὴ γελοιοποίησις, ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ προκύπτει ἀδιαντροπία ἐμπρὸς εἰς μίαν αἰσχρὰν καὶ βρώμικον

άντιπερισπαστικήν ραδιουργίαν, τήν ὁποίαν οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς θεολογικοὶ σύμβουλοι, ἀλλ' ἐνεργοῦντες ὡς ἐγκάθετοι τῶν ξένων Κέντρων, ἐφόρτωσαν εἰς τόν Μακαριώτατον, ἡ δέ Μακαριότης του, φεῦ! τήν ἐδέχθη καί τήν ἀνέλαβεν εὐχαρίστως.⁽¹⁾

Παράλληλα θλιβερά ἀνοικτά γεγονότα

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ὁ εἰσηγητής ἐπρεπε νά εἶχε λάβει ὑπ' ὄψιν καί τὰ ἰδιαίτερα σοβαρά τεχνητά σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα κατὰ τήν ἰδίαν περίοδον 1999-2001 προκαλεῖ ὁ Μακαριώτατος καί ἀφοροῦν τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν (ΙΦΣΚΑΕ), τόν νέον θεολογικόν διάλογον κλπ. (Βλέπετε τήν σχετικήν ἀναφορά μας εἰς τό πρῶτον μέρος τῆς παρούσης στήλης, «Ο.Π.» Μαρτίου 2003 Τόμος 14ος σελ. 83-93).

— Ἐπειδή κατ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν κατὰ τήν 8/21.12.1999 ὁ μοναχός Μάξιμος ὑπεχρεώθη νά προσκομίση εἰς τό ΔΣ τοῦ ΙΦΣΚΑΕ ὅλας τὰς μετὰ τό 1995 δικαστικές ὑποθέσεις, καί τὰς ἀποφάσεις⁽²⁾ διὰ νά ἐνημερωθῇ καί ἐν συνεχείᾳ ἡ παραλλήλως αὐτό νά ἐνημερώσῃ καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἐπέισθη ὁ Μακαριώτατος νά μὴ συγκαλέσῃ τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἐπὶ ἓνα περίπου ἔτος, ἐνῶ κανονικά συνεδριάζει τουλάχιστον κάθε μήνα! Τονίζεται ὅτι τοῦτο ἐγένετο διὰ τόν ἀποκλειστικόν λόγον νά μὴν ἀναγκασθῇ, ὁ ψευδοκαλόγηρος Μάξιμος, νά φέρῃ τούς φακέλλους μέ τὰς δικαστικές ὑποθέσεις, διότι αὗται εἶναι ἀποκαλυπτικά τῆς συστηματικῶς συνεχιζομένης, καί δι' αὐτῶν, προδοσίας κατὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ἡ ὁποία ἀτυχῶς ἤρχισεν ἀπό τό 1970-1971 καί συνεχίσθη μέ τήν πτώσιν τοῦ Καλλίστου, μέ τό Βούλευμα 54/76, μέ τό κίνημα τοῦ Σεβ. Κιτίου, κ. Ἐπιφανίου (1977-1982), ὅπως ἐπίσης καί μέ τό κίνημα τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ, τό ὁποῖον τελικά κατέληξε εἰς τό σχίσμα τοῦ 1995, κλπ. Διὰ τόν ἀποκλειστικόν αὐτόν λόγον, παρεκώλυσεν καί δέν ἐπέτρεψεν εἰς τόν Μακαριώτατο νά συγκαλέσῃ τό Διοικητικόν Συμβούλιον, ἐνῶ πρὸς ἀντιπερισπασμέν, (μέθοδον σατανικὴν τήν ὁποίαν ἐφαρμόζει ὁ «ζηλωτής» ψευδοκαλόγερος), προεκάλεσεν πλήθος σκανδάλων. Καί ὅταν ἐκὼν ἄκων, μετὰ ἓνα περίπου ἔτος ὁ Μακαριώτατος συνεκάλεσεν τό ΔΣ τοῦ ΙΦΣΚΑΕ, αὐτό παρεκωλύθη εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ποτέ δέν συνεδρίασεν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐνῶ ἐξετέθη ὁ Μακαριώτατος μέ σειρά ἀνεπιτρεπτῶν προκλήσεων, παρανομιῶν καί ἀντικαταστατικῶν ἐνεργειῶν, ὅπως καί ὁ Ἀντιπρόεδρος, Σεβ. Ἀργο-

(1) Τώρα ποῖος δέν σέβεται ἐαυτόν, τήν ἰδιότητά του καί τήν θέσιν του, ἄς ἀπαντήσῃ ὁ καθένας. Ἰδιαιτέρως εὐσεβάστως παρακαλεῖται νά δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τόν ἐαυτόν του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί Πατήρ ἡμῶν κ. Ἀνδρέας.

(2) Καθ' ὃ μοναδικὸς διαχειριστής αὐτῶν σύμφωνα καί μέ τὰ λεγόμενα τοῦ Μακαριωτάτου. Εἶναι χαρακτηριστικόν τό ὅτι ὁ μ. Μάξιμος εἶχεν καταργήσῃ τήν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν δικαστηρίων διότι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις ἀφοροῦσαν πρῶτα τήν Ἱ. Μονήν καί ἐπομένως ἦτο ὁ μόνος ἐμπιστος, ἐγγύθιος καί ἱκανὸς νά χειρίζεται τὰ πάντα! Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως ἀπεποιεῖτο τῶν εὐθυνῶν του καί αἰτιάτο τήν ἐπιτροπὴν! Ταῦτα μέ τήν πλήρη κάλυψιν τοῦ Μακαριωτάτου, ἐνῶ καί ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νά εἴπωμεν ὅτι ἦτο ἀνυποψίαστος κατὰ τὰ ἔτη μέχρι καί τό 1998. Σημειωτέον ὅτι ὅταν ὁμιλοῦμε γιά τόν μ. Μάξιμο, ὁμιλοῦμε γιά πρόσωπο μέ πολλὰ προσωπεῖα, ἦτοι τοῦ ὑποκριτοῦ, τοῦ γλοιώδους, τοῦ ἀφελούς, διότι ἀφελῶς πιστεύει ὅτι ἀπευθύνεται εἰς ἀνοήτους καί ἀφελείς, τοῦ ραδιούργου, καί τοῦ ἀδιστάκτου νά μετέλθῃ κάθε ἀντιπερισπαστικὴ μεθοδεῖαν προκειμένου νά ἐπιτύχῃ αὐτό τό ὁποῖον σχεδιάζει καί ἐνεργεῖ.

λίδος κ. Παχώμιος, ὁ ὁποῖος μόλις ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ., ὠδηγήθη εἰς παραίτησιν, (ὕποχρεωθείς ἢ αὐτοβούλως καὶ διατί, ἢ Σεβασμιότης του γνωρίζει κάλλιον ἡμῶν), διὰ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ΔΣ ὁ ὑποτακτικός τῶν ἀδελφῶν Τσακίρογλου Σεβ. Διαυλείας κ. Ἀνδρέας, ὡς ὁ πλέον κατάλληλος νὰ προκαλῇ μέ τὴν ἀπαράδεκτη «ξυλίνη» συμπεριφορὰ του ἐπεισόδια καὶ νὰ μὴ συνεδριάξῃ τὸ ΔΣ. Ἔτσι διεπράχθη ἡ ὠμὴ παρανομία, διότι ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεὺς ἀπεκλείετο ἀπὸ τὸν νόμον νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ Δ.Σ., διότι εἰς τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνεδείχθη τὸ συγκεκριμένον ΔΣ, ὁ Ἐπίσκοπος αὐτός ἦτο Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. (Βλέπετε περὶ αὐτοῦ ἀναλυτικῶς εἰς τὸ εἰδικόν τεῦχος: «ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑ» ὑπ' ἀριθμ. 162/14.11.2000, μέρος τῆς ὁποίας δημοσιεύεται εἰς τὸν 12ον Τόμο τῆς «Ο.Π.» σελ. 121-127). Ἡ μελανὴ αὕτη ἱστορία «ἔκλεισε» μέ τὴν μελανότερη «Γενικὴ Συνέλευσι» τῆς 14.11.2000, ἡ ὁποία ἐκκρεμεῖ..., διότι κατ' αὐτὴν ἐκορυφώθησαν αἱ παρανομίαι, αἱ ἀπάται καὶ αἱ ἀντικαταστατικαὶ πράξεις.⁽³⁾ ἐνῶ οἱ ἀδελφοὶ Τσακίρογλου μετὰ τοῦ Δ. Κάτσουρα, ἐμεθόδευσαν καὶ ἔδωσαν ἐκτὸς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἐπὶ 20ετίαν τακτικά ἰδρυτικά καὶ ἡγετικά μέλη, ἦτοι τὸν Σεβ. κ. Κήρυκον, ὁ ὁποῖος πάντοτε εἰς ὅλας τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀρχαιρεσίας ἐξελέγετο πρῶτον μέλος ὡς καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς, ὅπως καὶ τὸν γράφοντα. Ἔτσι «ἀνεπαύθησαν», διότι ἐπάγωσαν τὸν ΙΦΣΚΑΕ θέσαντες αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἄμεσον καὶ ἀπόλυτον ἐλεγχὸν των, μέ ἀποτέλεσμα πέραν τῶν ἄλλων, νὰ ἀποκρύπτονται μέχρι καὶ σήμερον ὅλαι αἱ μετὰ τὸ 1995 δικαστικαὶ ἀποφάσεις, Διαιτητικὰ Δικαστήρια, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ διατακτικά εἶναι ὅμοιοι ἢ καὶ χειρότεροι ἀπὸ τὸ 54/76 βλάσφημον Ἀπαλλακτικὸν Βούλευμα, τὸ ὁποῖον βλασφημεῖ καὶ προσβάλλει καὶ τὴν Ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, καθισταμένου καὶ τοῦ ἰδίου βλασφήμου καὶ ἀρνητοῦ.

*

— Ὅλα αὐτὰ ὁ Σεβ. εἰσηγητὴς κ. Νικόλαος ἐπίσης τὰ ἀπεσιώπησεν, ὅταν εἰς τὴν εἰσηγησί του ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ ἀγνοήσῃ, καὶ ὅλους τοὺς προσχηματικούς τεχνητούς καὶ γελοίους ἐκβιασμούς τοῦ Φλωρινικοῦ Κέντρου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως αὕτη καταδικάσῃ τὸν θεολόγο Ἐλευθέριο Γκουτζίδη, ὡς δῆθεν «αἰρετικό»! Ἰδοὺ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐλεεινούς αὐτοὺς τεχνητούς ἐκβιασμούς, ὅπως δημοσιεύονται εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Παραταξέως των: «...εἶναι νομιζόμεν θέμα τῆς Παρατάξεώς του νὰ δηλώσῃ ὅτι συμφωνεῖ μέ τίς κακοδοξίες, αἱρέσεις καὶ φλυαρίες του, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ λάβῃ τὰ διατεταγμένα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων... μέτρα ἐναντίον του» (Φλωρινικόν Περιοδ. «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ.» Ἀρ. 24 Ἰαν. – Φεβρ. 1999, σελ. 45). Καὶ κατόπιν πάλιν γράφει: «...ἴσως, αὐτό εἶναι θέμα τῆς συνόδου του, ... Ἡ περαιτέρω ἀνεξήγητη σιωπὴ τῆς Συνόδου του μόνον ὡς νιοθέτησι τῶν κακοδοξιῶν... δύναται νὰ ἐκληφθῇ...» («Φωνὴ τῆς Ορθοδοξίας» Σεπτεμβρ. – Ὀκτωβρ. 1999 Α.Φ. 900 σελ. 9). Καὶ πάλιν: «Μὰς κάνει ὅμως δυσάρεστη ἐντύπωση ἡ στάσις τῆς Ἱεραρχίας τῆς «Ἀνδρείκης» μερίδας τῶν Ματθαϊκῶν. Ἀναμέ-

(3) Ἐκκρεμεῖ ἡ νόθος καὶ παράνομος «Ἐκθεσις Πεπραγμένων» (εἶδος πνευματικῆς νεοπλασίας), ὑπὸ τοῦ ἀναρμοδίου Ἱερέως Δημητρίου Τσαρκατζόγλου καὶ πλεῖστα ἄλλα παράνομα καὶ ἀντικαταστατικά

να με μιά σαφή καί ξεκάθαρη τοποθέτησι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων... δέν ἔκαναν τίποτε... περιορίσθηκαν νά δημοσιεύσουν... μιά ἀνεύθυνη ἀνακοίνωση... «Ἡ Ἱερά Σύνοδος θεωροῦσα τήν θεολογικήν θέσιν περί τῆς Ἁγίας Τριάδος ὡς «πρώτης Ἀνάρχου Ἐκκλησίας» ὡς πατερικῶς ἀμάρτυρον, μή παραδεδομένην...» (Φ.Ο. Σεπτεμβρ. - Ὀκτωβρ. 2000 Α.Φ. 906 σελ. 11). Καί πάλιν: «Ἄν οἱ «Ἀνδρεῖκοί» Ἐπίσκοποι ἐνδιαφέροντο... εἶχαν ὅλη τήν εὐχέρεια, μέχρι τόν Μάιο τοῦ 2000, πού συνεδρίασε ἡ Ἱεραρχία τους νά ζητήσουν ἀπό τόν πολυπράγμονα θεολόγο τους νά καταδικάσῃ μέ λίβελλο τίς κακοδοξίες του... Οὔτε καί αὐτό ἔκαμαν...» (Αὐτόθι σελ. 12). Καί πάλιν μετὰ ἕν ἔτος: «Τό μόνο πρᾶγμα πού μᾶς λυπεῖ εἶναι ἡ στάσις τῆς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του, ἡ ὁποία μέ τήν σιωπή της γίνεται συνυπεύθυνη στίς αἱρέσεις του. Εἶναι θέμα πίστεως.⁽⁴⁾ Καί στά θέματα πίστεως δέν χωρεῖ καμμίᾳ συγκατάβασις, οὔτε οἰκονομία ἢ ἀδιαφορία. Γι' αὐτό οἱ Ματθαῖοι Ἐπίσκοποι ἄς προσέξουν ἰδιαίτερα...» (Φ.Ο. Σεπτεμβρ. - Ὀκτωβρ. 2001 Α.Φ. 912 σελ. 10).

Ἦδη ὁμως εἶχεν τεθεῖ εἰς τό στόχαστρον καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κήρυκος καί ζητοῦν καί αὐτοῦ τήν «καταδίκη» ὡς ὁμόφρονος τοῦ Γκουτζίδη. Ἰδοῦ καί ὁ κατ' αὐτοῦ ἐκβιασμός: «Υπάρχουν ὁμως καί ἐπίσκοποι τῆς Ἀνδρεϊκῆς Συνόδου πού... συμφωνοῦν μέ τίς αἱρετικές διδασκαλίες τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη. Εἶναι π.χ. ὁ Ἐπίσκοπός τους κ. Κήρυκος Κοντογιάννης ὁ ὁποῖος γράφει: «Ἡ ἰδική μου ὑπεύθυνος γνώμη ὡς Ἀρχιερέως καί θεολόγου εἶναι ὅτι ἐγκρίνομεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τό ἄρθρον τοῦ κ. Γκουτζίδη». Νά γιατί ἡ «Ἀνδρεϊκή» Σύνοδος δέν κατεδίκασε... τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη! Ποιοί νά τόν καταδικάσουν; ... Ἐχομε ἄδικο, λοιπόν, νά θεωροῦμε συνυπευθύνους ὅλους τούς «Ματθαϊκοῦς Ἐπισκόπους;...» (Φ.Ο. Ἰαν. - Φεβρ. 2001 Α.Φ. 908 σελ. 20).

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν γελοίων καί ἐλεεινῶν τεχνητῶν καί συνεννοημένων ἐκβιασμῶν, εἶχε ἀποφασισθεῖ, ὅπως τήν 14ην Φεβρουαρίου 2002 «ἀφορίσουν» τόν θεολόγο Ἑλ. Γκουτζίδη ἀφοῦ εἶχεν ἐτοιμασθεῖ καί ἡ διαστροφική εἰσήγησις τῆς ὁποίας τήν νόθον πατρότητα ἀνέλαβεν ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος. Εὐχαρίστως δέ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί πατήρ ἡμῶν, μέ τήν «πολύτιμον» συνεργίαν τῶν Σεβ/των Ἀρχιερέων κ.κ. Νικολάου, Παχωμίου, Γαλακτίωνος καί Ἀνδρέου, ἀνέλαβον νά κάμουν τό θέλημα τῶν ἀφεντάδων των, τοῦ «Ἀχαΐας» κ. Καλλινίκου καί κ. Ἀθ. Σακαρέλλου. Ἐτσι οἱ ὡς ἄνω Ἀρχιερεῖς, ὁμαδικῶς, ἀπεδείχθησαν καί ὡς πρός αὐτό τό θέμα ἄβουλοι καί ἀνεύθυνοι. Προέκυψαν ὡς τέλειοι ὑποτακτικοί καί πειθήνια ὄργανα τῶν μ. Μαξίμου καί τῶν ἀδελφῶν του π. Στεφάνου καί π. Νεοφύτου, καθὼς καί τοῦ Δημ. Κάτσουρα καί κατ' ἐπέκτασιν τῶν Φλωρινικῶν Καλλινίκου Σαραντοπούλου καί Ἀθαν. Σακαρέλλου.

*

— Σημαντικόν ρόλον εἰς τήν ἐν λόγω σκευωρίαν, ὅπως ἤδη ἀναφέραμε εἰς τό 1ον μέρος τῆς ἀπαντήσεώς μας,⁽⁵⁾ ἔπαιξε καί ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ραδιουργίας περί δήθεν

(4) Μέχρι καί αὐτό τό σημεῖο ἀντέγραψαν καί παπαγαλίζουν οἱ ἡμέτεροι.

(5) Βλέπετε «Ο.Π.» μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. σελ. 92.

συνεχίσεως του Θεολογικού Διαλόγου, ὁ ὁποῖος ξαφνικά προέκυψε περί τό τέλος τοῦ 1997 καί ἀνατέλλοντος τοῦ 1998. Παρά τόν ὑποκριτικόν ὑπερθεματισμόν τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα ὅτι θά συνεχισθῇ ὁ Διάλογος ἀπό τό σημεῖον εἰς τό ὅποιον διεκόπη τό 1992, (ἐπειδή εἰς τήν οὐσίαν μόνον αὐτό δέν ἐπεθύμει καί δέν ἐπιθυμεί, διότι αὐτό ἤθελαν νά ἀποφύγουν καί οἱ «Ἀχαῖας» Καλλίνικος καί Ἀθ. Σακαρέλλος), ἐκλιμακώθη ἡ ἐλεεινή αἵρεσιολογία ἐναντίον μας, μέ σκοπόν νά τεθῶμεν ἐκτός «θεολογικοῦ διαλόγου», ἢ νά διακοπῇ, ὅπερ καί ἐγένετο! Κατ' αὐτούς, ὅπως σαφῶς καί ρητῶς προκύπτει ἐκ τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας, διά τοῦ νέου Θεολογικοῦ των Διαλόγου, εἶχον σχεδιάσει καί ἐπεδίωκον τήν διά μιᾶς, ἢ δύο τό πολύ συνεδριάσεων, ὑπογραφήν ἑνός «συμφωνητικοῦ»⁽⁶⁾ περί ἐνώσεως, τύπου Διοικητικῶν Συμβουλίων χρεωκοπημένων κοσμικῶν Σωματείων, μέ φαινομενικήν ὑποκριτικήν βάσιν τήν δῆθεν «ιδίαν ὁμολογίαν», ἀλλά καί τήν «ιδίαν Ἀποστολικήν Διαδοχήν»! Ὅχι βεβαίως ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καί 1948 ἀλλά ἐκ τῶν «χειροτονιῶν» (1960), καί τῆς δῆθεν χειροθεσίας ἐπὶ σχισματικῶν (1971), ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ... (βλέπετε εἰς τό παρόν τεῦχος σελ. 280-283).

Δυστυχῶς ὄχι μόνον ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ἀλλά πρῶτος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί ἀμέσως οἱ Σεβ/τοι Ἀργολίδος κ. Παχώμιος καί Περιστερίου κ. Γαλακτίων συνεχίζουν νά ἐθελουτυφλοῦν καί ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ σοβαροῦ θέματος, μέ ἀποτέλεσμα νά εἶναι ἐκτεθειμένοι ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν ἐναντίον μας σκόπιμον «ἀφοριστικήν Πρᾶξιν Ἀπόφασιν» των τῆς 14/27 Φεβρουαρίου 2002 μέ ὅ,τι σημαίνει μία τοιαύτη ΑΠΟΝΕΝΟΗΜΕΝΗ ἐνέργεια. Κινδυνεύουν, καθ' ἡμᾶς, ὄχι μόνον νά ΑΥΤΟΑΦΟΡΙΣΘΟΥΝ, ἀλλά μέσα ἀπό τὰς κατ' ἐξακολούθησιν, ἀφ' ἑνός ἀντικανονικά καί κακοδόξους ἐνεργείας των, ἀφ' ἑτέρου ὑπονομευτικάς τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καί ἐν ἐνὶ λόγῳ μέσα ἀπό τήν προδοτικήν στάσιν των, προκύπτουν καί ὡς ἐπίβουλοι καί πολέμιοι τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Ἀλλοίμονον δέ ἂν δέν προλάβουν νά μετανοήσουν (ἂν μετανοοῦν καί οἱ Ἐπίσκοποι) καί διορθώσουν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἄς μὴν ἀπατῶνται, καί ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θά καταδικασθοῦν ζῶντες, ἢ καί μετὰ θάνατον, ἀλλά καί θά τοὺς ζητηθῇ λόγος ὑπὸ τοῦ Κυρίου δι' ὅλα τὰ ἀντικανονικά καί ἀντορθόδοξα καί ὅλας τὰς παραλείψεις, μέχρι καί τήν τελευταίαν φρικτὴν καί φοβεράν ἱερόσυλον συμπαιγνίαν περί παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου» ὤφειλε ὁ Σεβ/τος εἰσηγητὴς νά εἶχε λάβει ὑπ' ὄψιν του τουλάχιστον τήν ἀπὸ 4.12.99 τετρασέλιδον ἐπιστολήν μας πρὸς τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως π. Στέφανον Τσακίρογλου, ἢ ἔστω καί τήν καθυστερημένως ὑποβληθεῖσαν «ἀναφοράν» τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα μέ ἡμερομηνίαν 11/24.5.2000, ἢ καί ὅσα σχετικῶς ἀπαντήσαμε δημοσίως μέσω τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς». (βλέπετε εἰς τόν 12ον Τόμον, σελ. 41-53).

* * *

Αὐτά, ὅπως καί τόσα ἄλλα, ἀποτελοῦν βασικά ἱστορικά στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα διαφωτίζουν τήν Φλωρινικήν μετὰ τοῦ παρασυνοδικοῦ μας κατεστημένου σατανικήν σκευωρίαν,

(6) Ὅπως ἐκεῖνο τοῦ 1985, τό ὅποιον ὑπέγραψαν καί ἠνώθησαν οἱ «καθαροί» μέ τοὺς «ἀκαθάρτους» Φλωρινικοὺς, οἱ ὁποῖοι εἶχον χωρίσει τό 1979 διά νά «ἐπισκοποποιηθοῦν» οἱ «καθαροί» ἐν οἷς καί ὁ Ἀρχ/της Καλλίνικος Σαραντόπουλος.

ή όποία διήλθεν από τούς βασικούς σταθμούς, α) Τῆς συνάξεως τῶν θεολόγων κατά τήν 10.10.1999. β) Τῆς Συνόδου τῆς 15.12.1999. γ) Τῆς Συνόδου τῆς 17.5.2000. δ) Τῆς Συνόδου τῆς 15.12.2000 (εἶναι χαρακτηριστικά διά τό ἐναντίον μας μίσος αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἀφ' ἐνός εἰσηγήσεις τοῦ Μακαριωτάτου καί ἀφ' ἐτέρου αἱ προτάσεις τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου). ε) Τῆς Συνόδου τῆς 2.11.2001, καί στ) Τῆς τοιαύτης τῆς 14.2.2002 καθ' ἣν ἐκορυφώθη καί ἐξερράγη ὡς ἡφαίστειο ἡ σκευωρία, μέ ἀποτέλεσμα ἡ «λάβρα» πού ἐξεράσθη νά κατακαύσῃ τήν Ἐπισκοπικήν ομάδα ὡς ἀναξίαν τῆς ἀποστολῆς της. Ὁ εἰσηγητής, κατά τήν ἐν λόγῳ ἀντικανονική συνεδρίασι, τετυφλωμένος ἀπό τήν ἐμπάθειαν καί τό μίσος, ἡ καί καταπιεζόμενος, τίποτε δέν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του, ἀλλά μόνον νά ἐξοντωθῇ πάση θυσία ὁ θεολόγος Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, διότι ἐπὶ χρόνια πολλά ἀντιμετωπίζει δυνάμικα κάθε ἀπόπειρα προδοσίας καί διότι ἤθελε τούς κληρικούς θεολόγους νά γίνουν Ἀρχιερεῖς, ὁπότε ἀσφαλῶς ὁ Ἀρχιεπισκοπικός θρόνος, ἐν καιρῷ θά ἐπληροῦτο ὑπό ἐνός ἐξ αὐτῶν!...

Αἱ Σύνοδοι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1999 καί 17 Μαΐου 2000

Αὗται, καίτοι κάθε ἄλλο παρά Σύνοδοι Κανονικά καί ἐλεύθεροι ὑπῆρξαν, ἐπρεπε ὅμως ὁ Σεβ/τος εἰσηγητής νά τās εἶχεν λάβει ὑπ' ὄψιν ὡς σταθμούς τῆς ἱστορικῆς ἐξελιξέως τῆς σκευωρίας. Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἦτοι τοῦ τρόπου λειτουργίας, πρακτικῶν καί ἀποφάσεων, αὗται προκύπτουν ὡς ἐκτελεστικά ὄργανα τοῦ παρα-συνοδικοῦ κατεστημένου καί δι' αὐτοῦ τῶν Φλωρινικῶν.⁽⁷⁾ Εἰδικώτερον:

— Κατά τήν Σύνοδον τῆς 15.12.99 ἐτέθη σκοπίμως καί πάλιν τό θέμα τοῦ διαλόγου μετά τῶν Φλωρινικῶν, λόγω τοῦ πραγματικοῦ ἀδιεξόδου μέ τās δῆθεν συκοφαντίας τοῦ ὑποφαινομένου κατά τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα. Μέ αὐτό τό ψευδές ἐπιχείρημα οὐσία ἐπρόδωσαν τήν ἐκ μέρους μας γνησία προσπάθεια νά συνεχισθῇ ὁ ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ Θεολογικός Διάλογος καί κατέληξαν νά ἀποφασίσουν καί κατ' αὐτοῦ τοῦ διαλόγου, ἀλλά καί ἐναντίον μας! Ταῦτα δέ μέ τήν πολύτιμον παρουσίαν καί ἀρωγὴν τοῦ ἀσυναγωνίστου εἰς Φαρισαϊκὴν ὑποκρισίαν κ. Δ. Κάτσου-ρα, ἐνῶ ἡμεῖς ἐπιμελῶς δέν προσεκλήθημεν! (Βλέπετε εἰς τόν 12ον τόμον τῆς «Ο.Π.» σελ. 11-24 καί 41-53). Κατ' αὐτήν τήν συνεδρίασιν ἀπεφασίσθη, ὅπως μετά τὰ Θεοφάνεια τοῦ 2000 μᾶς σταλῇ ἑγγράφον μέ τό ὅποιον θά καλούμεθα νά παρουσια-σθῶμεν ἐντός 30 ἡμερῶν ἐνώπιον τῆς Συνόδου γιά νά ἀπολογηθῶμεν διά τās θέσεις μας». Ὅμως ἀντί αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου, τό ὅποιον δέν ἐστάλη ποτέ, μᾶς ἐστάλη τό ὑπ' ἀριθμ. 1288/12/25.2.2000 (βλέπε εἰς τό 2ον μέρος τῆς παρουσίας στήλης τεύχος Ἀπριλίου, σελ. 136 καί 137), καί προηγουμένως τό 3114/8.2.2000 μέ τό ὅποιον δέν καλούμεθα νά παραστῶμεν ἐνώπιον τῆς Συνόδου, ἀλλά νά καταθέσωμεν ἐγγράφως

(7) Βλέπετε σχετικῶς ἐπὶ τῆς ἐναντίον μας θραυστάτης ψευδοκατηγορίας ἐπὶ δῆθεν «συκο-φαντία» κατά τοῦ κ. Κάτσουρα καί τās ἀπαντήσεις μας εἰς τήν « Ὁρθόδοξον Πνοήν», Τόμος 11ος, Τεύχος Ὀκτ. - Νοέμβρ. 2000, σελ. 87-91, τεύχος Δεκεμβρίου 2000, σελ. 120-133, τεύχος Ἰανουαρίου 2001, σελ. 151-159, τεύχος Μαρτίου σελ. 217-225 καί Τόμος 12ος, τεύχος Ἀπριλίου σελ. 11-24, τεύχος Μαΐου σελ. 41-53, τεύχος Ἰουνίου, σελ. 90-97, τεύχος Ἰουλίου, σελ. 133-140, τεύχος Αὐγούστου, σελ. 166-173, τεύχος Σεπτ. σελ. 192-195.

τάς αποδείξεις τῶν ὧσων ἐπεκαλέσθημεν καί κατηγορεῖλαμεν κατά τοῦ κ. Κάτσουρα καί μ. Μαξίμου, ἐπὶ Φλωρινισμῷ, ἥτοι νά ἀποδείξωμεν τήν συμπόρευσιν καί συνεργασίαν μετὰ τῶν κ.κ. «Ἀχαΐας» Καλλινίκου καί Ἀθαν. Σακαρέλλου, ἐνῷ αὐτά καθ' ἑαυτά τά κείμενά μας διά τά ὅποια ἀνοήτως κατηγοροῦμεθα ἀποτελοῦν ΑΥΤΟΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ. Παρά ταῦτα ἀπαντήσαμε ἀναλυτικῶς μέσω τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς» ἀπό τήν εἰδική στήλη: «Ἐπὶ ἐνός ἀτυχοῦς δημοσιεύματος εἰς τόν Κ.Γ.Ο.». ⁽⁶⁾ Εἰς τήν στήλη αὕτη παρατίθενται παραλλήλως, ἀφ' ἐνός τό κείμενον τό ὁποῖον ὑπογράφει ὁ Μακαριώτατος μέ τάς δῆθεν περὶ «συκοφαντίας κατηγορίας», καί ἀφ' ἐτέρου τά κείμενά μας ἀπό τά ὅποια ἐλήφθησαν αὐται, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νά ἔχη τήν πλήρη δυνατότητα νά διαπιστώνῃ ὁ ἴδιος ἂν αἱ καταγγελίαι μας κατά τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα ἀπετέλουν «συκοφαντίας», ἢ ὡμάς πραγματικότητας, δεδομένου ὅτι μονίμως καί σταθερῶς ὁ κ. Κάτσουρας καί οἱ λοιποὶ τοῦ παρασυνοδικοῦ κατεστημένου, *συνεννοοῦντο καί συνεννοοῦνται, συνειργάζοντο καί συνεργάζονται, συνεπορεύοντο καί συμπορεύονται μετὰ τῶν Φλωρινικῶν.* Ὅχι δέ μόνον αὐτό, ἀλλά καί νά διαπιστώνῃ ὅτι πλέον συμπορεύεται καί ἡ νέα ὁμάς τῶν «πέντε» πάλιν Ἀρχιερέων!...

— Τήν 17 Μαΐου 2000 ἐπίσης συνεκλήθη Σύνοδος, ἡ ὁποία πάλιν ἐρήμην ἡμῶν, διότι δέν ἐκλήθημεν, συνεσκέφθη καί «ἀναπολογήτως» ἀπεφάνθη, ὅτι ἀφ' ἐνός εἴμεθα «συκοφάντης» τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα καί ὀφείλομεν ἐντός 20 ἡμερῶν νά ἀνακαλέσωμεν ὅ,τι κατ' αὐτοῦ ἐγράψαμεν, καθὼς καί τήν ὡς «ἀμάρτυρον» καί ὡς «καινοτομίαν» χαρακτηρισθεῖσαν γνωστήν διατύπωσίν μας, βάσει τῆς προμνημονευθείσης παρωδίας συνεδριάσεως τῶν θεολόγων τήν 10.10.99 (βλέπετε σχετικῶς εἰς τό δεύτερο μέρος τῆς παρούσης στήλης, εἰς τό τεῦχος Ἀπριλίου 2003, σελ. 132-139). Σχετικά εἶναι τά ὑπ' ἀριθμ. 3120 καί 3121 ἀπό 1.6.2000 ἔγγραφα, τά ὅποια μᾶς ἐπιστέλλει καί ὑπογράφει ὁ Μακαριώτατος. Ἐν προκειμένῳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκος, παρά τοῦ ὁποίου, ἐκ τῶν ὑστέρων κατά τήν «Ἐνδημοῦσα» τῆς 24.5.2000, ἐξητήθη ὡς ἀρμόδιος νά ὑπογράψῃ καί νά ἐπιστείλῃ τά ἀνωτέρω ἔγγραφα, ὅχι μόνον ἡρνήθη, ἀλλά καί μέ τό 147/17.8.2000 (π.ῆ.) ἔγγραφόν του ἀποκαλύπτει καί καταγγέλλει τά κάτωθι:

«...Κατά τήν ἐν λόγῳ Ἐνδημοῦσαν Ἱερᾶν Σύνοδον (24.5.2000) μοί ἐξητήθη, νά ὑπογράψω ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τά ἔγγραφα, τά ὅποια παράγοντες ἔξωσυνοδικοί εἶχον συντάξῃ καί εἰς τά ὅποια ἐδόθησαν τά πρωτόκολλα 3120 καί 3121. Δι' αὐτῶν ἐκοινοποιοῦντο δῆθεν Ἱεροσυνδικαί ἀποφάσεις εἰς τόν ἐλλογιμώτατον Καθηγητήν κ. Ἐλευθέριον Γκουντζίδην. Ταῦτα ρητῶς σᾶς ἐδήλωσα, ὅτι δέν δύναμαι νά τά ὑπογράψω, διότι αἱ «Συνοδικαί ἀποφάσεις», τάς ὁποίας ἀναφέρουν αὐτά τά ἔγγραφα, οὔτε ἐλήφθησαν, οὔτε διευπλώθησαν ἐν Συνόδῳ. Ἡμεῖς ἐνώπιον τῆς συνεδριαζούσης Συνόδου, ὅταν ἐτέθησαν τά θέματα τά ἀφορῶντα τόν ἐλλογ/τον κ. Ἐλευθέριον Γκουντζίδην, διευπλώσαμεν ρητῶς τήν πρότασίν μας, ὅτι προκειμένου ἡ Ἱερά Σύνοδος νά ἐξήταζε τά θέματα ταῦτα, ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νά εἶχε

προσκληθεί κανονικώς, και νά παρίστατο αυτοπροσώπως ό έν λόγω θεολόγος εις την συνεδριάζουσαν Ίεραρχίαν. ... Διά ταύτα αύθις τε διαφωνών, διαχωρίζω και διά της παρούσης τάς ευθύνας μου και αιτιολογώ αυτήν την διαφωνίαν μου και την άρνησίμ μου, νά υπογράψω ως Ίρχιγραμματεύς τάς «άποφάσεις» και νά προωθήσω τά σχετικά έγγραφα.

α) Αί φερόμεναι ως δήθεν άποφάσεις της Ίερās Συνόδου, ύπ' αριθμ. 3120 και 3121, δέν διεμορφώθησαν, δέν διευτώθησαν, δέν άνεγνώσθησαν, δέν ένεκρίθησαν και έν τέλει δέν έλήφθησαν έν Συνόδω. Αύται έλήφθησαν και διευτώθησαν έξωσυνοδικώς και άκριβέστερον είναι «άποφάσεις» των κ.κ. Κάτσουρα, μ. Μαξίμου, και του πρακτικογράφου, αί όποίαι άντεγράφησαν έκ παλαιότερων κειμένων του κ. Κάτσουρα. Όράτε σχετικά έγγραφα του κ. Κάτσουρα εις τό τεύχος «ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ», σελ. 3 σημ. 1 και 2, σελ. 5, σημ. 7, σελ. 8, και σελ. 14, σημ. 2 και 3, και σελ. 22, όπως και τά σχετικά έγγραφα του Μακαριωτάτου ύπ' αριθμ. 1272/12/25.9.99, σελ. 2 και 1280/2/15.10.99, σελ. 1 κλπ.

β) Τά θέματα εις τά όποία αναφέρονται αί «άποφάσεις» της πλειοψηφίας των Ίρχιερέων, δέν εξητάσθησαν και δέν άνελύθησαν κατά την Ί.Σ. της Ίεραρχίας της 17 και 18 Μαΐου έ.έ. Δέν ύπήρξεν κανείς άπολύτως εισηγητής, αλλά και δέν ήνοιγησαν οι φάκελλοι των θεμάτων, οι όποιοι είναι και όγκώδεις και περιέχουν βαρυσήμαντα έγγραφα έχοντα ευθέως την αναφοράν των εις την Έκκλησίαν.

γ) Πώς έλήφθησαν «άποφάσεις», χωρίς νά κληθή ό «κατηγορούμενος», χωρίς νά παρasti, χωρίς νά όμιλήση, αλλά έπεδιώχθη, άπόντος αυτού, νά περάσιν ως δήθεν «Συνοδικαί» αί «άποφάσεις» των κ.κ. Καλλινίκου, Μαξίμου και Κάτσουρα; Ταύτα, όταν τόσοι εις τάς Συνόδους της 20.10.99 και 15.12.99 ό κ. Κάτσουρας εκλήθη εις την Σύνοδον και έπροπαγάνδισε τάς θέσεις του.

δ) Πώς προκλητικώτατα ήγνοήθησαν και τά ιδικά μου Ίρχιερατικά έγγραφα, τά όποία σχετίζονται μέ τά θέματα, επί των όποίων έλήφθησαν αί δήθεν «Συνοδικαί άποφάσεις»; Ήγνοήθη ό Έπίσκοπος και έλήφθησαν ύπ' όψιν οι άδοκίμαστοι σύμβουλοι, οι όποιοι συμπορεύονται μέ τον κ. Καλλνίκο και άλλους γνωστούς «παλαιοημερολογίτας οίκουμενιστάς»;

ε) Αύτά τά κείμενα των έξωσυνοδικών «άποφάσεων», έντέχνως, λάθρα και δολίως την 18ην Μαΐου και μετά την λήξιν των εργασιών της Ίερās Συνόδου, συνεμίγησαν, υπό του πρακτικογράφου, (σ.σ. ήτοι του π. Νεοφύτου Τσακίρογλου), μετά των πρós υπογραφήν έπισήμων Πρακτικών προηγουμένης Ίεραρχίας, προκειμένου νά συνυπογραφούν και κατόπιν ως φέροντα τάς υπογραφάς των Ίρχιερέων, νά παρουσιασθούν ως δήθεν Κανονικά άποφάσεις της Ίερās Συνόδου. ΕΛΩ ΦΡΟΝΩ, ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΗ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ ΔΙΕΠΡΑΧΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ!...

Διά τούς βασικούς αὐτούς λόγους Κανονικῆς τάξεως, ἀληθείας, δικαιοσύνης καί ἠθικῆς τάξεως, δέν ἐδέχθημεν καί δέν δεχόμεθα αὐτάς τάς «ἀποφάσεις», διότι οὔτε Συνοδικαί εἶναι, οὔτε ἄλλην τινά προϋπόθεσιν πληροῦν, ἀφοῦ πρόκειται περί ἐξωσυνοδικῶν συνωμοτικῶν «ἀποφάσεων», αἱ ὁποῖαι ἐκινήθησαν, ὅπως καί αἱ «καταγγελίαι», ἐκ παραγόντων τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ». («Ο.Π.» Τόμος 12ος σελ. 268-269).

Σχετικόν εἶναι καί τό ὑπ' ἀριθμ. 158/25.10.2000 ἔγγραφον τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου κ. Κηρύκου διά τοῦ ὁποίου μεταξύ ἄλλων καταγγέλλει τὰ δημοσιεύματα τοῦ «ΚΗΡΥΚΟΣ» μηνός Ἰουλίου 2000, τὰ σχετικά μέ τήν συνεδρίασι τῆς Συνόδου τῆς 17.5.2000, λέγων χαρακτηριστικῶς: «... ὅχι μόνον δέν προέρχεται ἀπό ἡμᾶς, παρά τό ὅτι ὡς Ἀρχιεραγματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἴμεθα ὁ μόνος ἀρμόδιος δι' αὐτό, ἀλλ' οὐδέ κἂν ἐτέθη ὑπ' ὅσιν μας πρό τῆς δημοσιεύσεώς του, ὡς ὀφείλε νά γίνη, καί διά τόν πρόσθετον καί οὐσιαστικόν λόγον, ὅτι εἴμεθα ἐν ἐκ τῶν δύο μελῶν τῆς Ἐποπτευούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ τούτου, τό ὁποῖον εἶναι τό ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου». Συνεχίζων λέγει ἐπίσης: «Τοῦ ἐν λόγω ρεπορτάζ..., τυχαίως ἐλάβομεν γνῶσιν...», τό δέ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ δημοσιεύματος, «ἀφ' ἐνός μὲν δέν ἀποδίδει τήν πραγματικότητα, ἀφ' ἐτέρου δέ αἱ φερόμεναι ὡς ἀποφάσεις εἶναι ἀντικανονικαί καί κατὰ συνέπειαν ἄκυροι, ἀποτελοῦν δέ ἐνεργείας κακῆς σκοπιμότητος καί ἀποκαλύπτουν πλήρη ἀνευθυνότητα, ἡ ὁποία, ὡς τορπίλλη ἐπληξε τόν ἀγάπην καί τήν εἰρήνην, ἀπειλεῖ δέ καί τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καί ταῦτα ὑπέρ τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως κατὰ κόρον ἔχομεν γράψει...». (Βλέπετε «Ο.Π.» Τόμος 11ος σελ. 90-91 καί 121-116).

Βεβαίως αὐτά τὰ ἔγγραφα ἐστοίχισαν εἰς τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην στυγνόν διωγμόν καί ληστρικήν «καθαίρεσιν» ἐκ τῆς διακονίας τοῦ Ἀρχιεραγματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλά καί ἐκ τῆς Ἐποπτευούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ «Κ.Γ.Ο.».

*

Ἐπρεπεν ἐπίσης νά εἶχε λάβει ὑπ' ὅσιν του, ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος, καί τό ἀπό 5/18.7.2000 ἀπαντητικόν μας ἔγγραφον ἐπὶ τῶν 3120 καί 3121, (βλέπετε τεῦτα εἰς «Ο.Π.» Τόμος 12ος σελ. 127-130 καί 269-271). Τό ἐν λόγω ἔγγραφόν μας ἀφοῦ ἐκρατήθη ἐπὶ ἓνα ἔτος κατόπιν, δῆθεν «κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου», μᾶς ἐπεστράφη ὡς «ἀπαράδεκτον» χωρίς νά λέγῃ οὐδένα λόγον διὰ τόν ὁποῖον ἐκρίθη ὡς «ἀπαράδεκτον» καί ἐπαναλαμβάνομεν μᾶς ἐπεστράφη μετὰ ἓνα ὁλόκληρον ἔτος! Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη φέρεται ὡς νά ἐλήφθη κατὰ τήν συνεδρίασιν τῆς 15.12.2000 ἐνῶ μᾶς ἐκοινοποιήθη, δι' ἀκύρου διαβιβαστικοῦ (3154/27.6.2001 τοῦ παρανόμου Ἀρχιεραγματέως π. Δημ. Τσαρκατζόγλου), τήν 27.6.2001 (Π.Η.). Ἡ ἀπάτη ἐν προκειμένῳ, ἡ ὁποία διεπράχθη, εἶναι ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐδημοσιεύθησαν εἰς τό τεῦχος τοῦ «ΚΗΡΥΚΟΣ» μηνός Δεκεμβρίου 2000, τό ὁποῖο ὅμως ἐξετυπώθη καί ἐκυκλοφόρησε τόν Ἰούνιον τοῦ 2001, πακέτο μαζί καί μέ τὰ τεύχη τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καί Νοεμβρίου 2000, καθὼς καί τῶν Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου τοῦ

2001! Κατόπιν τούτου ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν τό ἀπό 20 Ἰουλίον 2001 8σέλιδον, κατά τήν γνώμην μας, σημαντικώτατον ἀπό πάσης ἀπόψεως ἔγγραφόν μας, εἰς τό ὁποῖον καταλήγομεν:

«...Μέ πολλήν σεβασμόν καί ἀγάπην, μαζί μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 3154/27.6.2001 ἐπιστροφόμενον ἄκυρον ἔγγραφόν Σας, ἐπιστρέφω, διά τούς λόγους πού ἀνέλυσα, ὡς ἀπαράδεκτους καί τάς «ἀποφάσεις» 3120 καί 3121 ἀπό 1.6.2000. Ταύτας θεωρῶ ὡς βαρύνοντα πεπλανημένας ἀποφάσεις σκοπιμότητος, καί ὡς ἐξωσυνοδικάς, διό ὑποβάλλομεν θερμήν τήν παράκλησιν, διά τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καί τό προσωπικόν Σας συμφέρον, καί τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, νά μελετήσετε ἀφ' ἑνός ὅλα τά ἡμέτερα κείμενα, καί ἀφ' ἑτέρου ὅλα τά ἔγγραφα πού ὑπέγραψε διά τήν Ἱ.Σ. καί μοί ἀπέστειλεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί Πατήρ ἡμῶν κ. Ἀνδρέας, καί νά αποφασίσετε τήν ἀνάκλησιν αὐτῶν. Εὐσεβάστως παρακαλῶ νά μή θυγῇ οὐδεὶς, ἀλλά μέ ἀληθές χριστιανικόν φρόνημα, πού πρέπει νά διακρίνῃ κάθε πιστόν Ὁρθόδοξον Χριστιανόν καί δῇ τούς γνησίους Ὁρθόδοξους Ἐπισκόπους, νά ἀναλάβῃτε τάς μεγάλας εὐθύνas σας καί νά ἀναζητηθῇ καί νά γίνῃ τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς εὐσεβάστως ἐπανυποβάλλομεν καί τήν ἀπό 5/18.7.2000 ἐπιστολήν μας, ἡ ὁποία μετὰ ἀπό ἑνα ἔτος(!) μᾶς ἐπεστράφη ὡς «ἀπαράδεκτος», καί ἀφοῦ μελετήσετε τά θέματα, εἴμεθα πρόθυμοι νά ἀπαντήσωμεν, εἴτε ἰδιαιτέρως, εἴτε δημοσίως ἐπ' ἀκροατηρίῳ, εἰς ὅποιαν ἀπορίαν - ἐπιφύλαξιν ἔχετε, ἢ νά δώσωμεν καί ὁποιανδήποτε διασάφησιν θά ζητήσετε. Καί διά νά μὴν ἀφήσωμεν, ὡς ἄνθρωπος, κανένα περιθώριον εἰς τόν πονηρόν νά συνεχίσῃ τό φθοροποιόν ἔργον του, παραθέτομεν καί τήν ἀκόλουθον δήλωσίν μας:

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐν ἐπιγνώσει δηλοῦμεν ὅτι δέν θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας ὡς αὐθεντίαν ἐπὶ οὐδενός θέματος, οὔτε τιμητὴν οὐδενός. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν, ὅτι εἴμεθα μία ἀσήμαντος μετριότης καί ὅτι δέν εἴμεθα ἀπηλλαγμένος ἀδυναμιῶν καί δέν εἴμεθα ἀλάνθαστος. Ἡ δήλωσίς μας αὕτη εἶναι γνωστή, ὡς παλαιά καί μόνιμος. Δέν ἀντιδικοῦμεν μετ' οὐδενός, δέν ζηλοφθονοῦμεν, ἀλλά χαίρομεν νά ἔχωμεν πολλοὺς συναγωνιστάς, δέν ἐπιβουλεύομεθα οὐδέν, ἀλλ' ἀγαποῦμε τούς πάντας, πιστεύομεν δέ ὅτι ἕκαστος ἔχει τά ἰδικά του χαρίσματα καί τάς ἰδικὰς του ἀδυναμίας, καί ὀφείλομεν διά τά μέν πρῶτα νά χαίρωμεθα καί νά τά αὐξάνωμεν, τά δέ δεύτερα νά καλύπτωμεν καί νά διορθώνωμεν, κατά τό «ἀλλήλων τά βάρη βαστάζετε».

Εὐσεβάστως λοιπόν καί ἐν τῇ ἀγάπῃ πού πρέπει νά διακρίνῃ γνησίους πνευματικούς υἱούς πρὸς Πνευματικούς Πατέρας Ἐπισκόπους, ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ νά μᾶς ἀποδείξετε κάθε σφάλμα μας, εἴτε δογματικόν, εἴτε ἐπὶ τῶν σχέσεών μας ὡς ἀνθρώπων, καί ἡμεῖς θά τό δεχθῶμεν καί θά εἴμεθα καί εὐγνώμονες, διότι ἔτσι ἡ Ἱερά Σύνοδος καί τήν ἀλήθεια θά ὑπηρετήσῃ καί τήν ἀγάπην θά ἐπαναφέρῃ ζέουσιν, καί τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας θά ἐπανεύρῃ τήν ὁδόν του.

ὅπως μέ τήν ὁμιλία μας τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας 2001 εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαρίσης,⁽⁹⁾ ἔτσι καί μέ τό ἀπό 2.11.2001 «ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ - ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ» μας δέν κάμνομεν τίποτε ἄλλο, παρά ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ, νά ἀποδεικνύωμεν, ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα θεολογική ἄποψίς μας μαρτυρεῖται καί Ἀγιογραφικῶς καί Πατερικῶς, ἀλλά καί ἀπό τούς συγχρόνους δογματολόγους ἐπίσης πληθωρικῶς μαρτυρεῖται. (Βλέπετε «Ο.Π.» Τόμος 13ος σελ. 8). Καταλήγει δέ ἡ ἐν λόγῳ ἀνοικτή ἀπάντησίς μας ὡς κάτωθι:

«ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ ΤΑΠΕΙΝΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ - ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΟΥ

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, καί Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί, ἡ ἐλαχιστότης μου, προκειμένου νά κλείσω αὐτή τήν Ἀνοικτήν Ἀπαντητική Ἐπιστολήν, εὐσεβάτως προάγομαι νά δηλώσω πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον ὅτι φρονῶ πῶς δέν ἐποτελεῖ «παραφροσύνη», οὔτε «ὑπερηφάνεια» οὔτε «ἄχαρι ἔργον», οὔτε «σκάνδαλον» ἡ πρότασις ὅπως, μετά ἀπό τό σχίσμα τοῦ 1995 καί τās διατυπωθείσας βλασφημίας καί αἰρέσεις, ὑπό τῶν πέντε, μετά τά νέα σκάνδαλα καί τά ἐγεγνητά θέματα Πίστεως καί Ὁμολογίας, νά παρακαθήσωμεν εἰς τήν ἰδίαν τράπεζαν, ὅπως ἐκαθήμεθα παλαιά εἰς τās πανιερατικές καί πανελληνίους συνάξεις, καί νά συσχεφθῶμεν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ, καί ὁμολογήσωμεν ἐν ἐνί στόματι καί μία καρδιά:

1) Νά διακηρύξωμεν καί νά υπογράψωμεν ἀπό κοινοῦ τήν Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί τήν Γνησίαν καί ἀδιάκοπον Ἀποστολικήν Διαδοχήν, τήν ὁποῖαν κέκτηται ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ τῶν κανονικῶν καί ὀρθοδόξων χειροτονιῶν τοῦ 1935, τοῦ 1948 καί αὐτῶν τοῦ 1995, τās ὁποῖας ἀμφισβητοῦν οἱ «πέντε» καί αἱ δικαστικά ἀποφάσεις.

2) Νά ἐξετασθῇ πῶς ἐλειτούργησεν ἡ Ἱερά Σύνοδος ὅλα τά τελευταῖα ἔτη, μέχρι καί τῆς 2.11.2001, καί νά γίνουν διορθώσεις πρός δόξαν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, καί ἐπομένως καί τῆς σωτηρίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας.

3) Νά ἱεραρχηθοῦν ὅλα τά ἐκκρεμοῦντα θέματα Πίστεως καί Ὁμολογίας καί Κανονικῆς Τάξεως, καί πρωτίστως νά μελετηθοῦν τόσον τό ὑπ' ἀριθμ. 54/76 Βούλευμα τοῦ Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς, ὅσον καί τό ὑπ' ἀριθμ. 46/91 τῆς Δράμας καί νά ἀντιμετωπισθοῦν κατὰ Θεόν, ἀπό κοινοῦ καί μέ τās νέας δικαστικάς ἀποφάσεις ἐν τῷ συνόλῳ τους, αἱ ὁποῖαι, ὑπηρετοῦν τόν Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν, ἀσφαλῶς ὄχι τυχαῖα.

4) Νά ἐκδικασθῇ τό θέμα πού ἀφορᾷ τούς «πέντε» πρώην Μητροπολίτας, συνωδᾷ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι, τῇ Ἐκκλησιολογίᾳ καί Ἀποστολικῇ Διαδοχῇ, καί τῇ ὑπ' ἀριθμ. 3005/18.6.97 ὁμοφώνῳ ἱστορικῇ ἀποφάσει τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀφού ἐξαντληθεῖ ὅλη ἡ ἀγάπη καί ἡ σώζουσα Ποιμαντική οἰκονομία.

5) Νά μελετηθῇ τό θέμα «Θεολογικός Διάλογος» 1998-1999, πῶς καί διατί ἐκινήθη καί διατί διεκόπη καί τί δεῖ γενέσθαι.

(9) Βλέπετε αὐτήν εἰς τόν 11ον Τόμο τῆς «Ο.Π.» σελ. 179-188.

6) Νά μελετηθοῦν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ Κείμενα - Ἐπιστολαὶ ὅλων τῶν Ἐπισκόπων, Ἱερέων καὶ θεολόγων, δημοσιευμένα καὶ μὴ, διὰ νά ἀποδειχθῇ ποῖος καὶ ποῦ σφάλλει καὶ νά διορθώσῃ καὶ νά ζητήσῃ συγγνώμην ὅποιος ἐσυκοφάντησε.

7) Νά ἐξετασθῇ ἡ λειτουργία τοῦ ΙΦΣΚΑΕ καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ 1999 ἐκκρεμοῦντα θέματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα, ὡς τετελεσμένα, ἀντικαταστατικά - παράνομα καὶ εἰς βάρος τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἀδικήματα, προεκάλεσαν δεινὰς καταστάσεις καὶ ἀπειλοῦν πρόσωπα καὶ θεσμούς.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Ταπεινῶς φρονοῦμεν ὅτι, ἐάν ταῦτα θελήσωμεν νά ποιήσωμεν, θά ἀποδείξωμεν τὴν βαθεῖαν καὶ ἀμετάθετον πίστιν εἰς τὴν κοινὴ Μητέρα μας Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι Σεῖς, ὡς Πνευματικοὶ Πατέρες, φείδεσθε τοῦ πιστοῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ, καὶ χαρὰ θά γίνῃ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν Οὐρανοῖς. Ἄν πάλιν, δέν θελήσωμεν νά ποιήσωμεν ταῦτα τότε φρονῶ ὅτι ὡς ἄπιστοι θά κατακριθῶμεν, ὅπερ μὴ γένοιτο, διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τοῦ ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ἁγίου Ματθαίου, Ἀμήν». (Βλέπετε εἰς «Ο.Π.», Τόμος 13ος, σελ. 3-19).

*

Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΦ' ΟΛΩΝ ΑΥΤΩΝ ἐδόθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 14 Φεβρουαρίου 2002 (π.ῆ.), κατ' ἀπόλυτον ἀπομίμησιν - ἀντιγραφὴν τοῦ «ἀφορισμοῦ» (68/24.10.1993) τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ, ὅταν ἐξ «ὑπαιτιότητος» μας ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια περὶ ἀναγνωρίσεώς μας (δυνάμει τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971) καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Κατὰ τὴν αὐτὴν Ἱεραρχίαν (τοῦ Φεβρουαρίου 2002) πέραν τοῦ ἀπονεννοημένου ἐναντίον μας ἐπαναληπτικοῦ ὁμοίου «ἀφορισμοῦ», πρὸς ἐκεῖνον τοῦ 1993 (τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου), ἔλαβον χώραν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι «ἀποφάσεις», ὅπως ἡ περὶ φιμώσεως τοῦ Σεβ/του κ. Κηρύκευ, ἡ ἀπόρριψις τοῦ π. Ἀμφιλοχίου ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Παναρέτου εἰς τὴν ἐν λόγῳ Σύνοδον, θεωρήσαντες ὡς δῆθεν «ὑπόδικον» τον π. Ἀμφιλόχιον. Περί τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἐγίνε ἐιδικὸς λόγος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», Τόμος 13ος καὶ εἰς τὰ τεύχη τῶν μηνῶν ἀπὸ Φεβρουαρίου μέχρι καὶ Ἰουλίου - Αυγούστου 2002, ἀπὸ τὴν στήλῃ τὴν ὁποίαν γράφει ὁ Σεβ/τος κ. Κήρυκος ὑπὸ τὸν τίτλον «ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ».

Αὕτη εἶναι περίπου ἡ ἀληθὴς ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ θέματος χωρὶς νά ἀναφεροῦμε ἰδιαίτερα, οὔτε εἰς τὴν ὁμιλίαν μας κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1997, οὔτε εἰς τὰ ἐλεεινότατα δημοσιεύματα τῶν Φλωρινικῶν, (τὰ ὁποῖα σὺν Θεῷ θά περιληφθοῦν εἰς εἰδικόν Τόμον), οὔτε καὶ εἰς τὰ κείμενά μας τὰ ὁποῖα ἐγράψαμε μετὰ ἀπὸ αὐτόν τόν δεῦτερον «ἀφορισμόν», ἥτοι εἰς τὴν ἀπὸ 11/29.3.2002 Β' ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ μας, καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΝ μας. (Βλέπε τὰ ἐν λόγῳ κείμενα εἰς τὸν 13ον τόμο τῆς «Ο.Π.» σελ. 240-250 καὶ 283-286).

* * *

Ἄν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος ἠδύνατο νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅσα ἐνδεικτικῶς, ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ἀναφέραμε, δέν θά ἀποτολμοῦσε νά ἀποδεχθῇ καὶ νά υιοθετήσῃ μίαν «εἰσήγησιν» ἐκ τοῦ πονηροῦ προερχομένην. Δυστυχῶς ἐξ ὅλων αὐτῶν ὁ Σεβ. εἰσηγητὴς κ. Νικόλαος δέν ἔλαβεν ἀπολύτως τίποτε ὑπ' ὄψιν, διότι: α)

Ὁ ἴδιος δὲν ἦτο εἰς θέσιν νά τά λάβῃ ὑπ' ὄψιν, λόγω ἐλλείψεως ὑπευθυνότητος ἢ ὡς ἐξ ἐγγενῶν ἀδυναμιῶν του, ὅσον καί ἐξ ἐμπαθείας κατὰ τῆς ἐλαχιστοτήτος μας ἐπομένως ἦτο ἀπολύτως ἀκατάλληλος νά εἰσηγηθῇ. β) Ὁ Σεβ. Πειραιῶς, δὲν ἔγραψε ἀπολύτως τίποτε ἐκ τῆς ὅλης εἰσηγήσεως, τὴν ὁποῖαν ὅμως ἔγραψαν παράγοντες τῶν ξένων Κέντρων ἢ καί ἀντέγραψαν ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Φλωρινικοῦ περιοδικοῦ «ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» οἱ ἐγκάθετοι αὐτῶν.

Καί διὰ νά μὴν ἐστιάζωμεν μόνον εἰς τὸν συγκεκριμένον Σεβ. εἰσηγητὴν, τονίζομεν, ὅτι περισσοτέρας εὐθύνας φέρουν τὰ πρόσωπα τῆς συγκεκριμένης ομάδος τῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι τὴν 14/27.2.2002 ἐδέχθησαν αὐτὴν τὴν εἰσήγησιν καί βάσει αὐτῆς, ὑπέγραψαν τὴν βδελυρὰν «πράξιν - ἀπόφασιν τοῦ ἀφορισμοῦ», ὁ ὁποῖος ληπούμεθα, ἀλλὰ πρέπει καί πάλιν νά τὸ τονίσωμεν ὅτι, καθ' ἡμᾶς, αὐθωρεὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῶν ἀδίκως, ἀντικανονικῶς καί κακοδόξως ἀποφασισάντων, ὅπως ἀκριβῶς ἀναμφισβητήτως «ἐπεκάθισεν» καί κατὰ τὸ 1993 ἐπὶ τῆς ἐσκοτισμένης κεφαλῆς τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ ἢ παρόμοια ὑπ' ἀριθμ. 68/24.10.93 «ἀφοριστικὴ πρᾶξις» του ἐναντίον μας.⁽¹⁰⁾ Ἐπρεπεν ἐπίσης πρὶν ὅλως ἀνευθύνως καί ἐξ ἐμπαθείας κινούμενος εἰσηγηθῇ τὸν «ἀφορισμόν» μας, νά εἶχεν ἀνατρέξει εἰς τὸν «ἀφορισμόν» τοῦ Ματθαίου, ἀλλὰ καί εἰς τὴν ἀπὸ 26/13.11.93 «ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ» μας, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Συνόδου, διότι πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνετο. Ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ ἴδια Κέντρα τὰ ὁποῖα τότε κατηύθυνον τὴν ομάδα τῶν «πέντε», τὰ ἴδια ἀπολύτως κατευθύνουν καί πάλιν τὴν νέαν ομάδα τῶν ἐπίσης «πέντε»(;) Ἀρχιερέων. Ἀλλωστε εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος τὸ 1995, μόλις τὴν τελευταία στιγμὴ «ξέκοψε» ἀπὸ ἐκείνῃ τὴν σχισματοαιρετικὴν ομάδα τοῦ Ματθαίου Μακρῆ καί προσήλθε «διὰ νά στηρίξῃ τὸν Μακαριώτατο», ἐπ' ἀληθεία ὅμως ἀφ' ἐνός νά συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν «πέντε» ἐκ τῶν ἔνδον, καί ἀφ' ἑτέρου νά «ρίξῃ» τελικὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί νά ἐπικαθῇ ὁ ἴδιος τοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν. Ἐτσι ἐρμηνεύεται τὸ ὅτι ἀπὸ τὸ 1999 ὁ Ἐπίσκοπος αὐτὸς παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κ. Δ. Κάτσουρα, ἀδελφοῦς Τσακίρογλου καί δι' αὐτῶν εἰς τὰς βουλὰς τῶν ξένων κέντρων.

(Συνεχίζεται)

(10) Ἰδού αὕτη: «Εἰς τὸν θεολόγον Ἐλευθέριον Γκοντζίδην ἡ ταπεινότης ἡμῶν ἐπέβαλε τριετὴ στέρησι τῆς θείας Κοινωνίας καί ἀπηγορεύθη εἰς αὐτόν τοῦ λοιποῦ νά μὴ (sic) κηρύττῃ ἀπ' ἄμβωνος, ἐπ' Ἐκκλησίας, ἢ ὅπουδήποτε τὸν θεῖον λόγον, λόγω τῆς ἀσεβοῦς συμπεριφορᾶς του, τὴν ὁποῖα ἐπέδειξεν προσφάτως ἐνώπιον τῆς συνεδριαζούσης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τὴν 8.10.93. Ὡσαύτως σᾶς γνωρίζομεν ὅτι τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῶν, τευχῶν ἢ ὑπομνημάτων τοῦ ἀνωτέρω θεολόγου δὲν ἐκφράζουν γνώμας ἢ ἀπόψεις ἢ τὴν φωνὴν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀλλὰ εἶναι μάταιοι διαλογισμοὶ αὐτοῦ καί δι' οἰονδήποτε σκανδαλισμόν πού προξενεῖ τυγχάνει ἀπολύτως ὑπεύθυνος καί μέλλει δώσει λόγον ἐν καιρῷ ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας. Ὁ ἐν Ἐπισκόποις ταπεινός καί ἐλάχιστος. Ὁ Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Ματθαῖος (Τ.Σ.Υ.). Διευκρινίζεται ὅτι ὁ τότε Ἀττικῆς Ματθαῖος μᾶς «ἀφώρυσεν» διὰ τὴν «ἀσεβῆ συμπεριφορὰν μας ἐνώπιον τῆς Ἱ. Σ. τῆς Ἱεραρχίας», κατὰ τὴν 8.10.1993. Ἡ δὲ «ἀσέβειά» μας ἦτο ἡ ὑφ' ἡμῶν ἀποκήρυξις του καί δηλώσις μας ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται οὔτε ὡς Ἀρχιερεὺς, οὔτε ὡς ὀρθόδοξος, διότι ΓΥΜΝΗ ΤΗ ΚΕΦΑΛΗ ἐκήρυξεν ἐν ὅτι ἡ λεγομένη «χειροθεσία» ἐγένετο δεκτὴ ὡς ἐπὶ σχισματικῶν καί ὅτι τὰ ἀντίθετα ἐγράψαν ὑφ' ἡμῶν. Διὰ τὴν ἴδιαν ὅμως αἰτίαν μᾶς «ἀφώρυσεν» διὰ δευτέραν φορὰν τὴν 14.2.2002, καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί πατὴρ ἡμῶν κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, μὲ τὴν ομάδα τῶν πατρισταῶν Ἐπισκόπων του, μὲ τὴν ἀπολύτως ἀνόητον ἀήθη προσχηματικὴν καί ψευδῆ κατηγορίαν περὶ «ἀμαρτύρου» καί καινοτομίας! Ὑπενθυμίζεται εἰς τὸν Μακαριώτατον ὅτι ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 1994 πρόσωπον ἰδιαίτερα ἀγαπητὸν καί γνωστὸν εἶχεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν εἰς τὴν Μακαριότητά του διὰ λόγῳ τῆς στάσεώς του ἐναντι ἐκείνου τοῦ «παλιόχαρτου» τοῦ Ἀττικῆς, ὅπως τὸ εἶχεν χαρακτηρίσει, τὰ ἴδια ἐν καιρῷ θά ἐπαναλάβῃ καί ἡ Μακαριότης του!...

ΜΙΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΣΤΑΡΕΤΣ ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΤΗΣ ΟΠΤΙΝΑ (+1927)

Ένα προφ#τικό κείμενο - καθρέω#ς διά Τά ὅσα συμβαίνουν
 σ#ίς #μέρες μας. Τό δ#μοσιεύομεν μέ Τήν ἑλπίδα,
 ὅΤι θά ὤφελ#σ# ὅσους ἀν#συχοῦν διά Τήν πορείαν
 Τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πρᾶγμᾶτων καί ἑνικώτερον...

«... θά ἐξαπλωθοῦν παντοῦ αἱρέσεις καί θά πλανήσουν πολλούς ἀνθρώπους. Ὁ ἐχθρός τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θά ἐνεργῇ μέ πονηρία μέ σκοπό, ἐάν ἦτο δυνατόν νά ἐλκύσῃ ἐντός τῆς αἱρέσεως ἀκόμη καί τούς ἐκλεκτούς... Ὀλίγοι θά ἀντιληφθοῦν αὐτές τίς πανουργίες τοῦ ἐχθροῦ, ἐκεῖνοι μόνον οἱ πλέον πεπειραμένοι εἰς τήν πνευματικήν ζωήν. Οἱ αἱρετικοί θά πάρουν τήν ἐξουσία ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας καί θά τοποθετήσουν ἰδικούς των ὑπηρετάς παντοῦ, οἱ δέ πιστοί θά καταφρονῶνται.

Ὁ Κύριος εἶπεν: « Ἀπό τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσσεσθε αὐτούς » καί ἔτσι ἀπό τούς καρπούς των, ὅπως ἐπίσης καί ἀπό τίς ἐνέργειες τῶν αἱρετικῶν ἀγωνίσου νά διακρίνης αὐτούς ἀπό τούς ἀληθινούς ποιμένας. Αὐτοί εἶναι πνευματικοί ληστές, οἱ ὅποιοι θά λεηλατοῦν τό πνευματικόν ποίμνιον καί θά εἰσχωροῦν εἰς τήν αὐλήν τῶν προβάτων (τήν Ἐκκλησίαν) ἀναβαίνοντες ἀλλοχόθεν (καί ὄχι ἀπό τήν πύλη), ὅπως ἀκριβῶς προεἶπεν ὁ Κύριος. Θά εἰσχωροῦν παρανόμως, μεταχειριζόμενοι βίαν καί καταπατοῦντες τούς θεῖους θεσμούς. Ὁ Κύριος τούς ἀποκαλεῖ κλέπτας (Ιω ι, 1). **Πράγματι, τό πρῶτο ἔργο πού θά κάνουν θά εἶναι ὁ διωγμός τῶν ἀληθινῶν ποιμένων, ἡ φυλάκισις καί ἡ ἐξορία τους, διότι χωρίς αὐτό θά εἶναι ἀδύνατον σ' αὐτούς νά λεηλατήσουν τά πρόβατα. Γι' αὐτό παιδί μου, ὅταν ἴδῃς τήν παραβίασιν τῆς πατερικῆς παραδόσεως καί τῆς θείας Τάξεως εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τῆς Τάξεως πού ἐγκαθιδρύθη ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό, γνώριζε ὅτι οἱ αἱρετικοί ἔχουν ἤδη ἐμφανισθεῖ, ἂν καί πρὸς τό παρόν μπορεῖ νά ἀποκρύπτουν τήν ἀσέβειά τους. Ἀκόμη θά διαστρέφουν τήν Ἀγίαν Πίστιν (Ὁρθοδοξίαν) ἀνεπαισθήτως μέ σκοπό νά ἐπιτύχουν, καλύτερα νά παραπλανήσουν καί δελεάσουν τούς ἀπείρους στό δίχτυα τους. Ὁ διωγμός δέν θά στρέφεται μόνον ἐναντίον τῶν ποιμένων, ἀλλά ἐναντίον ὅλων τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Θεοῦ, διότι ὅλοι ἐκεῖνοι πού θά κυβερνῶνται ἀπό τήν αἵρεσιν δέν θά ἀνέχωνται τήν εὐσέβειαν. Νά ἀναγνωρίζῃς αὐτούς τούς λύκους μέ ἔνδυμα προβάτων, ἀπό τίς ὑπερήφανες διαθέσεις τους καί τήν ἀγάπη τους διά τήν ἐξουσία. Θά εἶναι συκοφάντες, προδότες, ἐνσπείροντες πανταχοῦ ἔχθραν καί κακίαν. Οἱ ἀληθινοί ὑπηρεταί τοῦ Θεοῦ εἶναι ταπεινοί, ἀγαποῦν τόν πλησίον καί εἶναι ὑπάκουοι εἰς τήν Ἐκκλησίαν.**

Οἱ Μονάζοντες θά καταπιέζωνται μεγάλως ἀπό τούς αἱρετικούς καί ὁ μοναχικός βίος θά περιφρονεῖται. Τά Μοναστήρια θά λιγοστεύουν, ὁ ἀριθμός τῶν μοναχῶν θά μειωθεῖ καί αὐτοί πού θά μένουν θά ὑποφέρουν ποικίλους ἐκβιασμούς. Αὐτοί οἱ ἐχθροί τοῦ μοναχικοῦ βίου τέλος πάντων ἔχοντες ἐμφάνισιν μόνον εὐσεβείας, θά

προσπαθοῦν νά ἐλκύουν τούς μοναχοὺς μέ τό μέρος των, ὑποσχόμενοι σ' αὐτούς προστασία καί γήινα ἀγαθά, κακοποιοῦντες τούς ἀντιτιθεμένους σ' αὐτούς μέ διώξεις. Αὐτές οἱ κακοποιήσεις θά προξενοῦν μεγάλη ἀπόγνωση στούς ὀλιγοψύχους, ἀλλά ἐσύ παιδί μου νά χαίρεσαι, διότι ἔχεις ζήσει μέχρι τοῦτον τόν καιρόν, ἐπειδή σύμφωνα μέ τόν λόγον τοῦ Κυρίου (Ματθ. Ι, 31) οἱ πιστοί τότε, πού δέν ἔχουν δεῖξει τίποτα ἄλλες ἀρετές, θά λάβουν στεφάνους μόνον καί μόνον ἐπειδή ἐστάθησαν στερεοί εἰς τήν πίστιν. Νά φοβῆσαι τόν Κύριον παιδί μου. Νά φοβῆσαι μήπως ἀπωλέσης τόν στέφανον πού ἐτοιμάσθηκε γιά σένα. Νά φοβῆσαι μήν ἀποβληθῇς παρά τοῦ Κυρίου εἰς τό σκότος τό ἐξώτερον καί τήν αἰώνιον κόλασιν. Στέκε ἀνδρείως εἰς τήν πίστιν καί ἐάν εἶναι ἀναγκαῖον νά ὑπομένης διωγμούς καί ἄλλες θλίψεις, διότι ὁ Κύριος θά εἶναι μαζί σου, καί οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καί Ὁμολογητές θά βλέπουν μέ χαρά τούς ἀγῶνας σου. Ὅμως ἀλλοίμονον στούς μοναχοὺς σ' αὐτές τίς ἡμέρες πού θά εἶναι δεμένοι μέ ὑπάρχοντα καί πλοῦτη, οἱ ὁποῖοι ἔνεκα τῆς ἀγάπης, τῆς «εἰρήνης», θά εἶναι ἔτοιμοι νά ὑποταχθοῦν εἰς τούς αἵρετικούς. Αὐτοί θά ἀποκοιμίζουν τήν συνείδησή τους μέ τό νά λένε «ἐμεῖς συντηροῦμε καί σώζουμε τό μοναστήρι, καί ὁ Κύριος θά μᾶς συγχωρήσῃ». Οἱ ταλαίπωροι καί τυφλοί, δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι διὰ μέσου τῆς αἵρέσεως οἱ δαίμονες θά εἰσέρχονται στό μοναστήρι, τό ὁποῖον δέν θά εἶναι πλέον τότε ἕνα ἅγιο μοναστήρι, ἀλλά γυμνοί τοῖχοι ἀπό ὅπου ἡ χάρις θά ἀποχωρῇ.

Ὁ Θεός ὅπωςδήποτε εἶναι ἰσχυρότερος ἀπό τούς ἐχθρούς καί ποτέ δέν θά ἐγκαταλείψῃ τούς ὑπηρέτας του. Ἀληθινοί χριστιανοί θά εὐρίσκωνται ἕως τέλους τοῦ αἰῶνος τούτου, μόνον πού θά προτιμοῦν νά ζοῦν σέ ἀπομακρυσμένους καί ἐρημικούς τόπους. Νά μή φοβῆσαι τίς θλίψεις, ἀλλά μᾶλλον νά φοβῆσαι τήν ὀλέθριον αἵρεσιν, διότι αὐτό εἶναι πού μᾶς γυμνώνει ἀπό τήν θεία χάρι καί μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Χριστό.

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Εἰς τήν σειράν τῶν ἐκδόσεων «ΑΓΙΑ ΡΩΣΙΑ», τήν ὁποία ἐπιμελεῖται ὁ Ἱερεὺς π. Ἀνδρέας Σίντινιεβ ἐξεδόθησαν δύο ἀκόμη μικρά τευχίδια:

α) Ὁ Ἡμεροδείκτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαϊρεω-
τικῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τόν ὁμολογητήν Ἱεράρχην Ματθαῖον
καί ἄλλους ἀγωνιστάς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς, μεταφρασμένος εἰς τὰ Ρωσικά.

β) Ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανὼν εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τὰ
ἐλληνικά καί τὰ ἀρχαῖα Ρωσικά (Σλαβωνικά). Διατίθενται ἀπό τήν « Ὁρθόδοξο
Πνοή».

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν μίαν ἄκρως βαρυσήμαντον ἐπιστολήν τοῦ Παν/του Ἱερομ. π. Δαμασκηνοῦ Πετρογέγα καί τοῦ ὁσ/του μ. Ναυκρατίου τήν ὁποίαν ἀπηύθυναν τήν 19.9.2001 πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν. Ἡ ἐπιστολή αὕτη σύντομος, ἀποκαλυπτική καί σαφής, καί εἰς τόν πλεόν ἀδιάφορον ἢ προσωπολήπτην, δέν ἀφήνει κανένα περιθώριον δι' ἄλλοθι, ἤ περί διήθεν «φαντασιῶν», ὅσον ἀφορᾷ τόν παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν, τήν ἐπιχειρουμένην κατά τῆς Ἐκκλησίας προδοσίαν, καί τήν ὑπαρξιν συγκεκριμένων ἐγκαθέτων εἰς τόν χώρον τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ὅποιοι ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμόν τῶν ξένων κέντρων καί ἐν προκειμένῳ τοῦ Φλωρινικοῦ ὑπό τοὺς «Ἀχαΐας» κ. Καλλίνικον καί κ. Ἀθ. Σακαρέλλον.

Παραθέτομεν τό κείμενον χωρίς σχόλια καί ἀναλύσεις καί μέ τήν σειρά μας ἐρωτῶμεν τόν Μακαριώτατον. Ἐλαβε τό δημοσιευόμενον κείμενον; Ἄν τό ἔλαβε πῶς τό ἀντιμετώπισεν, δηλαδή τί ἀπήντησεν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου του καί ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τῶν π. Δαμασκηνοῦ καί π. Ναυκρατίου;

«Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος 10.9.2001 Ε.Η.

Μακαριώτατε γονυκλινῶς ἀσπαζόμεθα τήν δεξιὰ σας καί ζητοῦμε τήν εὐχή σας καί τήν εὐλογία σας.

Σᾶς στέλνουμε αὐτήν τήν ἐνημερωτική ἐπιστολή μας πού ὑπογράφουμε ἡ ἐλαχιστότης μου ὁ Ἱερομ. Δαμασκηνός καί ὁ Μοναχός Ναυκράτιος.

Τήν 30ήν Αὐγούστου, ἡμέραν Τετάρτην, καί ἀμέσως μετά τόν ἐσπερινόν ἤλθον εἰς τήν Μονήν μας δύο «Ἀρχιερεῖς τῆς παρατάξεως τοῦ κ. Χρυσόστομου Κιούση». Ὅπως μᾶς συστήθηκαν ἦσαν ὁ «Ἀμερικῆς» Παῦλος καί ὁ «Ἀττικῆς καί Βοιωτίας» Χρυσόστομος καί τοὺς συνώδευαν 3 μοναχοί ἀπό Ἀμερικῆ. Ἀφοῦ εἰσῆλθον καί προσκύνησαν τό Καθολικό τῆς Μονῆς, κατά τήν ἐξοδόν τους ὁ «Ἀττικῆς» μοῦ ἐξήτησε νά ἰδῇ τόν Γέροντά μας. Ὅταν τοῦ ἀπάντησα ὅτι λείπει μέ ἐρώτησε «Ποιός εἶναι μετά τόν Γέροντα»; τοῦ ἀπάντησα καί πάλιν ὅτι εἶναι ὁ π. Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπασχολημένος. Τελικά ἀνετέθη στήν ἐλαχιστότητά μου καί τόν π. Ναυκράτιο νά τοὺς φιλοξενήσουμε εἰς τόν Ξενῶνα.

Ἐνῶ συζητούσαμε μέ τοὺς δύο φιλοξενουμένους μας τοὺς ἐρώτησα: «Διατί μέ τά δημοσιεύματα τοῦ περιοδικοῦ σας (Φωνή Ὁρθοδοξίας) κατηγορεῖτε ἓνα δικό μας Θεολόγο καί δημιουργεῖτε σκάνδαλα καί μᾶς ἔχετε χωρίσει»; Ἀπάντησε πρόθυμα ὁ κ. Χρυσόστομος μέ τά ἑξῆς: «Πατέρες ἡμεῖς σ' αὐτά πού γράφονται στό περιοδικό εἴμαστε ἀντίθετοι δέν συμφωνοῦμε». Καί συνεχίζων διευκρίνισε μέ κατηγορηματικό τρόπο. «Δέκα «ἐπίσκοποι» εἴμαστε κατά ὅλων αὐτῶν πού γράφονται. Μόνο 2 εἶναι πού συμφωνοῦν καί ὁ «Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος» εἶναι κατά αὐτῶν τῶν δημοσιευμάτων καί δέν συμφωνεῖ». Εἰς τήν παρατήρησίν μου διατί ἐπιμένουν μέ τόση βία κατά τοῦ λαϊκοῦ Θεολόγου (κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη) πάλιν ἀπάντησε

ὁ «Ἀττικῆς» «καί Ἐπίσκοπος νά ἦταν δέν ἔπρεπε νά γράψουμε. Ὅχι πατέρες ἄλλη φορά δέν θά ξαναγράψουμε στό περιοδικό» καί ἔλεξαν μεταξύ τους οἱ δύο. «Εἶδες τί κάναμε. Γι' αὐτό σταμάτησε ὁ Θεολογικός Διάλογος», ἐνῶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ταπεινότητά μου ἐτόνισε: «Καλὰ πού μᾶς ἀνοίξατε τὸ θέμα αὐτό». Ἐνῶ ὁ «Ἀμερικῆς» κ. Παῦλος πρόσθεσε: «Νά μείνουμε στὴν ὁμολογία τοῦ Ματθαίου ὅπως ἔκλεισε τὰ μάτια του. Καί νά ἀφήσουμε τὰ ἄλλα. Ἐμεῖς ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Ματθαίου τοὺς ἀναγνωρίζουμε».⁽¹⁾ Καί ὁ Ἀττικῆς εἶπε: «Νά ἀφήσουμε τί ἔκανε ὁ Ματθαῖος καί τί ἔκανε ὁ Φλωρίνης. Τώρα ἐμεῖς εἴμαστε Σύνοδος καί σεῖς, νά καθήσουμε νά τὰ βροῦμε, νά κάνουμε διάλογο καί ἄς διαφωνήσουμε καί ἄς μαλώσουμε. Νά ἔλθουμε σέ προσωπικὴ ἐπικοινωνία ἐμεῖς οἱ νέοι. Ἄν εἴμαστε ἓνα, θά μᾶς φοβόντουσαν ὅλοι». Πάλιν σέ ὅλα αὐτὰ παρατηρήσαμε μόνον ὅτι: «Δέν πρέπει νά κοιτάζουμε τί ἔκανε ὁ ἓνας καί ὁ ἄλλος, ἀλλά πρέπει νά μιλήσουμε γιὰ τὴν Ἀποστολικὴν Πίστιν καί Ἀποστολικὴ Διαδοχή».

Στὴν συνέχεια ρώτησε ὁ «Ἀμερικῆς»: «Ὁ Σεβ/τος Κήρυκος ἔχει ἡρεμήσει»: Τοὺς εἶπαμε: «Καί αὐτὰ ἐσεῖς τὰ ἔχετε κάνει καί φέρατε τὴν διχόνοια». Ἀντέδρασαν λέγοντες: «Ὅχι ἐμεῖς Πατέρες, δέκα Ἐπίσκοποι εἴμαστε, κάποιος ἄλλος τὰ γράφει»: Εἰς τὴν παρατήρησίν μας πάλιν ὅτι ξέρουμε ποιὸς τὰ γράφει, ὁ Σακαρέλλος, τοὺς εἶπαμε. Ἀπὸ αὐτὰ πού ἄκουσε ὁ «Ἀττικῆς» ἐπιβεβαίωσε, «ναὶ πατέρες αὐτὸς μᾶς ἔχει διαλύσει», ἐνῶ ὁ «Ἀμερικῆς» ἐπίμονα τοῦ ἔλεγε νά σταματήσει, ἐκεῖνος συνέχισε καί εἶπε: «Αὐτὸς κρύβεται πίσω καί ἀπὸ τίς εἰκόνες» καί μέ καταφανῆ ἀγανάκτηση ἐπανέλαβε: «Αὐτὸς ὁ πειρασμός τὰ ἔχει κάνει ὅλα» καί συνέχισε. «Νά σᾶς τὰ πῶ ἢ ὄχι, θά σᾶς τὰ πῶ: ἔλεγε σέ κάποιον ὅτι αὐτοὶ οἱ Ματθαῖοι πάνε νά χωρίσουν καί δέν χωρίζουν». Εἰς τὰ τελευταῖα ἀπαντήσαμε ὅτι πάνω ἀπὸ ὅλα εἶναι ὁ Θεὸς καί μᾶς ἐνώνει.

Ἐπίσης μᾶς εἶπαν ὅτι: ὁ «Ἀρχ/πος Χρυσόστομος» θέλει νά διῇ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό μας. Πρὶν ἔρθουν σέ μᾶς εἶχαν ἐπισκεφθεῖ καί τὴν γυναικεία Μονὴ τῆς Παναγίας Ἑσεῖς, Μακαριώτατε, λείπατε.

Μακαριώτατε, ἐπειδὴ τὸ γεγονός ἔχει, κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμη, σημασία ἐκρίναμε ἀπαραίτητο νά σᾶς ἐνημερώσουμε εἰς τὰ πιὸ βασικά σημεῖα τῆς συζητήσεως. Ἐνημερώσαμε καί τὸν Γέροντά μας προηγουμένως. Συγχωρεῖστε μας νά σᾶς ποῦμε καί τίς προσωπικὲς μας παρατηρήσεις ἀπὸ αὐτὰ πού ἀκούσαμε.

1) Οἱ δύο Φλωριναῖοι «Ἀρχιερεῖς» ἀποδοκίμασαν μπροστά μας τὰ δημοσιεύματα τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» καί ἐπιβεβαίωσαν, ὅτι ὅλα τὰ γράφει

(1) Σημ. τῆς «Ο.Π.»: Ναί! Τοὺς «ἀναγνωρίζουν», ὅπως ἀκριβῶς «ἀνεγνώρισαν» τὸ 1976 καί τὸν Κάλλιστο Μακρῆ, ὡς Ἐπίσκοπον ἀπὸ τὸ 1971 δυνάμει τῆς χειροθεσίας του ὡς ἐπί σχισματικοῦ! Οὗτος ὡς Μητροπολίτης Κορινθίας ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ αἰοδίμου Βρεσθένης Ματθαίου κατὰ τὸ ἱστορικόν ἔτος 1948...!! (Βλέπε σχετικῶς καί εἰς τὸ παρὸν τεῦχος, ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο ΔΗΘΕΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ», σελῖς 280-283).

καί τά προωθεῖ αὐτός «ὁ πειρασμός ὁ Σακαρέλλος».⁽²⁾ Ὅσοι βασίστηκαν τά τελευταῖα 4 χρόνια στά ἄρθρα πού ὑπογράφει ὁ Ἀχαΐας Καλλίνικος, τί θά κάνουν τώρα; Ὅσα δημοσιεύθηκαν ἀπό τοὺς Φλωριναίους ὠρισμένοι δικοί μας τά ἄρπαξαν καί τά χρησιμοποίησαν κατὰ τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς, κατὰ τοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη καί κατὰ τοῦ Σεβ/του Κηρύκου καί προκαλοῦν.

2) Τί θά γίνη Μακαριώτατε μέ ὅσα ἔχουν δημοσιευθεῖ εἰς τόν «*Κήρυκα Γνησίων Ὁρθοδόξων*», θά ποῦμε καί ἐμεῖς ὅτι ὁ κ. Σακαρέλλος τά ἔγραψε ἢ μᾶς παρακίνησε; καί τότε μέσω ποίου ἢ ποίων ἐνήργησε;

3) Εἶναι πολύ σημαντικά ὅσα εἶπαν: α) *περί διαλόγου*, β) *περί ὁμολογίας*, γ) *(περί) νά μὴν ἐξετάσουμε ἄλλα θέματα. Δηλαδή οὔτε περὶ τοῦ σχίσματος τοῦ 1937, οὔτε περὶ χειροτονιῶν 1948, οὔτε περὶ τῶν ἰδικῶν των χειροτονιῶν τοῦ 1960 καί τοῦ Ἀχαΐας Καλλίνικου.*

4) *Μήπως ὁ διωγμός πού εξαπολύθηκε τά τελευταῖα χρόνια ἐναντίον τοῦ Σεβ/του Κηρύκου, π. Ἀμφιλοχίου καί Ἐλευθερίου Γκουτζίδη εἶναι διωγμός κατὰ τῆς Ὁμολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς;*

5) Τί θά πῇ τώρα ὁ Μοναχός καί σύμβουλος τοῦ Μακαριωτάτου πού ρωτοῦσε τοὺς πατέρες «ἐάν διαβάσανε τί γράφει τό περιοδικό τῶν Φλωριναίων»; καί δέν ἔλεγε *τί γράφει ὁ φίλος του;*

Διατελοῦμε μετὰ τοῦ προσήκοντος νίκου Σεβασμοῦ ἀσπαζόμενοι τήν δεξιάν σας

Ἱερομόναχος Δαμασκηνός

Μοναχός Ναυκράτιος

Σημ. «Ο.Π.»: Ἀναμένομεν ἀκόμη νά λάβωμεν καί τήν ἀπάντησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου διὰ νά ἴδωμεν καί ἡμεῖς καί οἱ ἀναγνώστες αὐτήν τήν ἀπάντησιν. Ἀποκαλοῦμε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπον μέ τόν Κανονικόν του τίτλον, διότι ἡ περὶ παραιτήσεως ἱερόσυλος συμπαιγνία του δέν ἀνεγνωρίσθη, τελεῖ δέ ἐν ὑποδικία. Ὡστόσο πρέπει νά εἰπώμεν ὅτι ὁ Μακαριώτατος «ἔδωσε διπλὴν ἀπάντησιν»: α) Ἐσιώπησε ἐνόχως ὅπως ἐσιώπησεν καί ὁ π. Στέφανος καί β) Συνέχισε τήν σχεδιασμένην προδοσίαν εἰς τήν πρᾶξιν καί κατέληξεν εἰς τήν ἱερόσυλον συμπαιγνίαν περὶ παραιτήσεώς του. Δυστυχῶς πλέον εἶναι σαφές ὅτι, τουλάχιστον ἀπὸ τό δεύτερον ἡμῖς τοῦ 1997 εἶχεν δημιουργηθεῖ, ὑπὸ τῶν Φλωρινικῶν καί τῶν ἐγκαθέτων των, «Ἀξονας» κατὰ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτοι κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Τόν «Ἀξονα» ἀπετέλεσαν καί συνεχίζουν νά ἀποτελοῦν, ἐκ μέρους τῶν «Φλωρινικῶν» οἱ «Ἀχαΐας» κ. Καλλίνικος καί ὁ γνωστός κ. Ἀθ. Σακαρέλλος, ἐκ μέρους δέ τῶν «Ματθαϊκῶν» ὁ κ. Δ. Κάτσουρας, μ. Μάξιμος μετὰ τῶν αὐταδέλφων του π. Στεφάνου καί Νεοφύτου, ὁ κ. Β. Σακκάς ἐνδεχομένως δέ καί ἄλλοι ὁπαδοί των. Τό μεῖζον δέ κακόν εἶναι ὅτι ὁ «Ἀξων» αὐτός διέβρωσεν τὰς συνειδήσεις ὠρισμένων ἱεραρχῶν μας καί πρωτίστως τοῦ Μακ/του. Ἀρχ/που κ. Ἀνδρέου

(2) Σημ. τῆς «Ο.Π.». Ἄλλη φλωρινική παράταξις ὑπὸ τόν «Λαμίας» κ. Καλλίνικον, ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ τῆς «Ο.Π.Σ.» Ἰουλίου - Αὐγούστου 2001 Φ. 32 ἐχαρακτήρισεν τόν κ. Ἀθ. Σακαρέλλον ὡς «Σατανέλλον»!

Ο ΔΗΘΕΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ⁽¹⁾

Κατόπιν τοῦ ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ Θεολογικοῦ Διαλόγου μετὰ τῶν Φλωριναίων, πού ἄρχισε μετὰ ἀπὸ πολλὰς καὶ ἐπίμονες προσπάθειες τὸ 1988, (βλέπε: «Ο.Π.», τόμος 11ος, σελ. 217-225), μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 1997 καὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ 1998, προβάλλει μέσα εἰς ἓνα ἰδιαίτερα ὁμιχλώδες τοπίο, ὃ εὐστόχως χαρακτηρισθεὶς ὡς «παρωδία νέου Θεολογικοῦ Διαλόγου» μετὰ τῶν Φλωρινικῶν.

α) Ἐπειδὴ πρέπει νὰ εἴμεθα σαφεῖς καὶ διότι ἔχει ἰδιαίτεραν σημασίαν τὸ γεγονός, ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ πρώτη φάσις τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου πού, μετὰ ἀπὸ ἐγῶνας 10 ἐτῶν ἄρχισε κατὰ τὸ ἔτος 1988, διακόπηκε τὸ 1992, διότι οἱ Φλωρινικοὶ παράγοντες ξαφνικά, μετὰ τὴν μελέτη τῶν δύο πρώτων θεμάτων, ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπολοίπων σημαντικῶν καὶ οὐσιαστικῶν θεμάτων τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου. Προφασίζονται ὅτι μετὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, ἡ ὁποία ὑπεγράφη κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τοῦ Διαλόγου μόνον εἰς ἐπίπεδον μετὰ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ἦτο εὐκόλουν νὰ γίνῃ ἡ ἔνωσις, ἀφοῦ, κατ' αὐτοὺς, θὰ μπορούσε κατευθεῖαν νὰ ἀναγνωρισθῶν ἀμοιβαίως ἐκατέρωθεν καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, διότι, πάντοτε, κατ' αὐτοὺς, καὶ οἱ δύο «παράταξις» ἔχουν κοινὴν τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἀπὸ τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς! Δηλαδή οἱ μὲν Φλωριναῖοι διὰ τῆς «χειροτονίας» τοῦ 1960, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι τῆς Γησιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τῆς δὴθεν «χειροθεσίας» ὡς ἐπὶ σχισματικῶν τὸ 1971...

Οἱ Φλωρινικοὶ λοιπὸν παράγοντες, προσπάθησαν τὸ 1992 νὰ διαγράψουν, ἐκ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου τὰ θέματα: α) τοῦ σχίσματος τοῦ 1937, β) τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καὶ γ) τῆς λεγομένης «χειροθεσίας», θέματα πού κανονικὰ εἶχαν ὁρισθεῖ, ἐγκριθεῖ καὶ ἦσαν κατωχυρωμένα καὶ ἀπὸ τίς δύο πλευρὰς, δηλώνοντες, ὑποὺλα καὶ δόλια, ὅτι δὲν χρειάζεται περαιτέρω διάλογος ἀφοῦ αὐτοὶ «ἀναγνωρίζουν» τοὺς Ἐπισκόπους μας! Naί, τοὺς «ἀναγνωρίζουν», ἀλλὰ ὅπως παλαιότερα «ἀνεγνώρισαν» καὶ τὸν Κάλιστο ὡς ἐπίσκοπο ἀπὸ τὸ... 1971, ἐνῶ ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ αἰοδύμου Βρεσθένης Ματθαίου τὸ 1948...! Ἐπεχειρήθη δηλαδή, διὰ μία ἀκόμη φορά, νὰ προσβληθῇ ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων τῆς Γησιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀδιάκοπος καὶ γνησία ἐξασφαλίσθη μετὰ τίς χειροτονίας τοῦ 1935, 1948, καὶ ὅπως ἤδη πρέπει νὰ συνειδητοποιηθῇ καὶ διὰ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1995.

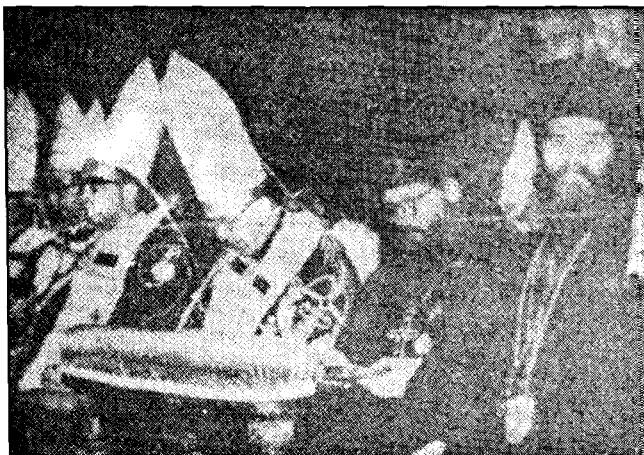
Καθίσταται λοιπὸν ἡλίου φαεινότερον ὅτι ἐνδεχομένη τότε ἐκ μέρους μας ἀποδοχή, τῆς δολίας καὶ καταχθονίου αὐτῆς προτάσεως, θὰ ἐσήμαινε τὴν ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, ἀποδοχή τῆς ἀνυποστάτου θεωρίας περὶ ἀποκαταστάσεώς μας διὰ τῆς δὴθεν «χειροθεσίας» ὡς ἐπὶ σχισματικῶν τὸ 1971. Αὕτη ἀκριβῶς ἡ καταχθόνιος πρότασις - τέχνασμα ἐκρυβε ὅλη τὴν προδοσίαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, διότι δι' αὐτῆς, ἂν ἐπετύγχανε, δὲν θὰ ἐπροσβάλετο μόνον ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ, ἀλλὰ θὰ καθίστατο κενὸς λόγος καὶ ἡ Ὁμολογία - Ἐκκλησιολογία τῆς Γησιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως θὰ «ἐξισώνετο» ἡ ἐν Ἑλλάδι Γησιᾶ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μετὰ καθε «Παλαιομερολογιτικὴ - Νεομερολογιτικὴ Παράταξις - Ἐκκλησία». Κατόπιν τούτου εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ὑπαγωγὴ - σύμμιξις ἢ ἀφομοίωσις μετὰ τὸν Νεομερολογισμὸν - Οἰκουμενισμὸν ἦτο εὐκόλος ἢ μᾶλλον θὰ ἦτο γεγονός - τετελειωμένο!

(1) Τὸ παρὸν εἶναι ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς 10ης συνεχείας τῆς στήλης «ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1924...». «Ο.Π.» Τόμος 13ος σελ. 26-28.

ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ «ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ» ΤΩΝ ΦΛΩΡΙΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ;

Ὁ Ἀκάκιος Παπᾶς χειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Σικάγου Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Νεοημερολογίτου Θεοφίλου Ἰονέσκου, ἢ ὑφ' ἐνός, δηλαδή ὑπὸ μόνον τοῦ Σικάγου Σεραφεῖμ; Βλέπε τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν - δήλωσιν τοῦ Θεοφίλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Σικάγου Σεραφεῖμ, αἱ ὁποῖαι ἀναδημοσιεύονται εἰς τὴν «Ὁρθ. Πνοή» Νοεμβρίου 2002 (Τόμος 13ος, σελ. 422-426). Εἰς τὴν συνέχειαν πάντως, εἰς τὴν «χειροτονίς» τοῦ Αὐξεντίου, ἐκτός τοῦ Ἀκακίου Παπᾶ συμμετεῖχε καὶ ὁ λατινόφωνος Χιλῆς Λεόντιος! Ἰδιαίτερα χαρακτηριστικόν εἶναι τὸ κατωτέρω «ντοκομμένο» ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ»:

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημ. «ΤΥΠΟΣ» διακρίνεται ὁ Ρώσος Ἐπίσκοπος Λεόντιος ἀναγινώσκων εὐχὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Καθολικῶν τοῦ Καράκας τῆς Βενεζουέλας εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ «Ἀρχ/που» τῶν Καθολικῶν. Εὕρεται εἰς τὸ μέσον τῶν Καρδιναλίων καὶ τοῦ «Μητροπολίτου» Νικολάου Κατσουνάκη, τοῦ ὁποίου τοὺς χειροτονήσαντας αὐτόν ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀπεκάλεσεν ἀγῦρτας! («Ὁρθ. Παρατηρητής» Ἰούλιος - Αὐγούστος 1962).

Δυστυχῶς, οἱ ἴδιοι παράγοντες, κάνουν πῶς δὲν ἀντιλαμβάνονται πόσον ἀντιφατικόν (μέχρι καὶ ἀνόητον) εἶναι νὰ κηρύσσουν θεωρητικὰ τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,⁽²⁾ νὰ λέγουν ὅτι δὲν κοινωνοῦν μέ ὅσες «Παλαιοημερολογιτικὲς Ἐκκλησίαις ἢ Πατριαρχείαι» ἔχουν κοινωνία μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά νὰ ἔχουν «Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ» ἀπὸ τοὺς «ἐπισκόπους τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς», ἡ ὁποία κοινωνοῦσε καὶ κοινωνεῖ μέ τὰς Νεοημερολογιτικὰς ἀνά τὸν κόσμον «Ἐκκλησίας» «Πατριαρχείαι»... Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἀντίφρασιν, ἀλλὰ προκλητικὴν, ἐξοργιστικὴν ὑποκρισίαν, καὶ δολία μεθοδεῖα, ἡ ὁποία καταντᾷ καθαρὸν «βδέλυγμα».

(2) Οὔτε καὶ θεωρητικῶς εἶναι πάντοτε συνεπεῖς, καθ' ὅσον εἰς τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν τοῦς ὄργανον, «ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», ἔχουν δημοσιευθεῖ κατὰ καιροὺς ἄκρως ἀντιφατικαὶ τοποθετήσεις ἐναντι αὐτῆς τῆς Ἐκκλησιολογίας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὡμολογήθη ἀπὸ τὸ 1924 ἐν ἔτει δὲ 1935 διεκηρύχθη καὶ Συνοδικῶς. Βλέπετε σχετικῶς τὴν πρόσφατον σχετικὴν θέσιν των εἰς «Φ.Ο.», Μαρτίου 2001 τεύχος 900 σελ. 8 στήλη β καὶ Μάιος - Ἰούνιος 2002 καὶ τεύχος 916 σελ. 3 καὶ 4.

β) Σ' αυτό δυστυχώς τό πλαίσιο, επιχειρήθη ή πρόσφατη (1998-1999), ανακίνησης του θέματος «Θεολογικός Διάλογος», από ήμετέρους, μέ κύριον παράγοντα τόν κ. Δ. Κάτσουρα, καί έκ μέρους τών Φλωρινικών τόν κ. Καλλίνικο Σαραντόπουλο.⁽³⁾ Δυστυχώς πολλοί ήμετεροι «έθελοτυφλοῦν» καί εἰς τά κηρύγματα τοῦ κ. Καλλνίκου περί «ἀναντίου σχίσματος τοῦ 1937...», καί εἰς τά περί «νέου Διαλόγου», καί περί νέας «ήμερησίας διατάξεως», ὅπου θά «ἐξετασθοῦν τά σήμερον διαιροῦντα τάς δύο πλευράς» κλπ. Εἶναι ἰδιαίτερα λυπηρόν, ἀλλά καί ἀνησυχητικόν τό ὅτι οἱ Παν/τοι π. Στέφανος καί π. Νεόφυτος Τσακίρογλου καί ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας, ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου, καθ' ὅλο τό 1999 μετῆλθαν διάφορες μεθοδεῖες διά νά μὴν ἀποσταλοῦν στοὺς Φλωρινικοὺς σημαντικά ἀπαντητικά κείμενα ἐπὶ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μέ τά ὁποῖα οὗτος, αετὰ τήν ἐκτροπή του ὑπὸ τών Φλωρινικῶν, ἐπαναποθετεῖτο εἰς τάς σταθεράς θεολογικάς καί Κανονικάς βάσεις καί εἰς τό σημεῖο πού διεκόπη τό 1992. Ἀντιθέτως συνετέλεσαν ὥστε νά ἀποσταλῇ ἄλλο κείμενο, πού ἐξυπηρέτησε καί ἐκάλυψε τήν δόλια προσπάθεια τοῦ κ. Καλλνίκου περί παρωδίας διαλόγου διά νά περάσῃ μέσα ἀπ' αὐτόν ὕπουλα καί δόλια ἡ ὁλοκληρωτική προδοσία. (Βλέπε περισσότερα εἰς τόν 11ον Τόμο τῆς «Ο.Π.», σελ. 217-225 καί εἰς τόν 12ον Τόμο, σελ. 11-24, 41-53 καί 86-89).

Εἰς τήν ὅλη ὑπόθεσι αὐτῆς τῆς δολίας ἀνακινήσεως τοῦ διαλόγου, εἶναι πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ὑπῆρχε καί πάλι ὁ στόχος - σκοπός νά ἀκυρωθοῦν καί ὅσα κατά τόν Θεολογικό Διάλογο τοῦ 1988-1992 ὡμολογήθησαν, καί ὑπεγράφησαν εἰς κοινά κείμενα. Δηλαδή νά ἀκυρωθοῦν ἐμμέσως⁽⁴⁾ ὅσα περί τῆς Ἐκκλησιολογίας - Ὁμολογίας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τουλάχιστον σέ ἐπίπεδο τών δύο ἐπιτροπῶν ὡμολογήθησαν καί ὑπεγράφησαν, καί κυρίως ἡ ἀποδοχή ἐκ μέρους τών Φλωρινικῶν ὅτι αἰτία τοῦ σχίσματος τοῦ 1937 ἦτο ἡ βλάσφημος θεωρία τοῦ πρ. Φλωρίνης, «περί δυνάμει καί οὐχί ἐνεργείᾳ σχίσματος τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ». Ὡς γνωστόν κατ' αὐτό τό πρῶτο μέρος τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, ὑπῆρξε ρητὴ ἀνάκλησις τῆς ἐν λόγῳ βλασφήμου θεωρίας τοῦ πρ. Φλωρίνης. (Βλέπε «Ο.Π.» τόμος 11ος, σελ. 223). Οἱ Φλωρινικοὶ καί ἰδιαίτερα ὁ κ. Καλλνίκος πού συμμετεῖχε στήν Ἐπιτροπὴ τοῦ Διαλόγου, ἀλλά καί ὁ ἰσχυρὸς τότε Γέροντάς του Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος, ὄντας ἀπ' ἐξω, διαφωνοῦσαν μέ τήν πρόοδο τοῦ Διαλόγου. Ἐπίστευαν ἀπόλυτα ὅτι ἐπαγιδεύθησαν μέ τά ὀρθόδοξα κοινὰ Ἐκκλησιολογικά κείμενα πού ὑπεγράφησαν ἐπὶ τών δύο πρώτων θεμάτων τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου. Ἡσθάνοντο δέσμιοι αὐτῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας - Ὁμολογίας, ἡ ὁποία ὑποχρέωνε τόν Θεολογικό Διάλογο νά ἐξετάσῃ καί τά Δογματικά αἰτία τοῦ σχίσματος τοῦ 1937 καί τά ἐπίσης σοβαρά κανονικῆς φύσεως θέματα καί ἰδιαίτερα αὐτό τῆς Ἀποστολικῆς Ἀποδοχῆς. Δι' αὐτό, τό 1992, ἀλλά καί μέ τό «νέο διάλογο», κατὰ τό 1998-1999 ἐπεχείρησαν ὄχι μόνο νά ἀποδεσμευτοῦν, ἀλλά καί νά συνεχίσουν

(3) Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὁ «Ἀχαΐας» κ. Καλλνίκος εἶναι αὐτός πού παρέσυρε τόν πρῶτον «Κορινθίαν» Κάλλιστο... Ἐπίσης εἶναι γνωστόν ὅτι ἦτο ὑποτακτικὸς τοῦ ἀποθανόντος Καλλιπίου Γιαννακουλοπούλου, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀναφέραμε εἰς τήν «Ο.Π.» τεύχος 112 σελ. 54-58, ἐπραξε τό πᾶν, ὑποκρινόμενος τὸν ὑπερορθόδοξο... διὰ νά πετύχῃ, σύμφωνα μέ δημοσιευμένο σχέδιο τοῦ πρ. Φλωρίνης..., τήν ἐξάρτησι τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ, μέσω τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, ἀλλά τελικὰ ἀπέτυχε...

(4) Διὰ τῆς «ἀλληλοαναγνωρίσεως τῶν Ἐπισκόπων» βάσει τῶν «χειροτονιῶν» τό 1960 καί τῆς δῆθεν «χειροθεσίας» ὡς ἐπὶ σχισματικῶν τό 1971...!

τὴν προσπάθειά τους διὰ τὴν ἐξάρτησι τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν Νεοημερολογιτισμό, μέσω τῆς «ἐνώσεως καὶ ἀλληλοαναγνωρίσεως»...

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπιχειρηθεῖσα αὕτη «παρωδία διαλόγου», βρῆκε ἐμπόδια κοί δὲν προχώρησε, πλέον ὥς ὅρις εὐρίσκεται εἰς «χειμερινὴν νάρκη» ἀναμένοντα· τίς ἐξελίξεις, δηλαδὴ νὰ «ἀρθοῦν τὰ ἐμπόδια», διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ προδοσία. Ἔτσι προέκυψαν αἱ συντονισμέναι προπαγανδίζόμεναι συκοφαντίαι καὶ λασπολογίαι ὑπὸ ἡμετέρων καὶ Φλωρινικῶν συγχρόνων, κατὰ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ Θεολογικοῦ Διαλόγου τὸ 1988-1992, ἥτοι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κηρύκου καὶ τοῦ θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουντζίδη (Βλέπε: «Ο.Π.», τεῦχος 109 σελ. 179-188, τεύχη 113-116 στήλῃ «Ἐπὶ ἐνὸς ἀνυχτοῦς δημοσιεύματος εἰς τὸν Κ.Γ.Ο.», τεῦχος 117 σελ. 232-235, καὶ τεῦχος 118 σελ. 261-279).

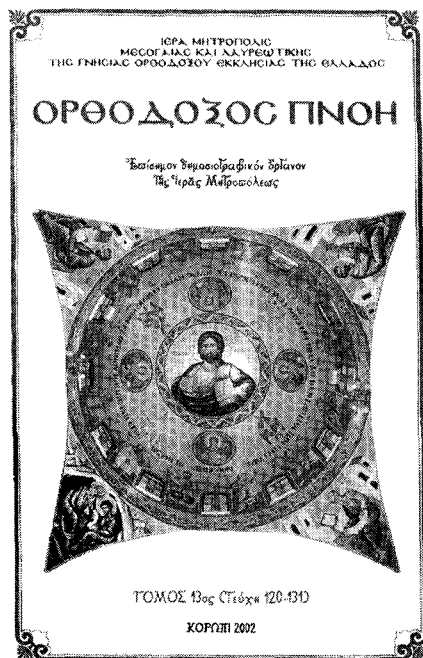
Μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ θρασύτατα προπαγανδίζεται ὅτι τὰ περὶ προδοσίας καὶ τὰ περὶ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι «φαντασίαι». Λυπούμεθα διὰ τὴν τοιαύτην καὶ τοσαύτην ὑποκρισίαν των μετὰ τὴν ὁποία προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν καὶ τοὺς ὀλίγους πιστοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς.

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Ο ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΝΟΗΣ»

Ἐξεδόθη ὁ δέκατος τρίτος Τόμος τῆς Ὁρθοδόξου Πνοῆς, βιβλιοδετημένος μετ' ἐγχρωμοῦ ἐξωφύλλου. Ἡ πρώτη σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου κοσμεῖται μετὰ τὴν Εἰκόνα τοῦ Παντοκράτορα, ἀπὸ τὸν Τροῦλο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν

Μενιδίου, καὶ ἡ πίσω σελίδα μετὰ τὴν περίφημο ψηφιδωτὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ εὐρίσκεται στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ (6ου αἰῶνος). Καλύπτει τὸ ἔτος 2002, (τεύχη 120-131). Πρόκειται διὰ τὸν ὀγκωδέστερο μέχρι τῶρα Τόμο τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», μετ' 504 σελίδες, ἀλλὰ καὶ τὸν πιὸ σημαντικόν, ἐπὶ πλευρᾷ περιεχομένον. Εἶναι ἓνα «ντοκουμέντον» τοῦ ἀγώνος διὰ τὴν Ἀλήθειαν, ὅπως ἐχαρακτήρισθη. Τὰ θέματα γιὰ ὅσους παρακολουθοῦν τὴν Ὁρθόδοξον Πνοὴν εἶναι ἀγωνιστικά, ὁμολογιακά, ἐπίκαιρα κλπ. **Θέματα ποὺ ταράζουν τὰ λιμνάζοντα ὕδατα.** Ὅποιος ἐνδιαφέρεται νὰ προμηθευτῇ τὸν Τόμο, διὰ νὰ τὸν ἔχῃ στήν Βιβλιοθήκην του, ὥστε ὅταν θέλῃ νὰ ἀνατρέχῃ στὰ κείμενά του, καὶ νὰ ἐνημερώνεται, μπορεῖ νὰ τὸν προμηθευθῇ ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικόν Ἰδρυμα Ἁγίας Αἰκατερίνης, Στρογγύλη 194.00 Κορωπίου Ἀττικῆς, Τηλ. 210.6020176, 210.9713810.

Βιβλιοπαρουσίασις

ΜΙΑ ΧΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ 1984

Τό βιβλίον «ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ...», εξέδωθη τό 1984 καί καλύπτει μία σημαντική ιστορική περίοδο τής Ἐκκλησίας ἀπό τό 1977 ἕως

τό 1984. Ἀντικείμενό του κυρίως εἶναι ὁ ἀγώνας πού κατεβλήθη γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ ἐν ΑΓΑΠΗ καί ΑΛΗΘΕΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ, μετά τής Φλωρινικῆς Παρατάξεως, οἱ ἐκπρόσωποι τής ὁποίας καί τότε καί σήμερον ἐπιδιώκουν πρῶ-
διαν διαλόγου μέ σκοπόν τήν προσβο-
λήν τής γνησίας Ἀποστολικῆς Δια-
δοχῆς τῶν Ἐπισκόπων τής Ἐκκλησίας.

Παρατίθενται ἐλάχιστα μόνον ἐκ τοῦ ἐπιλόγου αὐτοῦ τοῦ βιβλίου:

«Τό βιβλίον αὐτό δέν ἐγράφη διά πολεμικήν, οὔτε δι' ἄλλον σκοπόν, ἀλλά μόνον διά νά γνωρίσης καί ἐσύ πόσας δυσκολίας συναντᾷ ἡ ἁγία προσπάθεια διά συνάντησιν καί διά-
λογον πρὸς τήν ἐν Χριστῷ ἔνωσιν.

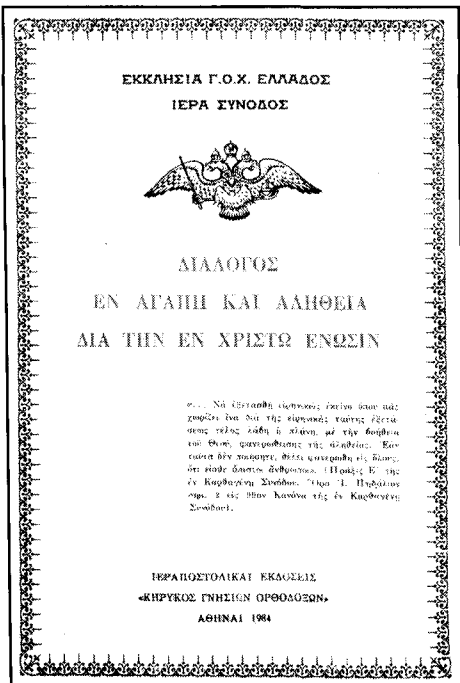
Σκοπός αὐτοῦ τοῦ βιβλίου εἶναι νά γνωρίσης τήν ἀλήθειαν διά τό θέμα αὐτό καί ἀφοῦ πονεῖς διά τήν Ὁρ-

θοδοξίαν καί θέλεις τήν σωτηρίαν σου νά παρακαλέσης μέ ταπείνωσιν, πόνον καί ἀγάπην τόν Δεσπότην Χριστόν νά ἴδῃ τά πλάσματά του, τά ὅποια περιπαῖζει ὁ διάβολος τοῦ Νεοσημερολογιτισμοῦ μέ τήν δημιουργίαν πολλῶν παρατάξεων καί «Συνόδων» καί νά κάμῃ «λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ»...

Ἡ εὐθύνη διά τήν σημερινήν κατάστασιν ἀντιλαμβάνεσαι ὅτι δέν βαρύνει μόνον ὠρισμένους κληρικούς, ἀλλά ὅλους ἀδιακρίτως, ὅσοι δέν ἐργάζονται διά νά θεραπευθοῦν τά σχίσματα.

Θά συμβάλῃς εἰς τό θέμα αὐτό, ἂν γνωρίσης τήν ἀλήθειαν καί ἂν πραγματικά ἐννοήσης ὅτι δέν ὑπάρχει μεγαλύτερα καί ἀσυγχώρητος ἁμαρτία ἀπό τήν διατήρησιν ἐνός σχίσματος...».

Τό βιβλίον διατίθεται ἐκ τής Μητροπόλεως Μεσογαίας καί ἀποστέλλεται κατόπιν ἀπλῆς τηλεφωνικῆς εἰδοποιήσεως εἰς τό τηλ. 210.60.20.176.

“ΕΓΩ ΚΑΙ Η ΟΙΚΙΑ ΜΟΥ”

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ (*)

Πρέπει αρχικώς νά παραδεχθοῦμε ὅτι ἡ ψυχαγωγία διὰ τόν ἄνθρωπον καί τήν οἰκογένειαν εἶναι κάτι τό ἀναγκαῖον καί ἀπαραίτητον. Ξεκουράζει, δίδει ἀνάπαυσιν εἰς τό σῶμα, τόν νοῦν καί τήν ψυχήν, δημιουργεῖ εὐχαρίστησιν καί χαράν. Φέρει τήν ἀπαραίτητον χαλάρωσιν εἰς τόν κάθε ἡλικίας ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται συστηματικά μέ τίς καθημερινές του ὑποθέσεις καί τά ἔργα του καί ὄχι σπάνια ταλαιπωρεῖται μέ προβλήματα δυσεπίλυτα, πού δημιουργοῦν ἀνησυχίες, φόβους καί ἄγχος.

Δι’ αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγον καί ὁ Θεός – Δημιουργός τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τῶν πρώτων χρόνων ἐνομοθέτησε καί καθώρισεν ἡμέραν ἀναπαύσεως, τό Σάββατον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος καί νά ξεκουράζεται καί νά ἐπικοινωνῇ εὐχερέστερα μέ τόν Θεόν καί νά Τόν λατρεύῃ. Αὐτός δέ ὁ θεόσδοτος νόμος εἶναι καί ὁ ὀρθός τρόπος ψυχαγωγίας, ἡ ἀληθής ψυχαγωγία.

Ἐνῶ ὅμως αὐτά εἶναι σωστά, ἄλλο τόσον εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοί ἄνθρωποι καί οἰκογένειες δέν γνωρίζουν τόν σωστόν τρόπον ψυχαγωγίας. Καί τά μέσα πού χρησιμοποιοῦν ἢ κουράζουν περισσότερο καί δημιουργοῦν ποικίλα ἄλλα προβλήματα, ἢ φθεῖρουν ψυχοσωματικῶς τόν ἄνθρωπον καί τόν κατεβάζουν εἰς χαμηλά πνευματικά ἐπίπεδα.

Τί χρησιμοποιοῦν συνήθως σήμερα οἱ ἄνθρωποι καί οἱ οἰκογένειες διὰ νά ψυχαγωγηθοῦν; Ἀστεῖα καί πειράγματα εὐτράπελα καί πονηρά, καφενεῖα καί ταβέρνες μέ ποτά, τραγούδια ἄσμενα καί χορούς, χαρτοπαίγνια καί ξενύχτια, πάρτυς, θέατρα, κινηματογράφους, ἀνεξέλεγκτον παρακολούθησιν τηλεοράσεως καί βίντεο, καί ὠρισμένοι γήπεδα, μέ τήν μορφήν πού παρουσιάζονται σήμερα.

Μέ αὐτά καί παρόμοια προσπαθοῦν νά ψυχαγωγηθοῦν. Ψυχαγωγοῦνται ὅμως ξεκουράζονται σωματικῶς, διανοητικῶς, ψυχικῶς; Τό ἀποτέλεσμα τό διαπιστώνομεν καθημερινῶς, πῶς ὅ,τι εἶναι ἁμαρτωλόν, ἁμαρτία καί ἡθική παρεκτροπή, δέν ξεκουράζει. Ἰκανοποιεῖ πιθανόν στιγμιαία, δέν ξεκουράζει ὅμως καί οὐδέποτε χαροποιεῖ. Διὰ τοῦτο καί οἱ ἄνθρωποι, μὴ ἰκανοποιημένοι ἀπό ὅσα ἁμαρτωλά μέσα χρησιμοποιοῦν, ἀναζητοῦν καί ἄλλα περισσότερο σκληρά καί ἐπαναστατικά, διὰ νά ἐπιτύχουν τήν χαράν. Μέχρι καί... τά ναρκωτικά! Ὡραῖα ἐγράφη ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς ψυχαγωγίας τοῦ εἰδους αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀπογοήτευσιν καί μαζί μέ αὐτήν τά θλιβερά πνευματικά ἐπακόλουθα εἰς τήν ψυχήν: Ψυχραίνεται ἡ εὐλάβεια τῶν ἀνθρώπων, ὀλιγοστεύει ὁ θεῖος φόβος, μεγαλώνει ἡ ἀμέλεια διὰ τά θρησκευτικά καθήκοντα. Φθεῖρεται ἡ ψυχή, κουράζεται τό σῶμα, σκοτίζεται ὁ νοῦς, σπαταλῶνται δυνάμεις, χρήματα, περιουσίες!

Ἀναπαύεται καί χαίρεται ὁ ἄνθρωπος μόνον μέ ὅ,τι ὁ Δημιουργός ἐγκρίνει καί ἐπιτρέπει. Τότε ψυχαγωγεῖται ἀληθινά.

Ἄν λάβωμεν ὑπ’ ὄψιν μας ὅτι ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἀγωγή τῆς ψυχῆς, τότε θά εὐρεθοῦν τρόποι καί μέσα νά ἀναπαυθῇ, νά ξεκουρασθῇ, νά χαρῇ, νά ἀνανεωθῇ ὁ ἄνθρωπος

(*) Ἀναδημοσίευσιν ἐκ τοῦ περιοδικοῦ: «Ο ΣΩΤΗΡ», Ἀριθμ. 1788, 29 Ἀπριλίου 2001 σελ. 167-168.

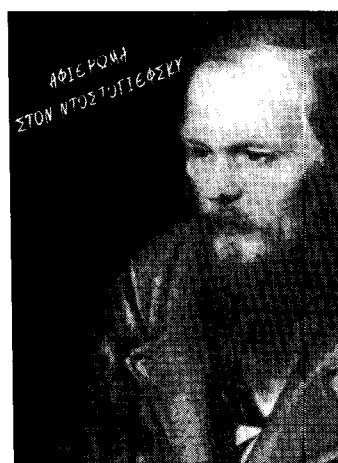
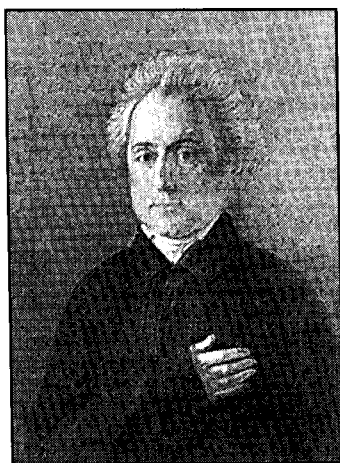
πραγματικά, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀγωγὴν τῆς ψυχῆς καὶ πάντοτε «ἐν Χριστῷ». Μὲ μέσα ἀπλᾶ, πού δὲν ἀπαιτοῦν δαπάνες καὶ κόπους: Τό οἰκογενειακό τῆς ἀγάπης τραπέζι εἶναι ὥρα ἱκανοποιήσεως, χαρᾶς καὶ ἀναπαύσεως. Μικρές οἰκογενειακές τῶν παιδιῶν ἐορτές, ἀλλὰ καὶ ἐκδρομές καὶ παραδοσιακοὶ χοροὶ, ἱερὰ Προσκυνήματα καὶ καλὴ μουσική. Ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὰ ὠραῖα καὶ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πατρίδος μας, τοὺς ἱστορικοὺς χώρους, τὰ βουνά, τὰ δάση, τίς θάλασσες. Οἱ κῆποι καὶ τὰ λουλούδια. Ὁ οὐρανός μὲ τοὺς ἀστρικοὺς συνδυασμούς. Τό παιγνίδι τῶν παιδιῶν μὲ τοὺς μεγάλους εἰς τὸ ὑπαιθρον...

Ἄς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἡ ψυχαγωγία καὶ ξεκούρασις δὲν εἶναι μία παθητικὴ παρακολούθησις κάποιου θεάματος, ἔστω καὶ μὴ ἐπιληψίμου, ἀλλὰ ἡ δημιουργία, πού ἀκονίζει καὶ ἀσκεῖ τὸν νοῦν, γυμνάζει τὸ σῶμα, κινεῖ ὅλον τὸν ἄνθρωπον. Ὁφελεῖ, ἐξαγνίζει, ἐξαγιαρίζει τὴν ψυχὴν. Ἀσκεῖ τίς ἀρετές: ὑπομονήν, ταπεινώσιν, ἀγάπην, συνεργασίαν, ἐπιμέλειαν, τάξιν, εὐκρίνειαν. Αὐτὰ κυρίως διὰ τὰ παιδιά.

Ἐάν θέλωμεν τὸ θέμα τῆς ψυχαγωγίας νά τὸ ἰδοῦμε καὶ κάπως πνευματικώτερα, μάλιστα διὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἰδιαίτερος ὡς ἀγωγὴν καὶ εὐφροσύνην τῆς ψυχῆς, θά προσθέσωμεν εἰς τοὺς ἀνωτέρω τρόπους καλῆς ψυχαγωγίας καὶ τοὺς ἑξῆς: Τὴν μελέτην τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἄλλων οἰκοδομητικῶν καὶ μορφωτικῶν βιβλίων. Τὴν ἐνσυνείδητον συμμετοχὴν εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ εἰς τίς ἄλλες τῆς Ἐκκλησίας μας ἱερές Ἀκολουθίας. Τὴν ψαλμωδίαν. Τίς φιλανθρωπικὲς ἐπισκέψεις. Τίς ἱεραποστολικὰς ἐξορμήσεις. Τὴν συμμετοχὴν γενικῶς εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας, θεάρεστα κλπ.

Εἰς αὐτὰ ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ, χαίρεται καὶ «εὐοδοῦται» (Γ' Ἰω. 2). Εἰς τέτοιου εἶδους ψυχαγωγίας ἡμποροῦν ἄνετα νά λαμβάνουν μέρος ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μεγάλοι καὶ νεώτεροι καὶ παιδιά. Ἔτσι χαίρονται ἀπὸ κοινοῦ, συνδέονται ψυχικῶς, ἐμπιστεύονται μεταξύ των. Πράγματι ξεκουράζονται. Ἡ οἰκογένεια διατηρεῖται εἰς κατάστασιν εὐφροσύνης καὶ ἀγάπης. Εἰς κατάστασιν εὐτυχίας ἐν Χριστῷ.

ΤΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ἐγράψατε νέους συνδρομητὰς εἰς τὸ νεανικὸν περιοδικὸν τῆς Μητροπόλεώς μας «Νεανικὴ Φλόγα».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Τὴν Πέμπτη 11η Ἰουλίου τ.ἔ. 2003, ἑορτὴ τῆς ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος **Ναὸς Κόκκινου Νεροῦ Λαρίσης**. Τῆς πανηγύρεως προέστη ὁ **Σεβ. Βεροίας κ. Ταράσιος**, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν κτίτορα τοῦ Ναοῦ πολίῳ Πρωθιερέα π. Χρῦσανθο Τσιανάκα καὶ τοὺς κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης Ἱερομόναχο π. Ἰγνάτιο καὶ Ἱεροδιάκονο π. Βαρθολομαῖο, ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων Ραψάνης.

— Τὴν Τετάρτη 17η Ἰουλίου, ἑορτὴ τῆς ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος **ισόγειος Ναὸς τοῦ λαμπροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Πολίχνης Θεσσαλονίκης**. Ἱερούργησε ὁ **Σεβ. Διαυλείας κ. Ἀνδρέας**, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἐφημέριο Πρωθιερέα π. Ἠλία Ζαμάνη.

— Τὴν Παρασκευή 19η Ἰουλίου, ἡμέρα μνήμης τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ ὁσ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, πανηγύρισε τὸ ὁμώνυμο **Παρακλήσιο τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἀγ. Αἰκατερίνης Κορωπίου**, ἱεουργήσαντος τοῦ **Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου**.

— Τὴν Πέμπτη 25η Ἰουλίου, ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἀγ. Ἄννης, πανηγύρισε ἡ **ἱστορικὴ ὁμώνυμος Μονὴ Λυγαριάς Λαμίας** (τοῦ μακαριστοῦ Καθηγουμένου Μηναῖ Βρεττοῦ). Τῆς ὁλονυκτίου Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας προέστη ὁ **Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος**, βοηθούμενος ἀπὸ πλειάδα κληρικῶν. Στούς εὐλαβεῖς προσκυνητὲς φιλάδελφη φιλοξενία προσφέρθηκε ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς.

— Τὴν ἴδια ἡμέρα πανηγύρισε καὶ τὸ ὁμώνυμο **Παρακλήσιο τοῦ Ἱ. Ν. Παναγίας Σουμελᾶ Μενιδίου**. Ἱερούργησε ὁ Ἱερεὺς π. Ἀνδρέας Σίντινιεβ καὶ τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ κ. Ἀντ. Μάρκου.

— Τὴν Κυριακὴ 28η Ἰουλίου, ἑορτὴ τῆς ὁσ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος **Ναὸς Κοζάνης**. Ἱερούργησε ὁ **Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος**, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν κτίτορα Ἱερέα π. Κων/νο Γκατζιούρα καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτη π. Παντελεήμονα Ντέσκα.

— Τὴν ἴδια ἡμέρα πανηγύρισε καὶ τὸ ὁμώνυμο **Ἡσυχαστήριον Οἰνῆς Βιλλίων Ἀττικῆς**. Τῆς πανηγύρεως προέστη ὁ κτίτωρ **Σεβ. Περιστερίου κ. Γαλακτίων**, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Καθηγούμενο Ἀρχιμ. π. Στέφανο Τσακίρογλου. Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας, ἐνῶ οἱ εὐλαβεῖς προσκυνητὲς φιλοξενήθηκαν στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἡσυχαστηρίου.

Ὁνομαστήρια Σεβ. Μεσογαίας κ. ΚΗΡΥΚΟΥ

Τὴν Δευτέρα 15η Ἰουλίου, ἑορτὴ τῶν ἀγ. Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης, ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήρια τοῦ ὁ **Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος**. Ὁ ἐορτάζων Ἀρχιερεὺς προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ ἀγ. Αἰκατερίνης Κορωπίου, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Ἱερομόναχο π. Ἀμφιλόχιο Ταμπουρᾶ (Προϊστάμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων Ραψάνης Λαρίσης), τὸν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Ἱερέα π. Νικόλαο Βαρμάζη, τὸν Πρωθιερέα π. Θωμᾶ Κοντογιάννη, τὸν Ἱερέα π. Ἀνδρέα Σίντινιεβ καὶ τὸν Διάκονο π. Βαρθολομαῖο Σελητσανιώτη. Ἐψαλε Βυζαντινὸς Χορὸς Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης. Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ Θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, ἐνῶ τίς εὐχές Κλήρου καὶ λαοῦ πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Ἀρχιερέα διηρμήνευσε ὁ Παν/τος π. Ἀμφιλόχιος. Στὴν «κατὰ τὸ ἔθος» ἐορταστικὴ τράπεζα, ἡ ὁποία παρατέθηκε ἔτις ἐγκαταστάσεις τοῦ παρακειμένου Μητροπολιτικοῦ Ἰδρύματος, παρεκάθησαν δεκάδες πιστῶν, τόσο ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαρχία. Ἡ «Ὁρθόδοξος Πνοή» διερχομένης τὰ αἰσθήματα Κλήρου καὶ λαοῦ, εὐχεταὶ στὸν ἐορτάσαντα Ποιμενάρχη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, Σεβ. Μητροπολίτη κ. ΚΗΡΥΚΟ, πολλὰ τὰ ἔτη, τὴν κατ' ἄμφω ὑγεία καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς χειμαζομένης Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ ποιμνίου του.

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»
Επισκοπεῖον - Ἑσυχαστήριον
Ἁγίας Αἰκατερίνης
Στρογγύλη, 194 00
Κορωπί Ἀττικῆς

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΣΗΜΕΡΙΣΣ
ΚΩΡΩΠΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

15 ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΩΝ ΚΗΡΥΚΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΤΤΗΣ

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν πανηγυρικὴν θεία λειτουργία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Αἰκατερίνης Κορωπίου Ἀττικῆς.